

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Número 47
4 d'abril de 2011

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.40. Acords amb relació a les institucions de la Unió Europea

1.40.03. Coneixements de les propostes

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell de modificació de les directives 1989/666/CEE, 2005/56/CE i 2009/101/CE pel que fa a la interconnexió dels registres centrals, mercantils i de societats

Tram. 295-00020/09

Coneixement de la proposta

p. 7

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell de modificació del Reglament (CE) 562/2006, pel qual s'estableix un codi comunitari de normes per al pas de persones per les fronteres (Codi de fronteres Schengen) i el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen

Tram. 295-00021/09

Coneixement de la proposta

p. 7

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei d'estabilitat pressupostària i de garantia de l'equilibri financer de la Generalitat de Catalunya

Tram. 202-00009/09

Esmenes a la totalitat

p. 7

Proposició de llei de simplificació i racionalització de l'Administració pública de la Generalitat, en especial de les agències

Tram. 202-00010/09

Esmenes a la totalitat

p. 8

Proposició de llei del recurs de cassació en matèria de dret civil a Catalunya

Tram. 202-00013/09

Esmenes a la totalitat

p. 8

Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública

Tram. 202-00014/09

Esmenes a la totalitat

p. 8

Proposició de llei de declaració d'independència de Catalunya

Tram. 202-00015/09

Esmenes a la totalitat

p. 9

Proposició de llei de creació de la deducció corresponent al tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques per les despeses realitzades per a la contractació de la cobertura mèdica per assegurances de salut privades

Tram. 202-00020/09

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

p. 9

Proposició de llei de modificació de l'article 4 del Decret llei 3/2010, del 29 de maig, de mesures urgents de contenció de la despesa i en matèria fiscal per a la reducció del dèficit públic, pel que fa a la determinació del tipus de gravamen general de l'impost de transmissions patrimonials

Tram. 202-00021/09

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

p. 9

Proposició de llei d'addició de l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions

Tram. 202-00023/09

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

p. 10

Proposició de llei de mesures de protecció i suport de les famílies nombroses

Tram. 202-00033/09

Presentació

p. 10

Proposició de llei de modificació de la disposició final de la Llei 28/2010, del 3 d'agost, de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008

Tram. 202-00035/09

Presentació

p. 18

Proposició de llei de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008

Tram. 202-00036/09

Presentació

p. 20

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el desdoblament de l'eix viari comprès entre Tàrraga i Alfarràs i l'execució de les obres de la variant de Bellcaire d'Urgell

Tram. 250-00010/09

Retirada de les esmenes presentades

p. 21

Proposta de resolució sobre la gratuïtat del servei Sanitat Respon

Tram. 250-00030/09

Esmenes presentades

p. 21

Proposta de resolució sobre el projecte de construcció del segon centre d'atenció primària a Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)

Tram. 250-00039/09

Esmenes presentades

p. 21

Proposta de resolució sobre la concentració de les dependències dels diferents serveis i unitats dels departaments de la Generalitat per a reduir costos

Tram. 250-00040/09

Esmenes presentades

p. 21

Proposta de resolució sobre l'inici de les obres de construcció de l'institut del barri de Cappellet, de Lleida (Segrià)

Tram. 250-00049/09

Retirada de les esmenes presentades

p. 22

Proposta de resolució sobre la participació dels trabucaires en esdeveniments populars i sobre la negociació del contingut del projecte de real decret del reglament d'arnes

Tram. 250-00052/09

Esmenes presentades

p. 22

Proposta de resolució sobre la no-implantació de la tercera línia de P3 a l'Escola La Sèquia, de Manresa (Bages), i sobre l'acceleració de la construcció dels centres educatius pressupostats

Tram. 250-00077/09

Esmenes presentades

p. 22

Proposta de resolució sobre el projecte de construcció del nou edifici de l'Escola Mediterrània, de Barcelona

Tram. 250-00078/09

Esmenes presentades

p. 23

Proposta de resolució sobre la convocatòria d'ajuts per a estudiants universitaris de les comarques de l'Alt Piri-neu, l'Aran i el Solsonès

Tram. 250-00079/09

Esmenes presentades

p. 23

Proposta de resolució sobre la modificació de les lleis estatals i l'impuls dels canvis legals necessaris per a la creació de les vegueries

Tram. 250-00084/09

Esmenes presentades

p. 24

Proposta de resolució sobre la construcció del gimnàs de la Secció d'Institut de Collbató (Baix Llobregat)

Tram. 250-00258/09

Presentació

p. 24

Proposta de resolució sobre l'aprovació del reglament dels estatuts de l'Agència Catalana de l'Esport

Tram. 250-00259/09

Presentació

p. 25

Proposta de resolució sobre el manteniment del Pla català de l'esport a l'escola

Tram. 250-00260/09

Presentació

p. 25

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Institut Marta Mata, a Montornès del Vallès (Vallès Oriental)

Tram. 250-00261/09

Presentació

p. 26

Proposta de resolució sobre el suport a entitats de la Catalunya del Nord que donen suport a la llengua i la cultura catalanes

Tram. 250-00262/09

Presentació

p. 26

Proposta de resolució sobre el suport al manteniment de l'activitat productiva de Cacaolat

Tram. 250-00263/09

Presentació

p. 27

Proposta de resolució sobre la creació d'un jutjat mercantil al partit judicial de Reus (Baix Camp)

Tram. 250-00264/09

Presentació

p. 27

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Institut Pineda de Mar (Maresme)

Tram. 250-00265/09

Presentació

p. 28

Proposta de resolució sobre l'inici de les obres de construcció de l'Escola Nova de Cervelló (Baix Llobregat)

Tram. 250-00266/09

Presentació

p. 28

Proposta de resolució sobre les obres de desdoblament de la carretera C-55 entre Bufalvent i el nus del Guix a la variant de Manresa

Tram. 250-00267/09

Presentació

p. 29

Proposta de resolució sobre l'aprovació i el desenvolupament del Pla director urbanístic del Logis Penedès

Tram. 250-00268/09

Presentació

p. 29

Proposta de resolució sobre l'impuls i el desenvolupament del projecte de l'eix Transversal Ferroviari

Tram. 250-00269/09

Presentació

p. 30

Proposta de resolució sobre l'acceptació preferent dels treballadors desocupats de SAS en els cursos de formació del Servei d'Ocupació de Catalunya per a la fabricació del nou model Audi Q3

Tram. 250-00270/09

Presentació

p. 31

Proposta de resolució sobre les accions d'impuls davant la Unió Europea per a l'establiment de l'impost sobre transaccions financeres

Tram. 250-00271/09

Presentació

p. 31

Proposta de resolució sobre l'inici de les obres de construcció de la nova escola de Vall-llobrega (Baix Empordà)

Tram. 250-00272/09

Presentació

p. 32

Proposta de resolució sobre la implantació de l'oficina judicial

Tram. 250-00273/09

Presentació

p. 33

Proposta de resolució sobre el desenvolupament del programa e-justícia.cat i la generalització de l'expedient electrònic

Tram. 250-00274/09

Presentació

p. 33

Proposta de resolució sobre la millora de l'accessibilitat dels caixers automàtics per a la gent gran

Tram. 250-00275/09

Presentació

p. 34

Proposta de resolució sobre els ajuts als emprenedors menors de vint-i-nou anys que creïn una empresa

Tram. 250-00276/09

Presentació

p. 35

Proposta de resolució sobre l'encàrrec a la Intervenció General de la Generalitat de revisar els expedients dels ajuts atorgats a diverses entitats del País Valencià

Tram. 250-00277/09

Presentació

p. 35

Proposta de resolució sobre el manteniment de la Volta Ciclista a Catalunya i sobre la retransmissió dels finals d'etapa pel canal Esport3

Tram. 250-00278/09

Presentació

p. 36

Proposta de resolució sobre l'ús públic, cultural i turístic del conjunt monumental del Castell de Mediona (Alt Penedès)

Tram. 250-00279/09

Presentació

p. 37

Proposta de resolució sobre l'increment del nivell de retribució dels advocats que presten el servei d'assistència jurídica gratuïta

Tram. 250-00280/09

Presentació

p. 37

Proposta de resolució sobre el rebuig als règims dictatorials

Tram. 250-00281/09

Presentació

p. 38

Proposta de resolució sobre la construcció d'un hospital a l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)

Tram. 250-00282/09

Presentació

p. 38

Proposta de resolució sobre la situació als territoris kurds de l'Iraq

Tram. 250-00283/09

Presentació

p. 39

Proposta de resolució sobre la seguretat a la línia ferroviària entre Terrassa i Manresa i sobre el desenvolupament del Pla d'infraestructures ferroviàries de rodalia

Tram. 250-00284/09

Presentació

p. 40

Proposta de resolució sobre la implantació del sistema tramviari del Camp de Tarragona Tram. 250-00285/09 Presentació	p. 40
Proposta de resolució sobre la construcció de l'Institut de Cabrils (Maresme) Tram. 250-00286/09 Presentació	p. 41
Proposta de resolució sobre la rehabilitació i la construcció de diversos centres d'ensenyament a Terrassa (Vallès Occidental) Tram. 250-00287/09 Presentació	p. 42
Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona Tram. 250-00288/09 Presentació	p. 43
Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Univers, de Barcelona Tram. 250-00289/09 Presentació	p. 43
Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona Tram. 250-00290/09 Presentació	p. 44
Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona Tram. 250-00291/09 Presentació	p. 44
Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola del Encants, de Barcelona Tram. 250-00292/09 Presentació	p. 45
Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fluvià, de Barcelona Tram. 250-00293/09 Presentació	p. 45
Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Escola del Gòtic, de Barcelona Tram. 250-00294/09 Presentació	p. 46
Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Escola Fluvià, de Barcelona Tram. 250-00295/09 Presentació	p. 46
Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Institut Pere IV, de Barcelona Tram. 250-00296/09 Presentació	p. 47
Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Escola Mediterrània, de Barcelona Tram. 250-00297/09 Presentació	p. 47
Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona Tram. 250-00298/09 Presentació	p. 48
Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona Tram. 250-00299/09 Presentació	p. 48
Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona Tram. 250-00300/09 Presentació	p. 49
Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla de viabilitat general per a l'aeroport de Lleida-Alguaire Tram. 250-00301/09 Presentació	p. 49

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2010, referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007; a l'Informe de fiscalització 8/2010, relatiu al Fons social europeu, corresponent al període 1990-2001, i a l'Informe de fiscalització 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006 Tram. 256-00075/08, 256-00076/08 i 256-00077/08 Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris	p. 50
--	-------

3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de mesures en l'àmbit hipotecari Tram. 270-00001/09 Correcció d'errades de publicació (BOPC 44)	p. 52
Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de mesures contra el sobreendeutament personal i familiar i de protecció enfront de procediments d'execució que afecten l'habitatge habitual Tram. 270-00002/09 Correcció d'errades de publicació (BOPC 44)	p. 52

3.30. Altres tramitacions

3.30.06. Procediments relatius a les corporacions locals i a altres informes o memòries de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 40/2010, referent al romanent de tresoreria de l'Ajuntament de Cunit, corresponent als exercicis 2006 i 2007 Tram. 258-00003/09 Sol·licitud de presentació de l'informe	p. 52
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 1/2011, referent a l'Ajuntament de Caldes d'Estrac (Maresme) Tram. 258-00004/09 Sol·licitud de presentació de l'informe	p. 52

4. INFORMACIÓ

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat d'un diputat Tram. 234-00012/09 Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats	p. 53
Renúncia de Georgina Arderiu i Munill a la condició de vocal del Consell Assessor de l'Institut Català de Finances Comunicació	p. 53

4.48. Intergrups parlamentaris

Composició de l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara Tram. 413-00001/09 Designació d'un membre del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya Designació d'una membre del Grup Parlamentari de Convergència i Unió	p. 53
Composició de l'Intergrup de Suport a la Bicicleta Tram. 413-00002/09 Designació d'un membre del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya Designació d'una membre del Grup Parlamentari de Convergència i Unió	p. 54

——— Composició de l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva

Tram. 413-00003/09

Designació d'una membre del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

p. 54

Adscripció d'una diputada del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

p. 54

——— Composició de l'Intergrup del Poble Gitano

Tram. 413-00004/09

Designació d'una membre del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

p. 55

4.53. Sessions informatives i compareixences

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

——— Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Salut amb el conseller de Salut sobre el Pla de mesures urgents per a la sostenibilitat i la qualitat dels serveis sanitaris

Tram. 354-00026/09

Sol·licitud i tramitació

p. 55

——— Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals sobre les retallades a la funció pública en matèria de personal

Tram. 354-00028/09

Sol·licitud i tramitació

p. 55

4.53.05. Sol·licituds de compareixença

——— Sol·licitud de compareixença del president de l'Associació de Relacions Culturals Catalunya-Israel davant la Comissió de Cultura i Llengua perquè informi sobre les activitats d'aquesta entitat en pro de les relacions entre ambdós països

Tram. 356-00010/09

Sol·licitud

p. 55

——— Sol·licitud de compareixença de representants del col·lectiu Papàs de l'Àlex davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informin sobre els projectes i les línies d'actuació d'aquesta associació

Tram. 356-00033/09

Sol·licitud

p. 55

——— Sol·licitud de compareixença del director dels Serveis Territorials d'Ensenyament a Girona davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre la prohibició a directors d'instituts de parlar amb els mitjans de comunicació

Tram. 356-00040/09

Sol·licitud

p. 56

——— Sol·licitud de compareixença de Fèlix Riera, director de l'Institut Català de les Indústries Culturals, davant la Comissió de Cultura i Llengua perquè informi sobre el desplegament de les activitats que es duren a terme durant el seu mandat

Tram. 356-00041/09

Sol·licitud

p. 56

——— Sol·licitud de compareixença de Francesc Guardans, president del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, davant la Comissió de Cultura i Llengua perquè informi sobre el desplegament de les activitats que es duren a terme durant el seu mandat

Tram. 356-00042/09

Sol·licitud

p. 56

——— Sol·licitud de compareixença de Vicenç Villatoro, director de l'Institut Ramon Llull, davant la Comissió de Cultura i Llengua perquè informi sobre el desplegament de les activitats que es duren a terme durant el seu mandat

Tram. 356-00043/09

Sol·licitud

p. 56

——— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat de Barcelona davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00048/09

Sol·licitud

p. 56

——— Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat Autònoma de Barcelona davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00049/09

Sol·licitud

p. 56

——— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Politècnica de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00050/09

Sol·licitud

p. 57

——— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Pompeu Fabra davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00051/09

Sol·licitud

p. 57

——— Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat de Girona davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00052/09

Sol·licitud

p. 57

——— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat de Lleida davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00053/09

Sol·licitud

p. 57

——— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Rovira i Virgili davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00054/09

Sol·licitud

p. 57

——— Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat Oberta de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00055/09

Sol·licitud

p. 57

——— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat de Vic davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00056/09

Sol·licitud

p. 58

——— Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat Ramon Llull davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00057/09

Sol·licitud

p. 58

——— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Internacional de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00058/09

Sol·licitud

p. 58

——— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Abat Oliba davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00059/09

Sol·licitud

p. 58

——— Sol·licitud de compareixença de representants de la Taula del Tercer Sector davant la Comissió de Benestar, Família i Immigració perquè exposi les conclusions del III Congrés del Tercer Sector Social

Tram. 356-00062/09

Sol·licitud

p. 58

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans**4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes**

——— Memòria del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola a Catalunya corresponent al 2010
Tram. 334-00010/09
Presentació p. 59

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional**4.87.05. Recursos d'inconstitucionalitat interposats pel Parlament**

——— Recurs d'inconstitucionalitat 5305/2002, interposat pel Parlament contra la Llei orgànica 5/2002, del 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional
Tram. 380-00004/06
Al·legacions que formula el Parlament sobre l'acumulació p. 59

4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya

——— Recurs d'inconstitucionalitat 8912/2010, interposat pel president del Govern de l'Estat contra determinats articles de la Llei 4/2010, del 17 de març, de consultes populars per via de referèndum
Tram. 381-00001/09
Al·legacions que formula el Parlament p. 60

——— Recurs d'inconstitucionalitat 1772/2001, interposat pel president del Govern de l'Estat contra la Llei 16/2000, del 29 de desembre, de l'impost sobre grans establiments comercials

Tram. 381-00003/06

Al·legacions que formula el Parlament sobre la pervivència del recurs p. 81

4.87.15. Qüestions d'inconstitucionalitat

——— Qüestió d'inconstitucionalitat 43/2010, plantejada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 13 de Barcelona respecte a l'article 30 de la Llei 3/1993, del 5 de març, de l'Estatut del consumidor

Tram. 382-00002/09

Coneixement p. 82

Acord de compareixença del Parlament p. 82

4.90. Règim interior**4.90.10. Càrrecs i personal**

——— Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball de cap de l'Àrea del Parc Mòbil

Tram. 500-00003/09

Adscripció provisional d'un funcionari de carrera p. 82

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

ISSN: 0213-7798 · Dipòsit legal: B-20.066-1980 · Imprès a Multitext, SL
www.parlament.cat

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
- 1.40. ACORDS AMB RELACIÓ A LES INSTITUCIONS DE LA UNIÓ EUROPEA
- 1.40.03. CONEIXEMENTS DE LES PROPOSTES

3. TRAMITACIONS EN CURS
- 3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI
I ALTRES PROPOSTES DE NORMA
- 3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell de modificació de les directives 1989/666/CEE, 2005/56/CE i 2009/101/CE pel que fa a la interconnexió dels registres centrals, mercantils i de societats

Tram. 295-00020/09

Coneixement de la proposta

La Comissió de Justícia, d'acord amb l'article 181 del Reglament, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell de modificació del Reglament (CE) 562/2006, pel qual s'estableix un codi comunitari de normes per al pas de persones per les fronteres (Codi de fronteres Schengen) i el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen

Tram. 295-00021/09

Coneixement de la proposta

La Comissió d'Interior, d'acord amb l'article 181 del Reglament, ha conegut la proposta.

Proposició de llei d'estabilitat pressupostària i de garantia de l'equilibri financer de la Generalitat de Catalunya

Tram. 202-00009/09

Esmenes a la totalitat
Reg. 8268 i 8758 / Admissió a tràmit:
Presidència del Parlament, 25.03.2011

Esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 8268)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Joan Boada Masoliver, diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 104 i següents del Reglament del Parlament, presenten la següent esmena a la totalitat a la Proposició de llei d'estabilitat pressupostària i de garantia de l'equilibri financer de la Generalitat de Catalunya (tram. 202-00009/09).

1 ESMENA NÚM. I

A la totalitat

GP d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa

De retorn de la Proposició de llei.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Dolors Camats Luis Joan Boada Masoliver
Portaveu del GP d'ICV-EUiA Diputat del GP d'ICV-EUiA

Esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8758)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 104 del Reglament del Parlament, presenta la següent:

1 ESMENA NÚM. I A la totalitat GP de Convergència i Unió

De retorn de la Proposició de llei d'estabilitat pressupostària i de garantia de l'equilibri financer de la Generalitat de Catalunya (tram. 202-00009/09).

Palau del Parlament, 22 de març del 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G. P. de CiU

— **Proposició de llei de simplificació i racionalització de l'Administració pública de la Generalitat, en especial de les agències**
Tram. 202-00010/09

Esmenes a la totalitat
Reg. 8759 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 25.03.2011

Esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8759)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 104 del Reglament del Parlament, presenta la següent:

1 ESMENA NÚM. I A la totalitat GP de Convergència i Unió

De retorn de la Proposició de llei de simplificació i racionalització de l'Administració pública de la Generalitat, en especial de les agències (tram. 202-00010 /09).

Palau del Parlament, 22 de març del 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G.P de CiU

— **Proposició de llei del recurs de cassació en matèria de dret civil a Catalunya**
Tram. 202-00013/09

Esmenes a la totalitat
Reg. 8768 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 25.03.2011

Esmena presentada per Subgrup Parlamentari de Ciutadans (reg. 8768)

A LA MESA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Albert Rivera Díaz, portavoz del Subgrupo Parlamentario Ciudadanos (C's), de acuerdo con lo establecido en el artículo 104 del Reglamento de la Cámara, presenta enmienda a la totalidad a la Proposición de ley de recurs de cassació en matèria de dret civil a Catalunya con N.T. 202-00013/09.

1 ENMIENDA NÚM. I De totalidad SP de Ciudadanos

De retorno de la proposición.

Palau del Parlament, 24 de marzo de 2011

Albert Rivera Díaz
Portavoz Subgrupo C's

— **Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública**
Tram. 202-00014/09

Esmenes a la totalitat
Reg. 8760 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 25.03.2011

Esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8760)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 104 del Reglament del Parlament, presenta la següent:

1 ESMENA NÚM. I A la totalitat GP de Convergència i Unió

De retorn de la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 202-00014 /09).

Palau del Parlament, 22 de març del 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G. P. de CiU

— **Proposició de llei de declaració d'independència de Catalunya**

Tram. 202-00015/09

Esmenes a la totalitat

Reg. 8331, 8337 i 8743 / Admissió a tràmit:
Presidència del Parlament, 25.03.2011

Esmena presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 8331)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, d'acord amb allò que preveuen els articles 104 i següents del Reglament de la Cambra, presenta esmena a la totalitat de la Proposició de llei de declaració d'independència de Catalunya, amb N.T. 202-00015/09.

1 ESMENA NÚM. I
A la totalitat
GP del Partit Popular de Catalunya

De retorn de la Proposició de llei.

Palau del Parlament, 22 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu del GP del PPC

Esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 8337)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 104 i següents del Reglament del Parlament, presenta la següent esmena a la totalitat a la Proposició de llei de declaració d'independència de Catalunya (tram. 202-00015/09).

1 ESMENA NÚM. I
A la totalitat
GP Socialista

De retorn de la proposició de llei.

Palau del Parlament, 22 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens
Portaveu del GP SOC

Esmena presentada pel Subgrup Parlamentari de Ciutadans (reg. 8743)

A LA MESA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Albert Rivera Díaz, portavoz del Subgrupo Parlamentario Ciudadanos (C's), de acuerdo con lo establecido en el

artículo 104 del Reglamento de la Cámara, presenta enmienda a la totalidad a la Proposición de ley de declaración d'independència de Catalunya con N.T. 202-00015/09

1 ENMIENDA NÚM. I
De totalidad
SP de Ciudadanos

De retorno de la proposición.

Palau del Parlament, 24 de marzo de 2011

Albert Rivera Díaz
Portavoz Subgrupo C's

— **Proposició de llei de creació de la deducció corresponent al tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques per les despeses realitzades per a la contractació de la cobertura mèdica per assegurances de salut privades**

Tram. 202-00020/09

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Subgrup Parlamentari Ciutadans (reg. 9194).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 04.04.2011 al 05.04.2011).

Finiment del termini: 06.04.2011; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 31.03.2011.

— **Proposició de llei de modificació de l'article 4 del Decret llei 3/2010, del 29 de maig, de mesures urgents de contenció de la despesa i en matèria fiscal per a la reducció del dèficit públic, pel que fa a la determinació del tipus de gravamen general de l'impost de transmissions patrimonials**

Tram. 202-00021/09

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Subgrup Parlamentari Ciutadans (reg. 9194).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 04.04.2011 al 05.04.2011).

Finiment del termini: 06.04.2011; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 31.03.2011.

— **Proposició de llei d'addició de l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions**

Tram. 202-00023/09

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Subgrup Parlamentari Ciutadans (reg. 9194).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 04.04.2011 al 05.04.2011).

Finiment del termini: 06.04.2011; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 31.03.2011.

— **Proposició de llei de mesures de protecció i suport de les famílies nombroses**

Tram. 202-00033/09

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Reg. 8479 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez, presidenta del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Maria de los Llanos de Luna Tobarra, portaveu adjunt, Maria Dolors Montserrat i Culleré, Maria José García Cuevas, Eva García Rodríguez, Dolors López Aguilar, Marisa Xandri Pujol, Alícia Alegret Martí, Jordi Cornet i Serra, Juan Bertomeu i Bertomeu, Pere Calbó i Roca, Santi Rodríguez i Serra, Rafel Luna i Vivas, Pedro Chumillas Zurilla, Josep Llobet Navarro, Rafael López i Rueda i José Antonio Coto Roquet, diputades i diputats del Grup del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb allò que disposa l'article 100, apartat b), del Reglament de la Cambra, presenten la següent proposició de llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La família, com a nucli fonamental de la societat, realitza múltiples funcions socials, que la fan mereixedora d'una protecció específica tal com assenyalen nombrosos instruments internacionals, entre els quals destaquen la Declaració Universal de Drets Humans i la Carta Social Europea. Al nostre país, la Constitució Espanyola de 1978 estableix en el seu article 39 que els poders públics han d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de la família.

Aquest mandat constitucional està directament relacionat amb el que es conté en l'article 9.2 de la Constitució, on s'exposa que correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups on s'integra siguin reals i efectives; re-

moure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.

Des de l'òptica del dret català, l'aplicació del mandat constitucional de protecció a la família va ser recollit l'any 1998 amb l'aprovació del Codi de Família, que compilava la tradició jurídica catalana en la regulació civil de les diverses situacions i aspectes que es troben al voltant de la institució familiar. Igualment, El Parlament de Catalunya va aprovar l'any 2003 la Llei de Suport a les famílies, en la que es recull un ampli catàleg de mesures i prestacions de suport a les famílies, i on s'especifica de forma molt tímida els suports necessaris que les famílies nombroses, per la seva pròpia especificitat, necessiten per a que, el fet de tenir més fills i contribuir, d'aquesta forma, a l'augment de la natalitat, no estigui penalitzat en el dia a dia, tant en el consum de béns i serveis de primera necessitat, com en la seva relació amb l'administració.

Recentment, el nou Llibre II del Codi Civil de Catalunya, aprovat per la Llei 25/2010, de 29 de juliol, relatiu a la persona i la família, culmina el procés històric de codificació del dret civil català en matèria de dret de la persona i dret de família, tot regulant de forma extensa i prolixa el règim jurídic de la família, llurs règims econòmics, i d'altres aspectes, però no fa esment especial al fet mateix de l'especificitat de les famílies nombroses.

I, finalment, en termes estatutaris, l'actual Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 16, recull que totes les persones tenen dret, d'acord amb els requisits establerts per la llei, a rebre prestacions socials i ajuts públics per a atendre les càrregues familiars.

II

No hi ha dubte que la realitat socioeconòmica en la que viuen les famílies ha canviat de forma molt significativa en els darrers anys i també han canviat les necessitats a les que han d'atendre i els mitjans disponibles al seu abast, fet que arriba a la seva màxima dimensió quan es tracta de nuclis familiars nombrosos.

Hi ha una altra consideració que enforteix la necessitat de protecció a la família nombrosa i és la reciprocitat que ha d'existir entre drets i deures socials. De forma similar al que succeeix quan una parella decideix regularitzar la seva situació a efectes legals, relació de la que sorgeixen drets i deures personals i socials, quan les famílies comencen a tenir fills es generen una sèrie d'obligacions enfront d'ells i enfront de la societat. De forma recíproca han de passar a tenir una sèrie de drets socials que els facultin per a complir les seves obligacions dignament.

És indispensable que existeixi una política familiar global més enllà de mesures concretes i puntuals. Hi ha una consideració estrictament econòmica que no se'n ha d'escapar i és que el creixement d'una economia depèn d'una manera molt important del capital humà i de la seva formació.

Una societat que no creix en termes de capital humà està abocada al fracàs més absolut, fins i tot en termes econòmics. S'imposa, per tant, una protecció des dels poders pú-

blics a aquells que de forma activa col·laboren perquè això no succeeixi. Si es protegeixen aquelles activitats que resulten beneficioses per a la societat, s'haurien de protegir a aquelles famílies que també ho són de més beneficioses.

És necessari introduir correccions en la fiscalitat directa de les famílies i una millora en la prestació de serveis a aquestes famílies, mitjançant ajudes econòmiques directes, facilitat en l'accés als serveis públics i privats i actuar més per via d'ajuda en la reducció de la despesa.

Ha de contemplar-se també de forma especial la situació de maternitat i paternitat en tota la seva amplitud, amb referència a aquells casos en els que la família ja té més fills, allargant el període de baixa per maternitat quan es tinguin fills menors de tres anys, ajuda domiciliària, accés a serveis de guarderia, etcètera.

A Catalunya existeixen milers de famílies nombroses, encara que el nombre de títols de família nombrosa és molt inferior a les que realment existeixen. Això demostra que, el fet de que actualment hi ha escasses prestacions, les famílies estan poc motivades per a disposar o sol·licitar el títol. Les prestacions que s'ofereixen fins a aquest moment per família nombrosa no tenen res a veure a les d'altres administracions autonòmiques espanyoles, o les d'altres estats europeus. No cal dir, doncs, que si la societat catalana vol tenir paràmetres de renda i benestar europeus sembla més lògic que les famílies nombroses tinguin també els mateixos beneficis que les famílies nombroses de la resta d'Europa.

La protecció a les famílies nombroses regulades en la Llei 40/2003, de 18 de novembre, estableix uns criteris i una sèrie d'ajudes i beneficis per a les famílies nombroses que han de ser desplegats per les Comunitats Autònomes. Així ho va entendre el Parlament de Catalunya que en la seva Moció 12/VIII, sobre les polítiques socials dirigides a les famílies, va instar al Govern a adoptar les mesures necessàries per a garantir l'aplicació íntegra a Catalunya de la llei de protecció a les famílies nombroses.

És, en aquest context de protecció social, econòmica i jurídica de les famílies, tant per la legislació estatal, com per resolució del Parlament de Catalunya, on s'imposa des dels poders públics un major grau de protecció de les famílies nombroses canalitzant les ajudes i serveis amb caràcter prioritari cap a aquelles famílies amb situacions de major dificultat o vulnerabilitat com fills nascuts de parts múltiples, insuficiència econòmica de la unitat familiar, discapacitat acreditada de qualsevol dels seus membres o situacions desfavorides en el context familiar, social i cultural.

Per tot l'antecedent, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI DE MESURES DE PROTECCIÓ I SUPORT DE LES FAMÍLIES NOMBROSES DE CATALUNYA

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

1. Aquesta Llei té per objecte establir la regulació del suport a famílies nombroses, mitjançant la concessió

d'ajudes econòmiques específiques i el recolzament en els àmbits dels serveis públics i d'interès general, de l'educació, de la cultura, del lleure, de la salut, de l'habitatge, del transport, de la societat de la informació i el tractament fiscal de les famílies nombroses.

2. Les finalitats de la present llei són:

- a) Millorar la situació de les taxes administratives en els nivells autonòmics i locals per a les famílies nombroses.
- b) Considerar la situació de les famílies nombroses en els programes de conciliació de la vida laboral i familiar.
- c) Promoure la formació de les famílies nombroses en la seva labor de criança i de protecció dels fills i com transmissores de valors i normes.
- d) Facilitar l'accés de les famílies nombroses a les noves tecnologies de la informació.
- e) Estimular i fomentar les ajudes econòmiques derivades de les despeses que ocasionen els fills de famílies nombroses degudes a la seva formació.
- f) Potenciar accions que facilitin la conciliació de la vida familiar i laboral de les famílies nombroses.

g) Adaptar el concepte de família nombrosa a la realitat actual de les famílies de Catalunya sense que perdi la seva característica principal de contribució a la natalitat de la comunitat.

3. Els beneficis establerts a l'empara d'aquesta Llei tenen com finalitat primordial contribuir a promoure les condicions perquè la igualtat dels membres de les famílies nombroses sigui real i efectiva en l'accés i gaudi dels béns econòmics, socials i culturals.

4. Sense perjudici de les ajudes i suports que tinguin caràcter universal, les ajudes establertes per la present llei seran regulades en funció de la renda per càpita que s'estableixi reglamentàriament.

5. Els beneficis previstos en aquesta Llei per a les famílies nombroses s'entenen sense perjudici dels actualment vigents d'acord amb la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de Protecció a les Famílies Nombroses, i dels quals estableixin l'Estat, les Entitats Locals o altres Organismes públics en l'exercici de les seves competències. Igualment, aquests beneficis són compatibles amb les que de forma individualitzada puguin establir entitats de naturalesa privada.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

Les disposicions de la present Llei s'aplicaran a totes les famílies catalanes o residents en la Comunitat Autònoma de Catalunya que compleixin els requisits legalment establerts.

ARTICLE 3. CONCEPTE, CONDICIONS I CATEGORIES DE FAMÍLIA NOMBROSA

Es considera família nombrosa la que reuneixi els requisits legalment establerts i sigui reconeguda per l'Administració de la Generalitat de Catalunya de conformitat al disposat en la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de Protecció a les Famílies Nombroses o en aquelles disposicions que puguin complementar-la,

modificar-la o substituir-la i siguin d'aplicació a Catalunya.

ARTICLE 4. RECONeixEMENT DE LA CONDICió DE FAMíLIA NOMBROSA

1. La condició de família nombrosa s'acreditarà mitjançant el títol oficial establert a aquest efecte, que serà atorgat quan concorrin els requisits legalment establerts, a petició de qualsevol dels ascendents, tutor, acollidor, o un altre membre de la unitat familiar amb capacitat legal.

2. El reconeixement i modificació de la condició de família nombrosa, l'expedició del títol justificatiu i la declaració de la pèrdua de la condició com a tal correspondran a l'òrgan de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que reglamentàriament es determini en els següents supòsits:

- a) Quan el sol·licitant resideixi a Catalunya.
- b) Quan el sol·licitant, que haurà de ser un dels ascendents de la unitat familiar, exerceixi a Catalunya una activitat per compte propi o aliena, en el cas que els membres de la unitat familiar siguin nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea o d'alguns dels restants Estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, i no tinguin la seva residència en territori espanyol.
3. Gaudiran dels beneficis reconeguts en la present llei les famílies que tinguin reconeguda la condició de família nombrosa en qualsevol altra comunitat autònoma, independentment que els criteris per a la seva acreditació siguin diferents dels recollits en la present llei.
4. L'Administració de la Comunitat expedirà, al costat del títol oficial de família nombrosa, un carnet a nom de cadascuna de les persones que figurin en el títol amb l'objecte de facilitar el gaudi dels beneficis previstos.
5. Aquelles entitats autoritzades per l'administració, per la via reglamentària, podran expedir el títol oficial de família nombrosa.

ARTICLE 5. RENOVACió, MODIFICACió O PÈRDUA DEL TítOL

El títol de família nombrosa haurà de modificar-se o deixar-se sense efecte quan variï el nombre de membres de la unitat familiar o les condicions que van donar motiu a l'expedició del títol i això suposi un canvi de categoria o la pèrdua de la condició de família nombrosa.

ARTICLE 6. DATA D'EFECTES

1. Els beneficis que en cada cas corresponguin a les famílies nombroses tindran efectes des de la data de la presentació de la sol·licitud de reconeixement o modificació del títol oficial.
2. El títol que reconegui la condició de família nombrosa mantindrà els seus efectes mentre no canviïn les condicions que van motivar la seva concessió.

ARTICLE 7. RECURSOS

Les denegacions del reconeixement de la condició de família nombrosa haurà de ser sempre per resolució admi-

nistrativa. Les resolucions administratives relatives a la condició de família nombrosa així com les de renovació, modificació, caducitat o revocació del corresponent títol seran recurribles davant la jurisdicció contenciós-administrativa una vegada esgotada la via administrativa.

ARTICLE 8. OBLIGACIONS DELS TITULARS DE FAMíLIA NOMBROSA

1. Les persones que formin part d'unitats familiars a les quals s'hagi reconegut el títol de família nombrosa estan obligades a comunicar a l'òrgan competent, en el termini màxim de tres mesos, qualsevol variació que es produeixi en la seva família, sempre que aquesta hagi de ser tinguda en compte a l'efecte de la modificació o extinció del dret a aquest títol.

2. Així mateix, estan obligades a presentar, dintre del primer trimestre de cada any, una declaració dels ingressos de la unitat familiar durant l'any anterior, excepte quan ja estiguin en poder de l'Administració, sempre que aquests s'hagin tingut en compte per a la consideració de la família com nombrosa, per a la seva classificació en la categoria especial o per a acreditar el requisit de dependència econòmica.

3. En la sol·licitud de reconeixement de la condició de família nombrosa es farà constar que la mateixa comporta el consentiment per a la cessió de dades de caràcter personal necessaris per a la comprovació, si escau, d'ingressos econòmics de la unitat familiar per part de l'òrgan gestor.

ARTICLE 9. OBLIGACIONS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

1. La Generalitat de Catalunya està obligada a oferir els serveis, beneficis i ajudes a les famílies nombroses recollits en la present llei i a establir els acords, pactes i convenis necessaris amb altres administracions i entitats d'iniciativa privada i social per a donar compliment als objectius de la llei.

2. El Departament amb competències en Família serà l'òrgan que centralitzi totes les ajudes directes i indirectes a les famílies nombroses i establirà els barems i procediments per a portar a terme les mesures contemplades per la present llei, tot establint una finestra única de comunicació amb les famílies nombroses en els àmbits regulats per la present llei.

3. La Generalitat de Catalunya garantirà que el termini màxim de resolució, a comptar des de la data de sol·licitud del títol de família nombrosa serà de tres mesos. Per a major garantia jurídica dels ciutadans, el silenci administratiu es considerarà positiu.

ARTICLE 10. GARANTIA DELS BENEFICIS SOCIALS I DE LES PRESTACIONS

1. La Generalitat garantirà l'aplicació de tots els beneficis socials establerts en la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies nombroses.

2. En el càlcul dels respectius increments de les prestacions econòmiques establertes en la present llei, la Generalitat està obligada a augmentar la seva quantia anualment per sobre del de l'índex de preus al consum.

CAPÍTOL II. SERVEIS PÚBLICS I D'INTERÈS GENERAL**ARTICLE 11. ACCIÓ DE LES ADMINISTRACIONS LOCALS**

1. Les Administracions Locals, en l'àmbit de les seves respectives competències, podran ampliar per a les famílies nombroses l'acció protectora de la present Llei, amb la finalitat de contribuir a la major efectivitat del principi establert en l'article 39 de la Constitució.

2. Per a fer-lo possible, la Generalitat de Catalunya impulsarà la iniciativa de les Corporacions Locals per a l'establiment o l'increment de la reducció dels costos en la prestació de serveis a les famílies nombroses mitjançant la signatura de convenis i acords entre les administracions per al compliment de les finalitats de la present llei.

ARTICLE 12. SERVEIS EN GESTIÓ INDIRECTA

Les Administracions Públiques adoptaran les mesures precises perquè les entitats, empreses i establiments que prestin serveis o realitzin activitats d'interès general subjectes a obligacions pròpies del servei públic respectin els beneficis previstos en l'ordenament jurídic per als membres de les famílies nombroses de Catalunya que tinguin reconeguda aquest condició, en les contraprestacions que hagin de satisfer.

ARTICLE 13. BENEFICIS EN EL SECTOR PRIVAT

1. La Generalitat de Catalunya fomentarà que les empreses i altres entitats prestadores de béns i serveis realitzin accions que beneficiïn a les famílies nombroses de Catalunya. A tals efectes impulsarà, en col·laboració amb les associacions de famílies nombroses de la Comunitat, la subscripció de convenis o altres fórmules de col·laboració dirigides a aquesta fi.

2. Concretament, es promourà un tracte favorable a les famílies nombroses per part de:

- a) Els establiments comercials, mitjançant l'impuls de descomptes i preus especials en els productes.
- b) Les entitats bancàries, afavorint la creació de crèdits específics per a les famílies nombroses i condicions avantatjoses.
- c) Les empreses de serveis bàsics com el gas, l'electricitat, les telecomunicacions, i l'aigua, segons s'establirà en l'article següent, per a evitar les penalitzacions per excés de consum en les despeses ocasionades per les famílies nombroses.
- d) Descomptes en serveis i activitats extraescolars no lectives per a nens i joves de fins a 18 anys.

ARTICLE 14. CONSUM D'AIGUA

1. Per a despenalitzar el consum d'aigua per part de les famílies nombroses, la Generalitat de Catalunya establirà amb les companyies d'aigües una tarificació basada en l'establiment de trams segons el nombre d'habitants d'un habitatge.

2. Igualment es potenciarà un descompte en el consum d'aigua per part de famílies nombroses, de, com a mínim, el 30% pel que fa a la tarificació regular.

ARTICLE 15. EXEMPCIÓ I DESCOMPTES EN TAXES I PREUS PÚBLICS

La Generalitat establirà una política d'exempcions i descomptes en taxes i preus públics, que, com a mínim haurà d'incloure:

- a) Exempció de taxes i altres drets d'expedició en els documents necessaris per al reconeixement o renovació del títol de família nombrosa que hagin d'expedir les oficines i registres públics de l'Administració de la Comunitat.
- b) Exempció a les famílies nombroses de la taxa per participar en les proves selectives per a accedir a la condició de personal al servei de l'Administració de la Comunitat.

CAPÍTOL III. AJUDES SOCIALS I FISCALS PER FILL A CÀRREC**ARTICLE 16. AJUDES I REDUCCIONS D'IMPOSTOS PER FILL A CÀRREC**

1. Les famílies que tenen a càrrec infants menors de dotze anys i adolescents menors de setze anys, tenen dret a una prestació econòmica anual, de pagament únic, que el Govern atorga amb independència dels ingressos familiars, que mai podrà ser inferior a dues vegades l'indicador de renda de suficiència de Catalunya mensual. L'acollida donen dret a la mateixa prestació econòmica.

En el cas dels treballadors autònoms, hauran de demostrar que deixen de facturar o que la seva facturació disminueix en un 50% sobre el mateix període de l'any anterior.

2. La prestació prevista en l'apartat anterior s'atorgarà a les famílies nombroses per cada fill a partir del quart, fins el compliment dels divuit anys.

3. La Generalitat establirà una deducció anual per a les famílies nombroses de categoria general, i per a les de categoria especial en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

ARTICLE 17. AJUDES PER A EXCEDÈNCIES I REDUCCIONS DE JORNADA

1. Els membres de famílies nombroses que siguin persones treballadores per compte aliè i persones sòcies treballadores o sòcies de treball de les societats cooperatives que s'acullin a una excedència, per a tenir cura de fills menors de tres anys d'edat, o una reducció de la jornada de treball en, almenys, un terç de la mateixa per a tenir cura a fills menors de sis anys, es subvencionarà amb un mínim de cinc vegades l'indicador de renda de suficiència de Catalunya mensual, per a la reducció de jornada completa, i tres vegades en el cas de mitja jornada. Les condicions, els requisits, i les ajudes a reduccions menors a mitja jornada s'establiran reglamentàriament.

2. A l'efecte d'allò disposat en l'apartat anterior, si el menor pateix una discapacitat reconeguda de percentatge igual o superior al 33%, l'ajuda podrà gaudir-se fins que el fill compleixi els 18 anys.

3. S'atorgarà una excedència remunerada per als membres de famílies nombroses del 50% del salari durant el

primer any de vida d'un nen. Aquesta quantia serà independent de la baixa de maternitat o paternitat.

CAPÍTOL IV. EDUCACIÓ

ARTICLE 18. EDUCACIÓ INFANTIL

Les famílies nombroses tindran una bonificació del 50% per al primer fill, 75% per al segon fill, i un 100% a partir del tercer fill en els preus per la prestació de serveis en els Centres d'Educació Infantil finançats amb fons públics. Es pot escollir, en tot cas, per finançar l'excedència, fins als tres anys.

ARTICLE 19. PROCEDIMENT D'ADMISSIÓ D'ALUMNES

Els alumnes de famílies nombroses de categoria general tindran una puntuació complementària de 5 punts, i els de categoria especial de 15 punts, en el règim d'admissió en els Centres educatius no universitaris i en els Centres infantils sostinguts amb fons públics.

ARTICLE 20. BEQUES I AJUDES

1. La Generalitat de Catalunya garantirà la gratuïtat del material escolar per a totes les famílies nombroses de la Comunitat amb fills que estudiïn Educació Primària o Educació Secundària, Batxillerat i Formació Professional.

2. En els casos que el servei de transport i de menjador no siguin obligatoris per disposició legal, la Generalitat de Catalunya establirà un règim de bonificacions per als membres les famílies nombroses catalanes, garantint, com a mínim, una bonificació mínima del 50% en els serveis de menjador i transport.

3. La Generalitat de Catalunya establirà un procediment de concessió de beques als membres de les famílies nombroses per a cobrir despeses de matrícula, desplaçament, menjador, i allotjament en ensenyaments no universitaris post-obligatoris i de règim especial, amb la finalitat de fer efectiu l'objectiu d'augmentar els titulats en etapes post-obligatòries i el dret a la lliure elecció de centre.

4. Les famílies nombroses estaran contemplades amb barems específics per a la concessió d'ajudes i beques per a menjadors i transport en totes les etapes de l'educació no universitària.

ARTICLE 21. ALTRES BENEFICIS EN L'ÀMBIT DE L'EDUCACIÓ NO UNIVERSITÀRIA

Sense perjudici de les bonificacions i exempcions contingudes en el present capítol, les famílies nombroses disposaran, en l'àmbit de l'educació, almenys, dels següents beneficis:

a) Exempcions per a les famílies nombroses, en les taxes i preus públics de la Comunitat per drets de matriculació i examen en totes els ensenyaments no universitaris del sistema educatiu, i de règim especial, així com per l'expedició de títols acadèmics.

b) Exempció a les famílies nombroses de categoria especial, així com bonificació del 50% a les famílies nom-

broses de categoria general, dels preus públics de les activitats que en el període no lectiu organitzi les administracions públiques per a l'alumnat de centres docents no universitaris, així com la prioritat en l'accés a aquestes activitats.

c) Exempció a les famílies nombroses de categoria especial, així com bonificació del 50% a les famílies nombroses de categoria general, en el pagament de l'allotjament i manutenció en el règim d'internat, així com en el pagament per manutenció en el règim de mitja pensió en les Escoles de Capacitació Agrària dependents de la Generalitat de Catalunya.

ARTICLE 22. AJUDES EN L'EDUCACIÓ UNIVERSITÀRIA

1. Les famílies nombroses disposaran, en l'àmbit de l'educació universitària, almenys, dels següents beneficis:

a) Exempcions per a les famílies nombroses, en les taxes i preus públics de la Comunitat per drets de matriculació en tots els ensenyaments universitaris, així com per l'expedició de títols acadèmics i professionals.

b) Bonificació del 50% de la quota acadèmica universitària als alumnes membres de famílies nombroses de categoria general i exempció total als alumnes membres de famílies nombroses de categoria especial.

c) Bonificació del 50% per a residents amb títol de família nombrosa de categoria especial i del 30% per a residents amb títol de família nombrosa de categoria general, en els preus de les residències juvenils i col·legis majors gestionades per les administracions i universitats públiques.

2. La Generalitat de Catalunya desenvoluparà reglamentàriament les ajudes específiques per a l'educació universitària de les famílies nombroses, que gaudiran de beques especials per a cobrir les despeses d'ensenyament, desplaçament i allotjament, i realitzarà els convenis necessaris amb les universitats per donar compliment al disposat en el present article.

CAPÍTOL V. CULTURA I LLEURE

ARTICLE 23. ACTIVITATS CULTURALS

1. Les famílies nombroses disposaran en l'àmbit de les activitats culturals, com a mínim, dels següents beneficis:

a) Bonificació del 50% en les tarifes vigents d'accés a museus i monuments dependents de o participats per les administracions públiques.

b) Bonificació del 50% del preu de venda al públic en aquelles edicions de material bibliogràfic realitzades per la Generalitat de Catalunya.

c) Bonificació de com a mínim el 25% de la tarifa general de la resta d'activitats culturals que organitzi la Generalitat de Catalunya.

d) Bonificació del 20% del preu de venda al públic del material a la venda en les llibreries de la Generalitat de Catalunya.

e) Descomptes en les escoles de música.

2. La Generalitat de Catalunya establirà cada temporada les tarifes reduïdes per als membres de famílies nombroses en les representacions teatrals, cinematogràfiques i musicals organitzades per les administracions públiques o en les que les administracions participin en el seu finançament, així com en els museus, sales d'exposicions i monuments dependents de o participats per les administracions públiques.

ARTICLE 24. ACTIVITATS DE LLEURE

1. Les famílies nombroses disposaran en l'àmbit de les activitats de lleure, com a mínim, dels següents beneficis:

a) Bonificació del 30% per a les famílies nombroses de categoria general, i del 50% per a les de categoria especial, en les estades en les residències de temps lliure de la Generalitat de Catalunya, i en els albergs gestionats per la Generalitat de Catalunya.

b) Bonificació del 100% del preu de gestió i tràmit del carnet d'alberguista.

c) Bonificació del 25% de la tarifa habitual de l'estació de la muntanya de la Molina; de l'estació de la muntanya de la Vall de Núria, del Cremallera de Montserrat, i del Cremallera de Ribes-Núria.

d) Exempció a les famílies nombroses de categoria especial, així com bonificació del 50% a les famílies nombroses de categoria general en el pagament de les activitats d'oci i lleure, en les que participin els seus fills.

e) Exempció a les famílies nombroses de categoria especial i bonificació del 50% per a les de categoria general en el pagament de les activitats desenvolupades per l'organisme de l'Administració de la Comunitat competent en matèria de joventut.

CAPÍTOL VI. MESURES SOCIO SANITÀRIES

ARTICLE 25. MESURES SOCIO SANITÀRIES

1. La Generalitat de Catalunya disposarà d'ajudes a les famílies nombroses per a cobertura de les despeses ocasionades per tractaments d'ortodòncia, auditiu, oftalmològics, ortopèdics, psicològics, pedagògics o d'atenció domiciliària.

2. La Generalitat de Catalunya establirà una línia d'ajudes econòmiques per a l'adquisició d'ajudes tècniques en l'atenció a persones dependents per part de famílies que tinguin la condició de famílies nombroses.

3. Les famílies nombroses amb menors d'edat a càrrec, tindran dret a obtenir de forma gratuïta els productes farmacèutics per a ús pediàtric, sempre que siguin finançables pel sistema Sanitari Públic, es trobin inclosos en l'oferta oficial del Ministeri amb competències de salut, i siguin prescrits per facultatius del Servei Català de Salut.

CAPÍTOL VII. HABITATGE

ARTICLE 26. ACCÉS A L'HABITATGE

1. La Generalitat de Catalunya ampliarà el nombre d'habitatges protegits destinats a famílies nombroses,

tant per a la seva adjudicació a l'efecte d'ampliació de superfícies com per a la previsió en les noves edificacions, en els termes que s'assenyalin en la normativa corresponent. En cadascuna de les promocions públiques i privades d'habitatges protegits es reservarà un percentatge de les mateixes a les famílies nombroses. Aquest percentatge es fixarà en funció de la demanda, i no podrà ser inferior al 15%.

2. En el desenvolupament de la política en matèria d'habitatge, el Govern ha de valorar, com dret preferent, la condició de família nombrosa en l'accés als habitatges protegits i en les ajudes dirigides a facilitar l'adquisició en propietat o lloguer de l'habitatge destinat a residència habitual, sense que altres criteris, com el lloc de residència, puguin modificar aquest dret de preferència. Per a això, en les adjudicacions d'habitatges de protecció oficial en les que sigui preceptiva la convocatòria pública i l'aplicació de barems es puntuarà específicament el que una família nombrosa sigui sol·licitant de les mateixes.

3. Per dignificar els habitatges per a les famílies nombroses, la Generalitat de Catalunya ampliarà la superfície dels habitatges protegits destinats a les famílies nombroses de categoria general, en funció del nombre de fills que convisquin en la llar familiar i amb una superfície màxima de 120 metres quadrats útils, i fins a 240 metres quadrats de superfície útil quan sigui de categoria especial

4. Per a donar compliment a l'exposar en l'apartat anterior, la normativa permetrà a les famílies nombroses comprar i obtenir ajudes per a dos habitatges protegits que siguin adjacents o superposats, i unir-los, en els termes i condicions que s'estableixin en la norma corresponent.

5. La Generalitat de Catalunya establirà l'excepció, en relació amb les famílies nombroses, de l'aplicació del requisit de mancar d'habitatge en propietat, nua propietat, dret de superfície o usdefruit, sempre que en l'habitatge de la seva titularitat existeixi una ràtio de menys de 25 metres quadrats per persona.

6. La Generalitat ha de revisar, i quan escaigui, reformar els barems i els límits de renda actualment vigents per a la concessió d'ajudes i l'adjudicació d'habitatges de titularitat pública, introduint criteris preferents per a famílies nombroses, monoparentals i famílies amb necessitats específiques.

7. Segons allò exposat en l'article 1.4, i d'aplicació a la política d'habitatge, en l'accés a habitatges de protecció oficial que tinguin establerts límits de renda, aquests límits hauran d'establir-se sota el criteri de renda per càpita, en la que els ingressos de la família es divideixin entre tots els seus membres.

8. La Generalitat de Catalunya permetrà el canvi i la permuta, sense esperar els terminis de desqualificació, un habitatge de protecció oficial de menor grandària, i fins i tot un habitatge de renda lliure, per un altra de grandària superior, pagant el diferencial del preu de venda que correspongui. En aquests supòsits, existirà l'obligació de posada a la disposició de l'Administració de l'habitatge de la que són titulars per a la seva adquisició o posada en arrendament per part de la Generalitat de Catalunya.

9. Les famílies nombroses que siguin titulars d'un habitatge, no seran donats de baixa del Registre de sol·licitants d'habitatge de protecció oficial, pel fet de renunciar a l'habitatge adjudicat, si aquest no assoleix la ràtio de 25 metres quadrats per persona.

ARTICLE 27. BONIFICACIONS I AJUDES EN MATÈRIA D'HABITATGE

La Generalitat de Catalunya regularà la concessió a les famílies nombroses de bonificacions i ajudes en:

a) Les quotes d'amortització i interessos de préstecs per a l'adquisició d'habitatges de protecció oficial i de preu taxat, o pel canvi a un d'aquests habitatges de major superfície per causa de l'increment del nombre de membres de la família.

b) Les quotes d'amortització i interessos de préstecs per a la rehabilitació d'habitatges quan tingui per objecte l'adaptació o ampliació de superfície a causa de l'increment del nombre de membres de la família.

c) La subsidiació dels préstecs convinguts obtinguts pels compradors d'habitatges protegits de nova construcció per a venda, de règim especial, de preu general i habitatges usats, acollits al sistema de finançament per a primer accés a l'habitatge en propietat, en la quantia i pels períodes indicats en la normativa específica, podent augmentar-la fins a un 15%.

d) L'establiment d'ajudes de fins a 1.000 euros per a despeses de notaria i escriptures per a famílies nombroses.

e) L'establiment d'ajudes per a la rehabilitació, reforma i adaptació de l'habitatge, mitjançant el desgravament fiscal, el préstec qualificat i la subvenció a fons perdut, establint-se uns topalls màxims de subvenció de 6.000 euros, en casos de rehabilitació integrada, i de 4.000 euros, en casos de rehabilitació aïllada, així com la bonificació d'interessos en préstecs per a la reforma i adaptació d'habitatge per increment del nombre de fills.

ARTICLE 28. BENEFICIS FISCALS EN RELACIÓ A L'HABITATGE

1. El Govern, en el marc del sistema de finançament autonòmic vigent i en exercici de les competències normatives assumides per la Generalitat de Catalunya en matèria tributària, especialment en pel que fa als tributs cedits, ha de promoure, en el marc de la política d'habitatge, les següents mesures fiscals de suport a les famílies nombroses:

a) Deducció del 20% en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques de les quantitats satisfetes per l'arrendament d'habitatge habitual per a famílies nombroses, el lloguer d'habitatge habitual per a famílies nombroses, fins a un màxim de 900 euros, amb les limitacions de renda que s'estableixin reglamentàriament.

b) Reducció dels tipus de gravamen en l'Impost de Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats per la compra de l'habitatge habitual al 3,5%.

c) Reducció al 3,5% de l'Impost sobre el Valor Afegit en la compra d'un Habitatge de Protecció Oficial per part d'una família nombrosa.

d) Reducció dels tipus de gravamen en l'Impost sobre actes jurídics documentats per la compra de l'habitatge habitual al 0,5%.

e) Exempció de l'Impost de Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats per a l'habitatge que adquireixi una família, quan l'antiga posseeixi una superfície inferior a 25 metres quadrats útils per membre.

2. La Generalitat de Catalunya ha de fomentar que les Corporacions Locals estableixin deduccions de l'Impost sobre Béns Immobles als habitatges de famílies nombroses de, com a mínim, fins el 50%, podent arribar fins el 90% segons el nivell de renda.

CAPÍTOL VIII. TRANSPORTS

ARTICLE 29. TRANSPORT PÚBLIC

1. Les famílies nombroses disposaran en l'àmbit dels transports, com a mínim, dels següents beneficis: Bonificació del 50% a les famílies nombroses de categoria especial i 25% per a les de categoria general en els preus aplicables als bitllets i abonaments dels transports públics que siguin de titularitat o que compti amb la participació de les administracions públiques.

2. Les bonificacions previstes en el paràgraf anterior als membres de les famílies nombroses, seran acumulables amb altres bonificacions que puguin establir-se sobre les tarifes de transport.

3. En els Plans d'Explotació de línies que s'aprovin així com les subvencions a empreses de transport atorgades a l'empara de la Llei 12/1987, de 28 de maig, de regulació del transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles de motor, s'establiran expressament les bonificacions que tenen dret els membres de les famílies nombroses.

4. Sense perjudici de l'anteriorment exposat, la Generalitat de Catalunya establirà, conjuntament amb les administracions públiques, i les empreses concessionàries de transport interurbà i urbà un règim d'exempcions i bonificacions per als membres de les famílies nombroses.

ARTICLE 30. TRANSPORT PRIVAT

La Generalitat de Catalunya impulsarà acords amb les corporacions locals per a evitar que, la necessitat d'automòbils més espaiosos per a les famílies nombroses, no es vegi penalitzat en el pagament de l'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica.

CAPÍTOL IX. SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

ARTICLE 31. FOMENT DE LA SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

La Generalitat de Catalunya valorarà la condició de família nombrosa de categoria especial en les línies d'ajuda que es convoquin en matèria d'impuls i promoció de la Societat de la Informació i extensió de les noves tecnologies de telecomunicacions i mitjans audiovisuals, fins a arribar a la gratuïtat de les altes i connexions durant, almenys, un any.

CAPÍTOL X. RÈGIM SANCIONADOR**ARTICLE 32. RÈGIM SANCIONADOR**

1. Constitueixen infraccions administratives a allò disposat en aquesta Llei les conductes i els fets tipificats en l'apartat següent, quan intervingui dol, culpa o simple negligència. A aquests efectes, serà responsable qualsevol dels membres de la unitat familiar que realitzi alguna de les conductes tipificades com infracció.

2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

a) Són infraccions lleus:

1. La falta de comunicació a l'òrgan competent, en el termini màxim de tres mesos, de qualsevol variació que es produeixi en la família que hagi de ser tinguda en compte a l'efecte de la modificació o extinció del dret al títol en els termes previstos en l'article 8.1 d'aquesta Llei.

2. La falta de presentació a l'òrgan competent, durant el primer trimestre de cada any, de la declaració dels ingressos obtinguts durant l'any anterior per la unitat familiar, en els termes previstos en l'article 8.2 d'aquesta Llei.

b) Són infraccions greus:

1. La comissió de tres infraccions lleus quan s'hagi dictat sanció ferma.

2. L'ocultació o falsedat d'algun dels requisits o condicions exigits per la Llei per obtenir o mantenir la condició de família nombrosa.

3. La falsificació del títol oficial de família nombrosa.

4. La cessió del títol a persones alienes no emparades per aquest.

5. La possessió o ús indegut o abusu del títol oficial de família nombrosa o del títol de categoria superior a la que correspongui en cada cas.

c) Constituirà infracció molt greu la comissió de dues o més infraccions greus quan s'hagi dictat sanció ferma.

3. Sense perjudici de les altres responsabilitats que per toquin, les sancions que es podran imposar a les persones que incorrin en alguna de les infraccions esmentades en l'anterior apartat són les següents:

a) Per infraccions lleus:

1. Amonestació individual per escrit.

2. Suspensió de qualsevol dels drets atribuïts als beneficiaris del títol de família nombrosa per un temps no superior a un mes.

b) Per infraccions greus:

1. Suspensió de tots els drets atribuïts als beneficiaris del títol de família nombrosa per un temps superior a un mes i no superior a sis mesos.

2. Suspensió d'algun dels drets atribuïts als beneficiaris del títol de família nombrosa per un temps superior a sis mesos i inferior a dos anys.

c) Per infraccions molt greus:

1. Suspensió de tots els drets atribuïts als beneficiaris del títol de família nombrosa per un període de sis mesos a dos anys.

2. Pèrdua de la condició de beneficiari.

4. Per a la graduació de les sancions a imposar es tindrà en compte la naturalesa i la quantia del benefici obtingut per la utilització del títol de família nombrosa, així com la reincidència i la mala fe en la comissió de les infraccions administratives contemplades en aquesta Llei.

ARTICLE 33. ÒRGAN COMPETENT

La incoació i resolució dels expedients sancionadors previstos en aquesta Llei, correspondrà a l'òrgan encarregat de família de la Generalitat de Catalunya.

ARTICLE 34. PRESCRIPCIÓ

Les infraccions administratives previstes en aquesta Llei prescriuen:

a) Les lleus, al cap de sis mesos d'haver estat comeses;

b) Les greus, al cap d'un any d'haver estat comeses;

c) Les molt greus, al cap de dos anys d'haver estat comeses.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA. PLA INTERDEPARTAMENTAL DE SUPORT A LA FAMÍLIA

Segons allò aprovat en la Moció 12/VIII del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques socials dirigides a les famílies, la Generalitat de Catalunya ha d'engegar i coordinar el Pla Interdepartamental de Suport a la Família de Catalunya, així com totes les mesures contemplades en la present Llei i el seu posterior desenvolupament reglamentari.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL SEGONA. DESENVOLUPAMENT DE LES MESURES

La Generalitat de Catalunya, per al desenvolupament de les mesures contemplades en la present Llei, tindrà en compte, a més del nombre de fills i de la renda per càpita de les famílies nombroses, altres circumstàncies com la discapacitat de qualsevol dels membres de la unitat familiar i la vulnerabilitat de contextos familiars en situació desfavorida.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA. GARANTIA DE PODER ADQUISITIU

La Generalitat de Catalunya haurà de revisar les ajudes, prestacions, beques i altres beneficis que presti en l'empara d'aquesta Llei, perquè, la seva quantia, o els límits de renda establerts s'actualitzin en funció de l'Índex de Preus al Consum anual.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL QUARTA. PREVISIONS PRESSUPOSTÀRIES

Les repercussions econòmiques que suposi l'entrada en vigor d'aquesta Llei seran exigibles en el proper exercici pressupostari.

DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA. MESURES D'ORDRE FISCAL

La Generalitat de Catalunya remetrà al Parlament de Catalunya un projecte de Llei que contingui una sèrie de mesures d'ordre fiscal de suport i foment de les famílies nombroses amb l'objectiu de millorar la fiscalitat d'aquestes famílies.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA. DESENVOLUPAMENT REGLAMENTARI

La Generalitat de Catalunya, en el termini de sis mesos, dictarà les disposicions reglamentàries per a l'aplicació i desenvolupament de l'establert en aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL TERCERA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta Llei entrarà en vigor a l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez, presidenta del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Maria de los Llanos de Luna Tobarra, portaveu adjunt, Maria Dolors Montserrat i Culleré, Maria José García Cuevas, Eva García Rodríguez, Dolors López Aguilar, Marisa Xandri Pujol, Alícia Alegret Martí, Jordi Cornet i Serra, Juan Bertomeu i Bertomeu, Pere Calbó i Roca, Santi Rodríguez i Serra, Rafel Luna i Vivas, Pedro Chumillas Zurilla, Josep Llobet Navarro, Rafael López i Rueda i José Antonio Coto Roquet, diputades i diputats del Grup del Partit Popular de Catalunya

ANTECEDENTS REFERENTS A LA PROPOSICIÓ DE LLEI DE MESURES DE PROTECCIÓ I SUPORT DE LES FAMÍLIES NOMBROSES DE CATALUNYA

1. Objecte de la Proposició de Llei

La present proposició de llei, que presenta el Grup parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té per objectiu principal establir un marc jurídic estrictament català que atengui les necessitats específiques de les famílies nombroses. Aquesta disposició s'afegeix al grapat de disposicions que regulen aspectes del dret de família, com ara la Llei de Suport a les Famílies o el Llibre II del Codi Civil de Catalunya que, malgrat tot, i pel seu caràcter de disposicions més genèriques, no presten atenció a aquelles mesures i exigències dels nuclis familiars amb un elevat número de fills i filles.

La proposició de llei que es presenta aborda amb certa prudència però alhora decisió tot un conjunt de mesures, tan de caire administratiu, com jurídic i d'estímul fiscal, en diversos àmbits com són l'educació, l'ensenyament universitari, el lleure, la cultura, el transport o la salut per citar alguns exemples. Aquest conjunt de mesures constitueixen un autèntic règim jurídic de les famílies nombroses.

2. Afectacions normatives

La proposició de llei no afecta directament a cap disposició legal vigent, doncs conté un autèntic text articulat amb inclusió de les corresponents disposicions addicionals i finals, tot i que cal entendre que complementa el que preveu la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de Protecció a les Famílies Nombroses, d'àmbit estatal.

Igualment, cal tenir en compte que aquesta disposició legal s'ha d'afegir a la Llei de Suport a les Famílies de 2003, en tant que les dues disposicions regulen mesures de suport i de protecció jurídica i econòmica del fet familiar. Es tracta de dues disposicions que es complementen perfectament.

3. Afectacions pressupostàries

La proposició de llei preveu expressament la no afectació de la modificació normativa presentada fins el proper exercici pressupostari.

Proposició de llei de modificació de la disposició final de la Llei 28/2010, del 3 d'agost, de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008

Tram. 202-00035/09

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Reg. 8713 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez, presidenta del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Maria de los Llanos de Luna Tobarra, portaveu adjunta, Maria Dolors Montserrat i Culleré, Maria José García Cuevas, Eva García Rodríguez, Dolors López Aguilar, Marisa Xandri Pujol, Alícia Alegret i Martí, Jordi Cornet i Serra, Pere Calbó i Roca, Juan Bertomeu i Bertomeu, Santi Rodríguez i Serra, Rafel Luna i Vivas, Pedro Chumillas Zurilla, Josep Llobet Navarro, Rafael López i Rueda i José Antonio Coto Roquet, diputades i diputats del Grup del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb allò que disposa l'article 100, apartat b), del Reglament de la Cambra, presenten la següent proposició de llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El 28 de juliol de 2010, el Ple del Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 28/2010, del 3 d'agost de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2008.

L'aprovació d'aquesta llei, fruit d'una iniciativa legislativa popular, va incloure una nova lletra al primer apartat de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels

animals. Una novació legal que inclou al catàleg de prohibicions d'aquesta llei «les corrides de toros i els espectacles amb toros que incloguin la mort de l'animal i l'aplicació de les sorts de la pica, de les banderilles i de l'estoc, i també els espectacles taurins de qualsevol modalitat que tinguin lloc dins o fora de les places de toros». Una prohibició aquesta, que segons la Disposició final de la Llei 28/2010, del 3 d'agost, entraria en vigor a partir de l'1 de gener de 2012.

És a dir, a partir de l'1 de gener de 2012, a Catalunya es prohibeix la celebració d'aquesta manifestació cultural i popular, com les corrides de toros o espectacles taurins, que a Catalunya compten amb una gran tradició i seguiment.

II

La llei aprovada pel Parlament de Catalunya, més enllà de limitar el dret dels ciutadans a gaudir la festa dels braus i els espectacles taurins com a manifestació de la cultura tradicional i popular espanyola i catalana, representa un important impacte econòmic al sector taurí.

La prohibició de qualsevol modalitat de corrides de toros que tinguin lloc dins o fora de les places de toros i que incloguin la mort de l'animal i l'aplicació de les sorts de la pica, de les banderilles i de l'estoc atempta a un sector fins ara creixent i expansió a Catalunya.

Quantioses pèrdues econòmiques hauran d'assumir els agents d'aquest sector per la decisió d'aquest Parlament. Algunes valoracions realitzades per calcular l'impacte de l'aprovació de la llei han quantificat que les pèrdues poden arribar entre els 300 i 450 milions d'euros, tenint en compte el dany emergent als béns immobles i altres elements afectes a l'activitat i el lucre cessant.

Per aquesta raó, la Disposició adicional primera de la Llei 28/2010, del 3 d'agost de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2008, recull l'obligació del Govern a determinar la compensació econòmica als titulars de drets afectats per l'entrada en vigor d'aquesta llei en el termini de sis mesos següents a l'entrada en vigor de la llei.

Les indemnitzacions a les que dona dret la Disposició adicional primera seran milionàries ja que hi ha importants interessos i drets a rescabalar per la prohibició de les corrides de toros a Catalunya. Unes compensacions que hauran de ser efectives el més aviat possible, tot i que la complicada situació en la que es troben les finances de l'administració de la Generalitat a dia d'avui ho fa inviable.

III

El canvi de Govern a la Generalitat de Catalunya ha fet palès l'estat real de les finances públiques de l'administració pública catalana. Una situació que no era coneguda en el moment de l'aprovació de la Llei 28/2010, del 3 d'agost.

Les disposicions d'aquesta nova llei, per tant, poden veure's afectades per les retallades anunciades del Govern i per les previsions del Pla Econòmic-Financer de Reequilibri de la Comunitat Autònoma de Catalunya 2011-2013.

Per tal de donar compliment a la totalitat de les disposicions de la citada llei, però sobretot, per tal de garantir la totalitat i la integritat de les compensacions que puguin derivar-se de l'entrada en vigor de la llei. Els drets subjectius dels afectats per la nova prohibició introduïda a la nova lletra f), de l'apartat 1, de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2008, han de quedar garantits, pel que seria necessari ampliar la *vacatio legis* continguda a la Disposició final.

Per tot l'antecedent, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament presenta la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ FINAL DE LA LLEI 28/2010, DEL 3 D'AGOST, DE MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 6 DEL TEXT REFÓS DE LA LLEI DE PROTECCIÓ DELS ANIMALS, APROVAT PEL DECRET LEGISLATIU 2/2008

ARTICLE ÚNIC

Es modifica la Disposició final de la Llei 28/2010, del 3 d'agost, de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2008, que tindrà el següent redactat:

«Aquesta llei entra en vigor l'1 de gener de 2015.»

Palau del Parlament, 15 de març de 2011

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez, presidenta del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Maria de los Llanos de Luna Tobarra, portaveu adjunta, Maria Dolors Montserrat i Culleré, Maria José García Cuevas, Eva García Rodríguez, Dolors López Aguilar, Marisa Xandri Pujol, Alícia Alegret i Martí, Jordi Cornet i Serra, Pere Calbó i Roca, Juan Bertomeu i Bertomeu, Santi Rodríguez i Serra, Rafel Luna i Vivas, Pedro Chumillas Zurilla, Josep Llobet Navarro, Rafael López i Rueda i José Antonio Coto Roquet, diputades i diputats del Grup del Partit Popular de Catalunya

ANTECEDENTS REFERENTS A LA PROPOSICIÓ DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ FINAL DE LA LLEI 28/2010, DEL 3 D'AGOST, DE MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 6 DEL TEXT REFÓS DE LA LLEI DE PROTECCIÓ DELS ANIMALS, APROVAT PEL DECRET LEGISLATIU 2/2008

1. Objecte de la Proposició de llei

La present proposició de llei, que presenta el Grup parlamentari del Partit Popular de Catalunya, pretén la modificació de la Disposició final de la Llei 28/2010, del 3 d'agost, relativa a l'entrada en vigor de la citada llei aprovada pel Parlament de Catalunya en el sentit d'ampliar la seva *vacatio legis* fins l'1 de gener de 2015, enlloc de l'1 de gener de 2012 recollida a la llei.

Amb aquesta proposició de llei es persegueix que la compensació econòmica als titulars de drets afectats per l'entrada en vigor de la Llei 28/2010, del 3 d'agost, de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret Legisla-

tiu 2/2008, a les que dóna dret la Disposició adicional Primera puguin ser efectives, i no quedin afectades per la complicada situació de les finances públiques de la Generalitat tal i com ha quedat palesa al Pla Econòmic-Financer de Reequilibri de la Comunitat Autònoma de Catalunya 2011-2013.

2. Afectacions normatives

La proposició de llei afecta de manera exclusiva a:

– la Llei 28/2010, del 3 d'agost, de modificació de l'article 6 del Text Refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel decret legislatiu 2/2008, i concretament a la Disposició final, què es la que preveu l'entrada en vigor de la citada llei.

Per aquest motiu, es presenta un text articulat, format per un únic article.

3. Afectacions pressupostàries

La proposició de llei no suposa cap afectació pressupostària fins la seva entrada en vigor per l'1 de gener de 2015.

— **Proposició de llei de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008**
Tram. 202-00036/09

Presentació

Subgrup Parlamentari Ciutadans
Reg. 8847 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DE PARLAMENTO DE CATALUÑA

Albert Rivera Díaz, portavoz del Subgrupo Parlamentario Ciudadanos (C's), de acuerdo con lo establecido en el artículo 100.b del Reglamento de la Cámara, presenta la siguiente Proposición de ley de modificación del artículo 6 del texto refundido de la Ley de protección de los animales, aprobado por el Decreto legislativo 2/2008.

MEMORIA JUSTIFICATIVA Y EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Mediante la Ley 28/2010, de 3 de agosto, se prohibieron en Cataluña las corridas de toros.

Como consecuencia de esta normativa, se afecta gravemente al libre desarrollo de una actividad económica y productiva, con un mercado económico propio, de producción de bienes y servicios, en el cual confluyen diversos intereses y diversos sujetos de la actividad económica.

El ordenamiento jurídico debe ajustarse a los preceptos constitucionales que garantizan tanto la libertad de empresa y la defensa de la productividad como el principio de unidad de mercado. Al perjuicio que esta normativa causa en el ámbito empresarial, se suma la indemnización a los empresarios del sector taurino afectados, que podría alcanzar la cifra de 300 millones de euros y supone una inoportunidad económica con la que se sufraga

una decisión ideológica con cargo a los presupuestos de la Generalitat.

Por otra parte pero en el mismo sentido, la prohibición de las corridas de los toros impide en Cataluña el ejercicio del derecho a la libertad de elegir. Debe respetarse que Cataluña está conformada por una sociedad diversa y que al margen de preferencias personales, gustos o aficiones, debe primar la salvaguarda del derecho a la libertad de escoger, asistir o no, a las corridas de toros.

Se propone esta modificación de ley para garantizar tanto la libertad de empresa como el derecho de los ciudadanos a elegir si quieren o no asistir a un espectáculo, en lugar de prohibir por ley un espacio de libertad que corresponde al ciudadano construir.

PROPOSICIÓN DE LEY DE MODIFICACIÓN DEL ARTÍCULO 6 DEL TEXTO REFUNDIDO DE LA LEY DE PROTECCIÓN DE LOS ANIMALES

ARTÍCULO PRIMERO

Se suprime la letra f) del apartado primero del artículo 6.

ARTÍCULO SEGUNDO

Se modifica el apartado segundo del artículo 6, que queda redactado de la siguiente forma:

«6.2 Quedan excluidas de estas prohibiciones:

- a) Las corridas de los toros en las localidades donde, en la fecha de entrada en vigor de la Ley 3/1988, de 4 de marzo, de protección de los animales, hubiera plazas construidas para su celebración, a las que se debe prohibir el acceso a las personas menores de catorce años.
- b) Las fiestas con novillos sin muerte del animal (correbous) en las fechas y localidades donde tradicionalmente se celebran. En estos casos, está prohibido inferir daños a los animales».

Palau del Parlament, 25 de marzo de 2011

Albert Rivera Díaz
Portavoz Subgrupo C's

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN
AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.25. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

— **Proposta de resolució sobre el desdoblament de l'eix viari comprès entre Tàrraga i Alfarràs i l'execució de les obres de la variant de Bellcaire d'Urgell**
Tram. 250-00010/09

Retirada de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista

Retirada pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 8833).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Territori i Sostenibilitat, sessió del 28.03.2011.

— **Proposta de resolució sobre la gratuïtat del servei Sanitat Respon**
Tram. 250-00030/09

Esmenes presentades
Reg. 7559 / Admissió a tràmit:
Mesa de la CS, 23.03.2011

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 7559)

1 ESMENA NÚM. 1
De modificació
GP de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a posar en marxa les actuacions necessàries per estudiar les conseqüències de la gratuïtat del servei Sanitat Respon.»

— **Proposta de resolució sobre el projecte de construcció del segon centre d'atenció primària a Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)**

Tram. 250-00039/09

Esmenes presentades
Reg. 7565 / Admissió a tràmit:
Mesa de la CS, 23.03.2011

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 7565)

1 ESMENA NÚM. 1
De modificació
GP de Convergència i Unió

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a estudiar, en el marc de l'elaboració dels pressupostos, la inclusió del projecte del nou centre d'atenció primària de Vilafranca del Penedès (Alt Penedès).»

— **Proposta de resolució sobre la concentració de les dependències dels diferents serveis i unitats dels departaments de la Generalitat per a reduir costos**

Tram. 250-00040/09

Esmenes presentades
Reg. 7566 / Admissió a tràmit:
Mesa de la CAI, 24.03.2011

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 7566)

1 ESMENA NÚM. 1
De supressió i addició
GP de Convergència i Unió (1)

«1. Procedir En el marc de la reorganització de funcions i competències dels nous departaments de la Generalitat tendir, en la mesura del possible, a la concentració de les oficines de les diferents unitats i serveis dels departaments.»

2 ESMENA NÚM. 2
De modificació
GP de Convergència i Unió (2)

«2. Revisar l'actual política de lloguers d'espais de l'administració, contemplant la possibilitat de reubicar dependències dels departaments en zones amb preus de lloguers més baixos, no necessàriament en la ciutat de Barcelona.»

— **Proposta de resolució sobre l'inici de les obres de construcció de l'institut del barri de Cappellet, de Lleida (Segrià)**

Tram. 250-00049/09

Retirada de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista

Retirada pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 8852).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 30.03.2011.

— **Proposta de resolució sobre la participació dels trabucaires en esdeveniments populars i sobre la negociació del contingut del projecte de reial decret del reglament d'armes**

Tram. 250-00052/09

Esmenes presentades

Reg. 9001 / Admissió a tràmit:

Mesa de la CCL, 30.03.2011

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 9001)

APARTAT 2

LLETRA A

1 ESMENA NÚM. 1
De modificació
GP de Convergència i Unió (1)

«a) Per mitjà dels departaments corresponents o, en qualsevol cas, de les delegacions territorials, *emprengui les accions que consideri oportunes* per permetre la participació d'elements de cultura popular com els trabucaires en esdeveniments populars com l'organitzat per commemorar els fets de la Gleva de 1714 o d'altres que s'organitzin.»

LLETRA B

2 ESMENA NÚM. 2
De modificació
GP de Convergència i Unió (2)

«b) *Faci arribar al Ministeri de l'Interior un document de consideracions consensuat amb la Federació de Municipis de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, la coordinadora de Trabucaires de Catalunya i el Departament de Cultura amb les consideracions en relació a les possibles afectacions d'una interpretació restrictiva del projecte de Reial Decret de Reglament d'Armes, transposició de la directiva europea que estableix un nou marc regulador de la tinença i ús d'armes de foc, d'acord amb l'article 113 de l'Estatut i les competèn-*

cies regulades en els articles 119, 127, 141 i 164 i amb les organitzacions catalanes dels diversos sectors afectats.»

— **Proposta de resolució sobre la no-implantació de la tercera línia de P3 a l'Escola La Sèquia, de Manresa (Bages), i sobre l'acceleració de la construcció dels centres educatius pressupostats**

Tram. 250-00077/09

Esmenes presentades

Reg. 7959 i 9015 / Admissió a tràmit:

Mesa de la CEU, 30.03.2011

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 7959)

APARTAT 1

1 ESMENA NÚM. 1
De supressió
GP Socialista (1)

De tot el text de l'apartat 1.

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 9015)

APARTAT 1

1 ESMENA NÚM. 1
De modificació
GP de Convergència i Unió (1)

«1. No implantar *el curs 2011-2012 una tercera línia a l'escola La Sèquia de Manresa.*»

APARTAT 2

2 ESMENA NÚM. 2
De modificació
GP de Convergència i Unió (2)

«2. *Iniciar els tràmits per a la construcció de l'Escola La Fama, sempre i quan la disponibilitat pressupostària ho permeti i la Generalitat de Catalunya pugui acceptar el solar per a la seva construcció.*»

— **Proposta de resolució sobre el projecte de construcció del nou edifici de l'Escola Mediterrània, de Barcelona**

Tram. 250-00078/09

Esmenes presentades

Reg. 9016 / Admissió a tràmit:

Mesa de la CEU, 30.03.2011

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 9016)

APARTAT 1

1 ESMENA NÚM. 1
De modificació i supressió
GP de Convergència i Unió (1)

«1. *Promoure el projecte de construcció del nou edifici del CEIP Mediterrània amb la participació de l'AMPA del Centre, la Plataforma del CEIP Mediterrània Barceloneta i la Direcció del CEIP Mediterrània per tal d'adaptar el nou edifici a les seves necessitats.*»

APARTAT 2

2 ESMENA NÚM. 2
De supressió i modificació
GP de Convergència i Unió (2)

«2. Realitzar *sense demora* els tràmits necessaris perquè la licitació del projecte de construcció del nou edifici al solar del Passeig Marítim 5-7 sigui efectiu al més aviat possible en funció de les disponibilitats pressupostàries.»

APARTAT 3

3 ESMENA NÚM. 3
De modificació
GP de Convergència i Unió (3)

«3. Establir un calendari d'obres *per poder informar la comunitat educativa.*»

— **Proposta de resolució sobre la convocatòria d'ajuts per a estudiants universitaris de les comarques de l'Alt Pirineu, l'Aran i el Solsonès**

Tram. 250-00079/09

Esmenes presentades

Reg. 8691 i 9017 / Admissió a tràmit:

Mesa de la CEU, 30.03.2011

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 8691)

1 ESMENA NÚM. 1
De supressió
GP d'Esquerra Republicana de Catalunya (1)

«...*dins de la disponibilitat pressupostària...*»

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 9017)

1 ESMENA NÚM. 1
De modificació
GP de Convergència i Unió (1)

«El Parlament insta el Govern de la Generalitat a què, en properes convocatòries d'ajuts per a estudiants universitaris/àries de les comarques de l'àmbit de l'Alt Pirineu, Aran i Solsonès (APA), dins de la disponibilitat pressupostària, s'incloguin les comarques del Berguedà, Garrotxa i Ripollès d'acord amb l'article 2.2. de la Llei 2/1983, de 9 de març, d'alta muntanya.»

— **Proposta de resolució sobre la modificació de les lleis estatals i l'impuls dels canvis legals necessaris per a la creació de les vegueries**

Tram. 250-00084/09

Esmenes presentades

Reg. 8704, 8998 i 9020 / Admissió a tràmit:

Mesa de la CAI, 24.03.2011 i 30.03.2011

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 8704)

1 ESMENA NÚM. 1

De modificació

GP d'Esquerra Republicana de Catalunya (1)

«2. *Elaborar i presentar en el termini més breu possible, tal com preveu l'article 61 de l'Estatut, un projecte de llei promovent les modificacions de totes les lleis estatals necessàries per poder aplicar el model d'organització territorial previst a l'Estatut de Catalunya.*»

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 8998)

2 ESMENA NÚM. 2

D'addició

GP Socialista (1)

«1. *Iniciar de forma immediata davant el Govern de l'Estat una negociació encaminada a impulsar les gestions i els canvis legals que facin possible la creació de les vegueries a Catalunya, prioritzant la creació de les Vegueries de l'Ebre i del Camp de Tarragona.*»

Esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 9020)

3 ESMENA NÚM. 3

De modificació

GP de Convergència i Unió (1)

«1. *Donar suport al Govern davant les negociacions amb el Govern de l'Estat, encaminades a impulsar [...]*»

4 ESMENA NÚM. 4

De supressió

GP de Convergència i Unió (2)

Supressió del punt 2.

— **Proposta de resolució sobre la construcció del gimnàs de la Secció d'Institut de Collbató (Baix Llobregat)**

Tram. 250-00258/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra

Republicana de Catalunya

Reg. 8106 / Admissió a tràmit: Mesa

del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de resolució següent sobre l'Institut de Collbató, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Salut.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'Institut de Collbató (Baix Llobregat), inaugurat l'any 2007, es va construir sense gimnàs - sala polivalent.

El Govern va signar un conveni amb l'Ajuntament de Collbató per a la construcció d'un pavelló poliesportiu al municipi, que es preveïa que s'alcés en un solar annex a la SES de Collbató, per a ser utilitzat en horari lectiu per l'Institut i fora de l'horari lectiu pel municipi. El 31 de juliol de 2007 el Consell Executiu va aprovar-ne la inversió, de 751.410 euros, dels quals n'aportaria 150.000 l'any 2007 i 601.410 el 2008. La resta de l'import del cost total del pavelló la cobria l'Ajuntament de Collbató.

El 14 de desembre de 2009 va tenir lloc a la seu dels SSTT del Baix Llobregat una reunió entre càrrecs del Departament, responsables de l'Ajuntament de Collbató i membres de la comunitat educativa del SI Collbató en la qual la directora dels SSTT, senyora Olga Adroher, va acceptar d'incloure la construcció del Gimnàs - Sala d'Actes del SI Collbató en el programa d'obres a realitzar pel Departament.

El 20 de maig de 2010, el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la resolució 716/VIII, presentada per Convergència i Unió, per la qual es reconeix que les instal·lacions del SI Collbató és una «obra inacabada» i s'insta la Generalitat de Catalunya a construir el gimnàs i sala polivalent que li falta i que li correspon per llei.

A partir del curs 2010-2011 l'alumnat comparteix gimnàs amb els alumnes del CEIP Mansuet, situada al costat de l'Institut.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a fer efectiva la resolució parlamentària, fixar conjuntament amb l'Ajuntament i la comunitat educativa de

Collbató un calendari per a la construcció del gimnàs i iniciar les obres d'acord amb aquest calendari.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

l'Agència Catalana de l'Esport i a aprovar el Reglament dels estatuts de l'Agència per poder dur a terme el procés de racionalització de les entitats dependents de la Secretaria General de l'Esport.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

Proposta de resolució sobre l'aprovació del reglament dels estatuts de l'Agència Catalana de l'Esport

Tram. 250-00259/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Reg. 8132 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de resolució següent sobre l'Agència Catalana de l'Esport, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucionals.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Decret Llei 4/2010 va crear en data 1 de setembre de 2010 l'Agència Catalana de l'Esport com a ens administratiu encarregat de la gestió de les polítiques esportives de la Generalitat de Catalunya. Aquest mateix decret, preveia que el govern aprovaria per decret els seus Estatuts abans de l'1 de març de 2011, moment en el qual se suprimiria el Consell Català de l'Esport i es produiria el traspàs de les seves funcions, patrimoni i personal al nou organisme.

Aquest organisme es va crear dins del pla del Govern per a la racionalització del sector públic i respon a una tendència general de modernització de les administracions públiques, a través de la creació d'agències especialitzades.

A més, la definició àmplia de les seves funcions que va fer el Govern obria la porta a una possible fusió amb altres ens públics de l'àmbit esportiu, com el CAR de Sant Cugat.

Així doncs, la creació de l'Agència representa l'oportunitat de racionalitzar les entitats dependents de la Secretaria General de l'Esport, sense representar cap increment d'estructura ni de despesa ordinària de funcionament, permetent la creació d'un organisme administratiu més àgil per a la gestió de les polítiques esportives públiques.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a complir el Decret Llei 4/2010 per a la creació de

Proposta de resolució sobre el manteniment del Pla català de l'esport a l'escola

Tram. 250-00260/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Reg. 8133 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de resolució següent sobre el manteniment del Pla Català d'Esport a l'Escola, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucionals.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Des del 2005, la Secretaria General de l'Esport i el Departament d'Educació han col·laborat en l'impuls d'un programa específic per a la promoció de la pràctica esportiva en els centres educatius, prioritàriament als públics i als de secundària, el Pla Català d'Esport a l'Escola. És precisament en aquestes edats, en el moment del pas a la Secundària, que es produeix una baixada notable de la pràctica de l'activitat física i l'esport entre els nois i les noies.

Històricament, l'única oferta que s'articulava era la dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya (JEEC), uns jocs gestionats pels Consells Esportius (d'àmbit comarcal), que han anat vivint una reducció progressiva de participants i, malgrat el seu caràcter escolar, una progressiva participació per part dels equips provinents de clubs federats, desvirtuant-se la seva especificitat pròpia.

Per pal·liar aquestes deficiències, des de la Secretaria General de l'Esport es va impulsar la creació de clubs escolars, les anomenades associacions esportives escolars, formades i gestionades pels propis alumnes dels centres, sota la tutela del centre, que han invertit aquesta tendència i han elevat la pràctica esportiva, especialment als instituts, fins a nivells que no s'havien assolit mai. La previsió per al curs 2010-2011 arribava a una implantació propera al 90% de centres públics, amb moltes zones del país en les quals s'ha arribat ja a la plena implantació.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a mantenir el Pla Català d'Esport a l'Escola i el nivell d'aportacions econòmiques a les associacions esportives escolars i als professors responsables de l'activitat.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Institut Marta Mata, a Montornès del Vallès (Vallès Oriental)

Tram. 250-00261/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya
Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 8134 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Amb data 3 d'agost de 2010, el Govern va aprovar el conveni de cooperació entre la Generalitat, mitjançant el Departament d'Educació, i l'Ajuntament de Montornès del Vallès (Vallès Oriental) per a la redacció del projecte bàsic i executiu de l'estudi de seguretat i salut, estudi topogràfic i geotècnic, projecte d'activitats per a la lliçència ambiental i posterior execució i direcció de les obres de nova construcció de l'Institut Marta Mata de 3/2 línies a Montornès del Vallès.

El Conveni signat, estableix el finançament de forma plurianual d'aquest projecte fins l'any 2013.

En aquests moments, la situació de crisi econòmica i especialment els constants anuncis de retallades del Govern de la Generalitat generen incertesa fins i tot sobre el futur del conveni signat per la Generalitat i l'acompliment dels compromisos de finançament del projecte que se'n deriven. A tal punt que tots els grups municipals van aprovar una moció al Ple de l'Ajuntament de Montornès el 17 de març de 2011 per garantir el compromís de finançament de l'IES.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya instar el Govern a:

Acomplir el Conveni de cooperació entre el Departament d'Ensenyament i l'Ajuntament de Montornès del Vallès per a la construcció de l'IES Marta Mata, que inclou el compromís de finançament plurianual.

Dotar el pressupost de la Generalitat per al 2011 de la partida corresponent ressenyada a l'esmentat Conveni.

Informar a la comunitat educativa i a l'Ajuntament de Montornès del Vallès del calendari previst per les obres i el funcionament del nou centre.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Dolors Camats Luis
Portaveu del GP d'ICV-EUiA

Proposta de resolució sobre el suport a entitats de la Catalunya del Nord que donen suport a la llengua i la cultura catalanes

Tram. 250-00262/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya
Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 8265 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Jaume Bosch Mestres, diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura i Llengua.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El territori de la Catalunya Nord, al departament dels Pirineus Orientals, dins la regió Llenguadoc-Rosselló de l'Estat francès, forma part dels territoris que comparteixen una història, una cultura i una llengua amb Catalunya. És per això que els diversos Governos de la Generalitat, amb l'impuls o l'aval del Parlament, han donat suport a les activitats que pretenen preservar i potenciar les tradicions culturals d'aquell territori. Durant la darrera legislatura s'ha realitzat un gran esforç de col·laboració amb l'escola La Bressola. Però afortunadament la riquesa i la pluralitat cultural nord-catalana s'expressa en diverses entitats i organismes que també han de ser objecte d'ajut oficial.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern a realitzar una política de col·laboració i suport a través de subvencions i convenis estables amb les diverses entitats que, a més de La Bressola, defensen la cultura catalana a la

Catalunya Nord, com són Ràdio Arrels i l'Escola Arrels, l'Escola Comte Guifré, Òmnium Cultural, o el Centre Jaume I, entre d'altres, a més de continuar impulsant la col·laboració esportiva amb el club USAP de Perpinyà.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Dolors Camats Luis Jaume Bosch Mestres
Portaveu del GP d'ICV-EUiA Diputat del GP d'ICV-EUiA

— Proposta de resolució sobre el suport al manteniment de l'activitat productiva de Caçaolat

Tram. 250-00263/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8281 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Empresa i Ocupació.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A finals del mes de febrer d'enguany es va conèixer la decisió del holding Nueva Rumasa d'acollir-se a la Llei Concursal davant la situació de sobrendutament que patia, per una gestió irresponsable dels seus propietaris. Aquesta decisió ha posat en risc el futur i la viabilitat de totes les firmes que es trobaven dins del grup, entre les quals es troba la marca catalana de batuts Cacaolat.

Una de les primeres conseqüències negatives d'aquesta situació va ser la paralització del projecte de construcció d'una nova planta de producció de la firma prevista a Llinars del Vallès. Posteriorment s'ha conegut la decisió de Cacaolat de presentar concurs voluntari de creditors, davant la crítica situació econòmicofinancera en que els ha deixat la gestió dels actuals administradors.

Aquesta situació posa en greu perill la viabilitat futura d'una empresa que va facturar 80 milions d'euros l'últim any, té una quota de mercat del 90% i compta amb dos centres de treball a Catalunya (Barcelona i Parets del Vallès) amb prop de 400 treballadors.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Convocar d'urgència el protocol d'actuacions en matèria de reestructuració empresarial previst a la mesura 88 de l'Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia

catalana, convocant als agents socials i econòmics que hi participen.

2. Realitzar contactes urgents i proactius amb potencials inversors que permetin garantir la viabilitat de l'empresa i la seva presència a Catalunya.

3. Estudiar fórmules de suport al manteniment de l'activitat productiva de l'empresa que evitin un eventual expedient de regulació d'ocupació, mitjançant el finançament públic empresarial.

Palau del Parlament, 22 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens	Jaume Collboni i Cuadrado
Portaveu del GP SOC	Diputat del GP SOC

— Proposta de resolució sobre la creació d'un jutjat mercantil al partit judicial de Reus (Baix Camp)

Tram. 250-00264/09

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Reg. 8330 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Maria de los Llanos de Luna Tobarra, portaveu adjunta, Alicia Alegret i Martí, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Justícia.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La ciutat de Reus compta amb 106.622 habitants en el darrer padró d'1 de gener de 2010. La ciutat compta amb una important activitat industrial i comercial.

En l'actualitat el partit judicial de Reus no disposa de jutjat mercantil. Els procediments concursals s'han de tramitar en el jutjat mercantil de Tarragona que fins fa poc era un jutjat mixt civil-mercantil i que es va haver de desdoblar davant el volum de procediments. Aquesta solució no ha permès evitar la saturació del jutjat mercantil de Tarragona.

Per altre banda, la majoria de procediments mercantils que es tramiten al jutjat mercantil de Reus afecten a empreses domiciliades a Reus o la seva àrea d'influència.

En el passat, tampoc hi havia jutjat del social a Reus i finalment es va crear el jutjat social de Reus per la mateixa circumstància. Un elevat percentatge del procediments que es tractaven a Tarragona corresponien a empreses i treballadors de Reus.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a incloure, de forma preferent, en la proposta de nous jutjats per a la propera modificació de la planta judicial que ha de fer el Consejo General del Poder Judicial, la creació d'un jutjat mercantil al partit judicial de Reus (Baix Camp).

Palau del Parlament, 14 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del GP del PPC; Maria de los Llanos de Luna Tobarra, portaveu adjunta del GP del PPC; Alícia Alegret i Martí, diputada del GP del PPC

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Institut Pineda de Mar (Maresme)

Tram. 250-00265/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Reg. 8335 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Pere Aragonès i Garcia, diputat, Anna Simó i Castelló, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent sobre l'Institut Pineda de Mar, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En data 2 de març de 2010 el Govern de la Generalitat va acordar la construcció d'un nou edifici per a tres línies d'ESO de l'Institut Pineda de Mar a Pineda de Mar (Maresme), per l'import de 5.337.348 euros. Posteriorment, en data 21 d'octubre de 2010, l'empresa pública GISA, SA va adjudicar la construcció d'aquest nou equipament educatiu per un import sense IVA de 3.953.828,24 euros, i amb un termini d'execució de 15 mesos.

L'Institut Pineda de Mar està en actiu des del curs de 2006-2007 i actualment ja ha ocupat, amb caràcter provisional, dos emplaçaments diferents. En un primer moment es va instal·lar en uns locals d'oficines del municipi i, posteriorment, en unes aules i mòduls provisionals de la plaça d'Orient de la població. Actualment l'Institut Pineda de Mar compta amb dues línies, des de primer curs a quart curs d'ESO, i ha hagut de renunciar a impartir els ensenyaments de Batxillerat de forma provisional fins a la construcció d'un edifici definitiu, amb els impactes sobre el projecte de centre que això suposa.

En data d'avui, les obres de l'Institut Pineda de Mar, malgrat estar adjudicades des de fa més de cinc mesos, encara no han començat, fet que genera dubtes raonables sobre la seva disposició per al curs 2011-2012, tal i com estava previst pel Departament d'Educació i en el mateix

acord d'adjudicació, que establia un termini de quinze mesos per a la seva execució.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a prendre les mesures oportunes perquè s'iniciï amb caràcter immediat la construcció de l'Institut Pineda de Mar per tal que estigui disponible per al curs 2011-2012.

Palau del Parlament, 22 de març de 2011

Pere Aragonès i Garcia
Diputat del GP d'ERC

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

Proposta de resolució sobre l'inici de les obres de construcció de l'Escola Nova de Cervelló (Baix Llobregat)

Tram. 250-00266/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8340 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Eva Granados Galiano, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Al mes de maig de 2007 l'Ajuntament de Cervelló, a instància dels Serveis Territorials d'Educació, va cedir els terrenys necessaris per a la construcció d'un nou centre d'educació infantil i primària a la plana de Can Esteve.

Al juny de 2008 es fa una presentació als pares i mares on s'explica que els nens i nenes estaran en mòduls prefabricats només durant un any. Seguint aquestes informacions donades als pares i mares, la Generalitat instal·la tres mòduls al parc de la Timba de Cervelló, destinats a quatre grups d'infants, al setembre del mateix 2008.

Al setembre de 2009 s'instal·la un nou mòdul davant la necessitat d'espai i en funció de la matrícula existent.

Al maig de 2010, concretament el dia 6, s'adjudiquen les obres a FCC Construcció SA per un import de 3.019.884,99 euros més IVA, amb un termini d'11 mesos per finalitzar la construcció de l'equipament escolar.

Com que no es fa la obra en aquest temps, al setembre de 2010 s'amplia l'equipament provisional amb dos mòduls més. En aquests moments hi ha vuit grups instal·lats en mòduls, de cursos entre P3 i 2n de primària. Això suma un total de 183 alumnes.

Al gener d'enguany sembla que comencen les obres però s'aturen. El 2 de març de 2011, des de els Serveis Territorials de Sant Feliu s'informa al Ajuntament, la direcció de l'escola i als pares i mares que està tot pendent de la signatura del Conseller d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya.

L'Escola Nova de Cervelló es troba en una situació crítica. Al setembre d'aquest any 2011 seran necessàries més aules, i els terrenys municipals on actualment estan ubicats el mòduls, que són una zona verda, estan totalment ocupats i sense possibilitat d'ampliació.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar de forma immediata i urgent la construcció de l'Escola Nova de Cervelló per tal que pugui entrar en funcionament a l'inici del proper curs escolar.

Palau del Parlament, 18 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC; Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC; Eva Granados Galiano, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre les obres de desdoblament de la carretera C-55 entre Bufalvent i el nus del Guix a la variant de Manresa

Tram. 250-00267/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8352 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Judit Carreras Tort, diputada, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Sostenibilitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La ronda de Manresa compta actualment amb un tram de quatre quilòmetres de quatre carrils i amb un tram d'1,5 quilòmetres de dos carrils. Concretament entre Bufalvent i el nus del Guix.

En aquest entorn la carretera C-55 registra un volum de trànsit que por arribar als 30.000 vehicles diaris.

El Govern anterior va realitzar un seguit d'actuacions de millora de la seguretat viària en aquesta infraestructura i va iniciar el projecte de desdoblament de la variant de Manresa entre Bufalvent i el nus de Guix. El compro-

mís del Govern era iniciar l'execució de les obres durant l'any 2011.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament insta al Govern de la Generalitat a:

1. Definir un calendari concret de les obres de desdoblament de la C-55, a la variant de Manresa, entre Bufalvent i el nus del Guix.
2. Iniciar durant l'any 2011 les obres de desdoblament de la C-55, a la variant de Manresa entre Bufalvent i el nus del Guix

Palau del Parlament, 16 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC; Judit Carreras Tort, diputada del GP SOC; Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, diputat del GP SOC

Proposta de resolució sobre l'aprovació i el desenvolupament del Pla director urbanístic del Logis Penedès

Tram. 250-00268/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8353 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Xavier Sabaté i Ibarz, portaveu adjunt, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Sostenibilitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Pacte Nacional per les Infraestructures fa palès que Catalunya ha de disposar d'una àmplia i diversificada oferta de sòl i de l'edificació industrial, logística i de serveis que permeti la difusió i la descentralització de l'activitat productiva, mitjançant la localització de noves empreses que impulsin el desenvolupament econòmic.

En aquest sentit abans, en el període de Govern entre els anys 2004 i 2010 es va preveure la construcció i el desenvolupament de diverses àrees logístiques arreu del país, entre elles la construcció del Logis Penedès, situada al Baix Penedès (entre els municipis de Banyeres i l'Arboç), plataforma logística, pactada amb el territori i destinada a donar serveis als desenvolupament industrial de la zona, així com a l'extensió de la demanda logística del port de Tarragona.

Aquesta plataforma logística té la possibilitat d'allotjar activitat empresarial capaç de generar més entre 3.500 i

— **Proposta de resolució sobre l'acceptació preferent dels treballadors desocupats de SAS en els cursos de formació del Servei d'Ocupació de Catalunya per a la fabricació del nou model Audi Q3**

Tram. 250-00270/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Reg. 8480 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Carmel Mòdol i Bresolí, diputat, Anna Simó i Castelló, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Territori i Sostenibilitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'any 2004 el Departament de Política Territorial i Obres Públiques (DPTOP) va decidir ubicar un aeroport regional al municipi d'Alguair, a tocar de Lleida (Segrià). Feia anys que les Terres de Ponent reclamaven un aeroport i amb anterioritat a 2004 els governs de la Generalitat havien apostat per ampliar l'aeròdrom d'Alfés.

El gener de 2010 s'inaugura l'aeroport de Lleida-Alguair, el primer aeroport promogut per la Generalitat, que havia de contribuir a recuperar l'equilibri del territori i a desenvolupar les terres de Lleida i el Pirineu. La construcció de l'aeroport va durar vora dos anys i va costar gairebé 100 MEUR.

Al novembre de 2010, la Generalitat va iniciar la licitació de la gestió de l'aeroport, que seria per a un període que oscil·laria entre els 25 i els 35 anys. L'empresa gestora podria explotar el desenvolupament logístic de la instal·lació (la gestió d'un parc industrial), però hauria de fer-se càrrec del manteniment i l'ampliació de les instal·lacions i pagar 2,2 MEUR a l'empresa pública Aeroports de Catalunya, que gestionaria l'aeroport des de la posada en marxa fins al segon trimestre del 2010.

En els darrers de dies s'han anat succeint notícies negatives pel futur de l'aeroport. La companyia Ryanair ha anunciat que deixarà d'operar a l'Aeroport de Lleida-Alguair les properes setmanes. Una marxa que se suma a les de Pirenaire i d'Spanair i que deixen l'aeroport lleidatà només amb els vols d'Air Nostrum cap a les Illes

Atès que l'aeroport de Lleida-Alguair, a més de ser una reivindicació del territori, és una aposta clara pel reequilibri territorial, la porta del Pirineu i un motor per l'impuls econòmic de les comarques de Ponent

Atès que es necessari que els directius i impulsors de l'aeroport dissenyin els corresponents plans per evitar que decaigui l'activitat a l'aeroport.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

- Elaborar de forma urgent, un pla de viabilitat i de negoci de l'aeroport de Lleida-Alguair, incloent un estudi de càrrega aèria analitzant les necessitats d'exportació i importació de les empreses de Lleida
- Portar a terme, de manera immediata, els treballs necessaris per a incrementar el nombre de companyies aèries que operen a l'aeroport de Lleida-Alguair i ampliar el nombre de destinacions des d'aquest aeroport
- Instar el govern de l'Estat a accelerar el canvi en la normativa estatal que permeti instal·lar un punt d'inspecció fronterer a l'aeroport d'Alguair per treure així més partit al potencial agroalimentari de les comarques de Lleida.

Palau del Parlament, 25 de març de 2011

Carmel Mòdol i Bresolí
Diputat del GP d'ERC

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

— **Proposta de resolució sobre les accions d'impuls davant la Unió Europea per a l'establiment de l'impost sobre transaccions financeres**

Tram. 250-00271/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Reg. 8481 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu del GP d'Esquerra Republicana de Catalunya i Pere Aragonès i Garcia, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els governs de la Unió Europea han aplicat en els seus països dolorosos plans d'ajust basats en retallades socials –amb una significativa reculada de l'Estat de benestar en matèria de pensions, drets laborals i salaris i ajuda al desenvolupament– i en canvi ha donat prioritat a la lluita contra el dèficit públic sense abordar amb la mateixa intensitat la necessitat de gravar adequadament al sector financer, revisar la fiscalitat de les grans fortunes i evitar l'evasió fiscal practicada per les companyies multinacionals a través dels preus de transferència.

Des de Keynes fins a Stiglitz, passant per James Tobin, nombrosos economistes han advertit que la falta de regulació dels mercats financers porta a l'economia cap a la deriva especulativa escanyant l'economia productiva,

que és la que genera béns i serveis per satisfer les necessitats socials alhora que crea ocupació. Per fer front a aquesta situació, tant els moviments socials com altres organitzacions de la societat civil vénen reclamant des de fa més de 10 anys l'establiment un impost global que reguli aquests mercats, i serveixi alhora per obtenir recursos financers que, penalitzant fiscalment les transaccions especulatives, impulsin el desenvolupament dels països del Sud, ajudin al finançament de la lluita contra el canvi climàtic i permetin establir, mantenir o enfortir els sistemes de protecció social en tots els països. Aquest impost, tindria a més un efecte estabilitzador sobre els preus dels actius financers, afavorint el creixement econòmic i l'ocupació.

L'impost sobre transaccions financeres –ITF– és una proposta per gravar les transaccions financeres en un sector que afavoreix essencialment l'especulació a gran escala sobre les divises i altres actius de l'economia no productiva, també sobre els recursos energètics i fins i tot sobre els aliments –mentre 1.000 milions de persones no saben si podran menjar cada dia– i l'aigua potable. La possibilitat d'implantació mundial de l'ITF ja va ser inclosa en l'agenda de la reunió del G20 a Seül. Lamentablement, la proposta ni tan sols va ser presa en consideració en la cimera.

La seva viabilitat tècnica està fora de tot dubte, com reconeix l'estudi del FMI i la recent comunicació de la Comissió Europea al Parlament i Consell de Caps d'Estat. La dificultat no es troba en les barreres tècniques, que poden abordar-se i resoldre's, sinó en la voluntat política. Diferents caps d'Estat i de Govern de la UE ja s'han manifestat per la seva implantació, com és el cas de Merkel, Sarkozy i el mateix Rodríguez Zapatero en la recent cimera de l'ONU sobre els Objectius del Mil·lenni. Però cal avançar més i demanar una aplicació immediata de l'impost i la fixació d'uns tipus impositius que sigui capaç de dissuadir l'especulació financera.

Encara que l'abast de l'impost ha de ser preferentment global, l'oportunitat de començar la seva aplicació en primer lloc a la UE o, almenys, a la zona euro, en ser un important espai econòmic tindria uns efectes després de generalització. La seva implantació és urgent ja que afavoria una sortida de la crisi que posaria pel davant l'interès de les persones al de les finances. Establir un impost a les transaccions financeres especulatives és un instrument que pot contribuir a fer recaure els costos de la crisi sobre els sectors especuladors i no sobre els ciutadans més desfavorits.

En una votació sense precedents, el Parlament Europeu va aprovar el passat 8 de març, una resolució que urgeix a la Unió Europea a introduir l'impost sobre les transaccions financeres (ITF), per pal·liar els efectes de la crisi.

Amb 360 vots a favor i 299 en contra, la resolució presenta un caràcter nou, ja que per primera vegada s'insta explícitament a introduir l'ITF a nivell de tota la Unió Europea de manera independent, al marge del que es faci en la resta del món, donada l'oposició taxativa d'EUA a aquest tipus d'impostos. Entre altres coses, la resolució del Parlament Europeu afirma que «[...] milloraria el funcionament dels mercats en reduir l'especulació i con-

tribuiria a finançar béns públics mundials i a reduir els dèficits públics [...]».

L'opinió pública europea s'està mobilitzant a favor de l'ITF pel que suposaria com a font d'ingressos important per pal·liar els efectes de la crisi i reduir el nivell d'aquelles activitats financeres, la fi de les quals és merament especulatiu i les conseqüències devastadores tal com s'ha demostrat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a

1. Reforçar el paper del Delegat de la Generalitat davant de la UE per que impulsi davant dels organismes comunitaris l'establiment de l'ITF.

2– Dur a terme totes les accions necessàries davant del Govern espanyol per que aquest actuï davant del Consell Europeu i la Comissió Europea, tenint en compte la demanda social existent a favor de l'ITF i l'aprovació de la resolució del Parlament Europeu, per tal de prendre les mesures oportunes per introduir-ho al més aviat possible al mercat únic europeu.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

Pere Aragonès i Garcia
Diputat del GP d'ERC

— Proposta de resolució sobre l'inici de les obres de construcció de la nova escola de Vall-llobrega (Baix Empordà)

Tram. 250-00272/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya
Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 8497 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Joan Boada Masoliver, diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Govern de la Generalitat va adjudicar el setembre de 2010, a l'empresa Construccions Capdeferro, la construcció del CEIP de Vall-llobrega (Baix Empordà). La direcció de l'obra es va adjudicar el desembre del mateix any. El període d'execució de l'obra és de 10 mesos.

Hores d'ara, finals de març, encara no han començat les obres i ni l'alcalde ni la comunitat educativa de la població no tenen coneixement de la data d'inici de l'obra.

La Sra. Marta Martí, candidata de CiU a l'ajuntament de Vall-llobrega, afirma en el seu blog que es va reunir amb la consellera d'Ensenyament i amb el director general de centres públics, Sr. Jordi Roig. En aquesta reunió, la Sra. Marta Martí explica que la consellera d'Ensenyament li va comunicar que les obres del CEIP de Vall-llobrega no començarien fins al 2012 i que no tenia data d'acabament.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a iniciar de manera immediata les obres de construcció dels CEIP de Vall-llobrega (Baix Empordà), i que l'execució de les obres tinguin un període no superior a 10 mesos, tal com va establir l'adjudicació feta per GISA.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Dolors Camats Luis

Joan Boada Masoliver

Portaveu del GP d'ICV-EUiA Diputat del GP d'ICV-EUiA

— Proposta de resolució sobre la implantació de l'oficina judicial

Tram. 250-00273/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista

Reg. 8521 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Agnès Pardell i Veà, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Justícia.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Administració de Justícia a l'Estat Espanyol s'ha trobat estancada en un model fonamentat en una societat decimonònica, i per tant predemocràtica, que ha continuat vigent després de l'entrada en vigor de la Constitució Espanyola de 1978, que no responia a les necessitats d'una societat moderna que demanda d'uns serveis públics àgils i eficients.

Per part de l'estat, als darrers anys, s'ha anat preparant una transformació de la Justícia basat en un model on es separa la tasca pròpia del poder judicial (jutjar i fer executar allò jutjat) com a poder de l'estat, de les tasques de impuls processals pròpies de l'administració de Justícia com a servei públic. És el model anomenat Nova Oficina

Judicial que separa serveis comuns dirigits per secretaris judicials i unitats processals de recolzament directe a jutges i magistrats. Un model que es concreta amb la Llei 13/2009 de reforma de les lleis processals per la implantació de la nova oficina judicial amb el recolzament de tots els grups parlamentaris.

Més enllà de les situacions econòmiques o polítiques era una evidència la necessitat de transformar el servei públic que constitueix la justícia per respondre a la demanda del conjunt de la societat. Una societat que sempre ha valorat molt negativament el funcionament d'aquesta administració, fonamentalment pel retard en la resolució dels processos degut a una estructura inadequada i ineficient.

El Ministerio de Justicia ha iniciat ja aquests nou model d'oficina judicial, i també existia per part del Departament de Justícia un calendari d'implantació per determinats partits a Catalunya.

En aquest sentit el govern català sorgit de les eleccions al Parlament de Catalunya ha anunciat un retall sense precedents, advertint la Consellera de Justícia dels retards i incidències a aquest servei públic.

A més s'anuncia la decisió de reduir les plantilles dels jutjats afectant a funcionaris titulars i acomiadar a funcionaris interins. I, això sense anunciar la implantació de serveis comuns per tal de reorganitzar el servei en la línia marcada per la llei 13/2009 de reforma de les lleis processals per la implantació de la nova oficina judicial.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a reprendre la implantació de la Oficina Judicial a Catalunya.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens

Agnès Pardell i Veà

Portaveu del GP SOC

Diputada del GP SOC

— Proposta de resolució sobre el desenvolupament del programa e-justícia.cat i la generalització de l'expedient electrònic

Tram. 250-00274/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista

Reg. 8522 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Agnès Pardell i Veà, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Justícia.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Unit al nou model d'oficina, les noves tecnologies han de desenvolupar-se conjuntament amb la nova oficina judicial, per tal de facilitar els actes de comunicació entre les oficines judicials, amb els ciutadans, els professionals del dret i les administracions. La reducció dels terminis per efectuar una notificació o citació, i fins i tot per practicar comunicacions entre oficines judicials s'ha de reduir significativament fent ús de les noves tecnologies que fa anys emprèn a la nostra vida quotidiana.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Continuar desenvolupant l'actual programa «e-justícia.cat»
2. Continuar desenvolupant la integració de tots els recursos telemàtics al programa de tramitació processal que ha de possibilitar, el més aviat possible, la generalització de l'expedient electrònic.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens
Portaveu del GP SOC

Agnès Pardell i Veà
Diputada del GP SOC

— Proposta de resolució sobre la millora de l'accessibilitat dels caixers automàtics per a la gent gran

Tram. 250-00275/09

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Reg. 8682 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Rafael López Rueda, diputat, M. Dolors Montserrat i Culleré, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Benestar, Família i Immigració.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Cada dia la tecnologia està més presents en les nostres vides. L'avenç en aquest camp en pocs anys ha anat tant ràpid que està fent canviant els hàbits i les costums dels ciutadans en tots el àmbits de la seva vida. Pot semblar exagerat però cada vegada més, les màquines estan substituint a les persones el que comporta una automatització de molts actes i una conseqüent pèrdua de les relacions personals.

Però en tot aquest procés hi ha un important problema, i no és altre que, la societat avança però no ho fa al mateix ritme al que ho fa la tecnologia. Això fa que una part important de l'actual societat pugui quedar al marge d'aquests avenços que són de gran utilitat per tots. Hi ha col·lectius com el de la gent gran, que per una qüestió purament generacional, no saben encendre un ordinador, les noves tecnologies han aparegut en una etapa de la seva vida que en la majoria de casos els supera, el que els posa en un clar risc d'exclusió.

Un exemple clar del que es comentava al primer paràgraf és la utilització de les noves tecnologies per part de les entitats de crèdits al nostre país. Per qüestions administratives i d'estalvi de recursos humans, els bancs i les caixes d'estalvi, han apostat perquè els seus clients realitzin operacions financeres a través dels caixers de les seves oficines, enlloc amb l'empleat de l'entitat.

Els caixer automàtics de les entitats de crèdit i financeres són cada vegada més complexos i moderns, la tecnologia tàctil ha substituït a les antigues tecles i la múltiple informació que requereixen per motius de seguretat, per altra banda necessaris, compliquen la seva utilització. Tots aquests canvis, que sovint es produeixen en poc temps, fan que la gent gran tingui importants problemes per la utilització d'aquestes màquines. Tecles petites, conceptes massa tècnics per realitzar les operacions, pantalles amb poc contrast el que dificulta la seva visió, etc., són exemples dels típics problemes que la gent gran es troba quan es veuen obligats a utilitzar els caixer automàtics.

A Espanya no existeix una normativa que reguli aquest problema, però des de diversos sectors de la societat com fundacions i institucions socials, reclamen una actuació en aquest sentit, i demanen adaptar els caixers automàtics de les nostres entitats de crèdit i financeres amb mesures com que les opcions del teclat digital estigui en diferents colors de fort contrast o que hi hagi un mecanisme que avisi en cas d'oblit de la targeta, de la llibreta o dels diners extrets al caixer.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar un diàleg, amb les entitats de crèdit i estalvi de Catalunya i amb les entitats representatives del sector, per tal de millorar l'accessibilitat i facilitar l'ús dels caixers automàtics per a la gent gran.

Palau del Parlament, 10 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del GP del PPC;
Rafael López Rueda, diputat del GP del PPC; M. Dolors Montserrat i Culleré, diputada del GP del PPC

— **Proposta de resolució sobre els ajuts als emprenedors menors de vint-i-nou anys que creïn una empresa**

Tram. 250-00276/09

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 8683 / Admissió a tràmit: Mesa

del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, José Antonio Coto Roquet, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Polítiques de Joventut.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

És una realitat la dificultat per accedir al mercat laboral que tenen els joves a dia d'avui amb una taxa d'atur que duplica la de la mitjana de la U.E. situada en un 20,4% y casi quintuplica la taxa d'atur juvenil de països com Holanda o Alemanya situada en un 8,2 i 8,6% respectivament.

L'autoocupació és una forma d'entrar dins el mercat laboral. Tenint en compte que les Petites i Mitjanes Empreses són les principals generadores de riquesa i ocupació a Catalunya, les quals, estant tenint enormes dificultats per accedir a finançament així com problemes de morositat per part dels seus clients, el que els està comportant enormes problemes de supervivència.

La sortida de la crisi serà efectiva quan hi hagi una recuperació de l'ocupació, especialment entre els més joves.

És per tot això que és fonamental facilitar la possibilitat de crear d'empreses i afavorir la cultura de l'emprenedoria entre els joves catalans i catalanes.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a aprofundir en el Pla Iniciar i realitzar, en un termini de tres mesos, un pla específic per ajudar a la creació de petites i mitjanes empreses entre els més joves, a més d'afavorir les ja existents i ampliar les possibilitats dels emprenedors per desenvolupar les seves idees establint:

- Ajudes fiscals als emprenedors menors de 29 anys que hagin creat o decideixin crear una empresa.
- Mecanismes per tal d'ampliar les possibilitats d'assessorament que ofereix el Pla Inicia en l'àmbit fiscal i jurídic i afegint aspectes com màrqueting, comptabilitat, habilitats directives i relacions laborals als emprenedors que decideixin posar en funcionament una empresa.
- Zones i emplaçaments específics per a emprenedors dedicats a la tecnologia amb suport en aspectes tècnics i d'administració.

– Ajudes per disminuir les necessitats de capital per constituir una societat.

– Mesures per tal de fomentar i impulsar la cultura de l'emprenedor entre els estudiants d'ESO, Batxillerat i Formació Professional.

– Mecanismes per tal de reduir tots els tràmits burocràtics responsabilitat de la Generalitat de Catalunya a un període no superior als 5 dies.

Palau del Parlament, 16 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher José Antonio Coto Roquet
Portaveu del GP del PPC Diputat del GP del PPC

— **Proposta de resolució sobre l'encàrrec a la Intervenció General de la Generalitat de revisar els expedients dels ajuts atorgats a diverses entitats del País Valencià**

Tram. 250-00277/09

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 8684 / Admissió a tràmit: Mesa

del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Maria de los Llanos de Luna Tobarra, portaveu adjunta, Pedro Chumillas Zurilla, diputat, José Antonio Coto Roquet, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En els darrers anys, la Generalitat ha destinat una important quantitat de recursos a subvencionar diverses entitats amb seu a la Comunitat Valenciana, entre elles les entitats Acció Cultural del País Valencià, Fundació Ausiàs March, Fundació Francesc Eiximenis, Institució Cívica de Pensament Joan Fuster, Institució Econòmica i Empresarial Ignasi Vilallonga, Institut Internacional d'Estudis Borgians, Associació Arxiu de la Memòria Joan Baptista Basset o Edicions del País Valencià.

Totes aquestes entitats estan sent objecte d'investigació per part de la Justícia en el marc de l'operació Pretòria, ja que presumptament podria haver existit irregularitats en la gestió d'aquestes subvencions i el seu desviament cap a societats i entitats vinculades al seu responsable.

La Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions estableix els procediments que amb caràcter general s'han d'aplicar a les subvencions concedides per les administracions, el seu control financer i les causes de suspensió i reintegrament de les subvencions.

Les presumptes irregularitats detectades son molt greus i afecten a un volum de subvencions per part de la Ge-

neralitat en els darrers vuit anys que ascendeix a més de quinze milions d'euros.

Tenint en compte la gravetat dels fets, la Generalitat ha d'adoptar mesures urgents per comprovar l'adequació i bon ús de les subvencions, tasca que ha de fer la intervenció de la Generalitat, abans que operi la prescripció del dret de la Generalitat a reclamar el reintegrament de les subvencions.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Encarregar a la Intervenció General de la Generalitat la revisió dels expedients i el control financer de tots els convenis o subvencions atorgades a les entitats Acció Cultural del País Valencià, Fundació Ausiàs March, Fundació Francesc Eiximenis, Institució Cívica de Pensament Joan Fuster, Institució Econòmica i Empresarial Ignasi Villalonga, Institut Internacional d'Estudis Borgeians, Associació Arxiu de la Memòria Joan Baptista Basset o Edicions del País Valencià SA., en els darrers anys.

2. Reclamar el reintegrament de les subvencions atorgades a les entitats Acció Cultural del País Valencià, Fundació Ausiàs March, Fundació Francesc Eiximenis, Institució Cívica de Pensament Joan Fuster, Institució Econòmica i Empresarial Ignasi Vilallonga, Institut Internacional d'Estudis Borgians, Associació Arxiu de la Memòria Joan Baptista Basset o Edicions del País Valencià SA., en els darrers anys que la intervenció de la Generalitat apreciï irregularitats o desviament cap a entitats vinculades o al patrimoni personal dels seus responsables.

3. Suspindre provisionalment el pagament de qualsevol tipus de subvenció o conveni a les entitats Acció Cultural del País Valencià, Fundació Ausiàs March, Fundació Francesc Eiximenis, Institució Cívica de Pensament Joan Fuster, Institució Econòmica i Empresarial Ignasi Vilallonga, Institut Internacional d'Estudis Borgians, Associació Arxiu de la Memòria Joan Baptista Basset o Edicions del País Valencià SA. que es trobin actualment concedides i pendents de pagament o en tramitació.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del GP del PPC;
Maria de los Llanos de Luna Tobarra, portaveu adjunta
del GP del PPC; Pedro Chumillas Zurilla i José Antonio
Coto Roquet, diputats del GP del PPC

Proposta de resolució sobre el manteniment de la Volta Ciclista a Catalunya i sobre la retransmissió dels finals d'etapa pel canal Esport3

Tram. 250-00278/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya
Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 8707 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Jaume Bosch Mestres, diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucionals.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Volta Ciclista a Catalunya celebra aquest any l'edició del centenari. La Volta és una de les competicions esportives més arrelada a Catalunya i que aporta una projecció internacional innegable al nostre país. Durant molts anys ha estat organitzada per la secció de ciclisme de la Unió Esportiva de Sants i avui per la Volta Ciclista a Catalunya, Associació Esportiva que compta amb la col·laboració de nombrosos ajuntaments dels municipis que són sortida o arribada de cada etapa. En els darrers anys la Volta ha patit problemes econòmics. Però aquests problemes no haurien de portar de cap manera a la seva desaparició.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

1. Realitzar els esforços necessaris per assegurar el manteniment de la Volta Ciclista a Catalunya al nivell com a mínim del prestigi i competitivitat actuals.

2. Estudiar els suports econòmics necessaris provinents de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb les possibilitats pressupostaries, i col·laborar en la recerca de patrocinadors privats.

3. Plantejar a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals la necessitat d'estudiar la possibilitat que el Canal Esports 3 de televisió retransmeti el final de cada etapa a partir de la edició de l'any 2012.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Dolors Camats Luis Jaume Bosch Mestres
Portaveu del GP d'ICV-EUiA Diputat del GP d'ICV-EUiA

— **Proposta de resolució sobre l'ús públic, cultural i turístic del conjunt monumental del Castell de Mediona (Alt Penedès)**

Tram. 250-00279/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8712 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura i Llengua.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Castell de Mediona és una de les peces més importants del patrimoni medieval del Penedès i de Catalunya, així com de la ruta catalana dels templers. Apareix documentat l'any 1011 i després de diverses etapes històriques i de pertànyer a diverses famílies propietàries. Actualment és propietat del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Actualment està considerat com a bé d'interès cultural per la Generalitat de Catalunya. Situat sobre el cim d'una muntanya, en origen estava format per diversos recintes. Es conserva una torre de base quadrada del segle XV de tres pisos d'alçada així com l'església, la construcció de la qual data del segle XII i és de nau única, amb diverses modificacions posteriors (s. XIV, s. XVIII). L'església va ser restaurada per complet l'any 1940.

Aquesta important peça patrimonial necessita d'una intervenció integral per tal de garantir la seva conservació. Cal resoldre, també, la seva gestió futura que garanteixi la conservació del Castell així com la seva explotació cultural i turística. Donat el caràcter privat de la seva propietat durant els darrers anys es van establir diversos acords amb l'Ajuntament de Mediona per tal de permetre alguns determinats usos d'interès per al municipi. En aquests moments, diverses fonts d'informació confirmen la voluntat dels actuals propietaris (Bisbat de Barcelona) de vendre el Castell. El grup parlamentari socialista considera que el Govern de la Generalitat ha d'intervenir tant pel que fa a la conservació i la preservació del castell, com de comú acord amb l'Ajuntament de Mediona, per garantir el seu ús públic.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Dur a terme les mesures tècniques i fer les previsions econòmiques corresponents per tal de preservar i conservar el conjunt monumental del Castell de Mediona, donada la seva consideració com a bé d'interès cultural per la Generalitat de Catalunya.

2. En cas de venda del conjunt per part dels seus actuals propietaris, garantir la seva titularitat pública.

3. Establir conveni amb l'Ajuntament de Mediona per tal de garantir l'ús públic, cultural i turístic i de gaudi col·lectiu, del conjunt monumental del Castell de Mediona.

Palau del Parlament, 21 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC; Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, diputat del GP SOC; Consol Prados Martínez, diputada del GP SOC

— **Proposta de resolució sobre l'increment del nivell de retribució dels advocats que presten el servei d'assistència jurídica gratuïta**

Tram. 250-00280/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Reg. 8741 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu i Pere Aragonès i Garcia, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent sobre l'increment del nivell de retribució que perceben els advocats i advocades que presten el seu servei en l'assistència jurídica gratuïta, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Justícia.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Departament de Justícia ha anunciat la reducció del 10% la retribució que perceben els advocats i advocades que presten el seu servei en la justícia gratuïta. Aquest és un sector que històricament ha denunciat les seves precàries condicions econòmiques. La retribució dels advocats i advocades del servei d'assistència jurídica gratuïta oscil·la entre els 100 i els 400 euros de mitjana per un procés judicial complet, fet que inclou des dels tràmits inicials fins a la vista oral. Aquestes quotes estan bastant per sota dels preus de mercat per bé que un advocat podria cobrar de 3.000 a 4.000 euros per una reclamació judicial de 30.000 euros però només 435 si és del servei gratuït.

Els advocats del Torn d'Ofici estan ben formats, disponibles les 24 hores dels 365 dies de l'any i presten el seus serveis en qualsevol lloc i a qualsevol hora, per una contraprestació molt inferior al preu de mercat. Per tant, els professionals d'aquest sector ja fan actualment un gran esforç per a la prestació del servei d'assistència jurídica gratuïta.

La reducció en les retribucions dels lletrats i lletrades del Torn d'Ofici podria provocar la disminució del nombre d'aquests professionals disposats a prestar els seus serveis de manera altruista, en un moment d'increment dels usuaris de justícia gratuïta degut a l'impacte econòmic de

la crisi, a les reformes legislatives encaminades a donar una major protecció jurídica a col·lectius més desfavorits (víctimes de violència domèstica, immigrants i menors), i a l'increment de judicis ràpids. La reducció del nombre de lletrats del Torn d'Ofici causaria un total col·lapse en un servei tan essencial com és el de la justícia gratuïta.

Mesures com la incentivació de la mediació, el reforç del control sobre els beneficiaris de la justícia gratuïta, i la reclamació al govern de l'Estat de les fiances que els ciutadans han d'aportar en alguns casos per pledejar, i que, d'altra banda, el ministeri de Justícia es va comprometre a lliurar a les comunitats autònomes per gestionar el torn d'ofici, evitarien la necessitat de reduir les retribucions del torn d'ofici.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya,

1. Insta al Govern a incrementar, d'acord amb les necessitat, i en tot cas mantenir, el nivell de retribució que perceben els advocats i advocades que presten el seu servei en l'assistència jurídica gratuïta.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Pere Aragonès i Garcia
Diputat del GP d'ERC

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

Proposta de resolució sobre el rebuig als règims dictatorials

Tram. 250-00281/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8745 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Montserrat Tura i Camafreita, diputada, Joan Ferran Serafini, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Acció Exterior i de la Unió Europea.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En els darrers mesos han estat molts els països i les societats que han viscut, o estan vivint, revoltes ciutadanes contra les dictadures i el totalitarisme. Estats que presumien d'una sòlida estabilitat política i social han vist com, de sobte, els seus ciutadans es manifesten al carrer mostren desitjos de canvi i exigeixen profunds processos democratitzadors.

Davant els esdeveniments com les mobilitzacions de Tunísia, Egipte, Líbia o Marroc, entre d'altres, sovint hem pogut constatar una certa lentitud en la presa de posició

per part dels països occidentals i democràtics però, sobre tot, s'han evidenciat silencis còmplices i prolongats en el temps envers vells governs de països que mostren déficits manifestos de funcionament democràtic o de respecte pels drets humans.

És prou conegut que, a Guinea Equatorial, fa més de trenta anys que són conculcats de forma sistemàtica els drets humans i democràtics al temps que el dictador Teodoro Obiang explota els recursos naturals del país en benefici personal i del seu entorn familiar i tribal.

Conscients de la situació que pateix el poble de Guinea Equatorial i de les greus conseqüències sobre una ciutadania que conserva i manté estretes relacions culturals amb el nostre país.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Mostrar el seu rebuig envers aquells règims polítics que no respecten els drets humans i el funcionament democràtic en les institucions polítiques.

2. A no col·laborar amb cap mena de règim dictatorial.

3. Traslladar al govern espanyol, i als estats membres de la Unió Europea, la seva preocupació per la conculcació dels drets humans i dels principis democràtics per part del dictador, Teodoro Obiang, a Guinea Equatorial.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Montserrat Tura i Camafreita, diputada, Joan Ferran Serafini, diputat del Grup Parlamentari Socialista

Proposta de resolució sobre la construcció d'un hospital a l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)

Tram. 250-00282/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Reg. 8770 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de resolució següent sobre l'Hospital de l'Hospitalet, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El 30 d'octubre de 2006 el departament de Salut, el Servei Català de la Salut, el Consorci Sanitari Integral i

L'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat van signar un protocol d'intencions per traslladar l'Hospital de l'Hospitalet, l'antic Hospital de la Creu Roja, a unes noves instal·lacions al sector de Can Rigalt.

L'acord consisteix a elaborar conjuntament un pla funcional i posteriorment un projecte executiu del futur centre. L'Ajuntament es va comprometre a cedir a la Generalitat un terreny al costat de la carretera de Collblanc qualificat com a equipament per ubicar-hi el nou hospital, amb capacitat per a uns 300 llits entre sociosanitari i hospitalari.

L'octubre de 2008 es va posar en marxa el concurs d'idees per al projecte, que s'hauria de començar a construir enguany i entrar en funcionament el 2015.

En una reunió el març de 2011 entre el conseller de Salut i l'alcalde de l'Hospitalet, la Generalitat expressa el seu compromís a mantenir el projecte de nou centre, però sense calendari previst.

L'hospital actual data del 1971 i no compleix les condicions per garantir la qualitat assistencial gaire més temps.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a fixar de manera immediata un calendari de construcció del centre i a incloure en els pressupostos de la Generalitat per al 2011 una primera reserva per dur-la a terme.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

Proposta de resolució sobre la situació als territoris kurds de l'Iraq

Tram. 250-00283/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra
Republicana de Catalunya
Reg. 8771 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu i Pere Aragonès i Garcia, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent sobre la situació als territoris kurds de l'Iraq, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cooperació i Solidaritat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els territoris ocupats tradicionalment pel poble kurd es troben, en l'actualitat, dividits entre diversos estats (Iran, Iraq, Turquia i Síria), amb situacions desiguals de reco-

neixement, llibertat d'actuació i protecció dels drets civils d'aquest poble. Des del 1991, la zona del Kurdistan situada a la República d'Iraq, que va patir anteriorment fortes repressions per part del règim de Saddam Hussein, gaudeix d'una autonomia de facto, organitzada posteriorment pel Govern Regional del Kurdistan, compostat per un parlament i un consell executiu.

Des d'inicis de l'any 2011, diverses onades de protestes a favor d'una major democratització i contra la corrupció de la que acusen a l'aliança governamental s'han intensificat, amb la conseqüència de desenes de morts i centenars de persones ferides a mans de les milícies vinculades als partits polítics presents al govern. Organitzacions com Human Rights Watch i Amnistia Internacional han advertit de la manca de garantia dels drets a la llibertat d'expressió i de llibertat de premsa, i han demanat al govern regional que aturi l'activitat de les milícies. En el mateix sentit, en les eleccions legislatives de l'any 2009, l'oposició parlamentària va acusar a la llista governamental de frau electoral.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Per tot allò expressat anteriorment, el Parlament de Catalunya

1. Manifesta la seva preocupació pels violents incidents ocorreguts en les darreres setmanes al Kurdistan iraquiana, en el marc de les mobilitzacions a favor d'una major democràcia i transparència dels governs.
2. Es suma a la crida efectuada per organitzacions internacionals de defensa dels drets humans per tal que s'aturi la violència i es permeti la llibertat d'expressió i de participació política de tots els ciutadans del Kurdistan iraquiana, independentment de la seva afiliació política.
3. Expressa el desig d'un futur de pau, democràcia i plena llibertat per al Kurdistan iraquiana, on els drets humans fonamentals i les llibertats civils i polítiques estiguin plenament garantides.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Pere Aragonès i Garcia
Diputat del GP d'ERC

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

— **Proposta de resolució sobre la seguretat a la línia ferroviària entre Terrassa i Manresa i sobre el desenvolupament del Pla d'infraestructures ferroviàries de rodalia**

Tram. 250-00284/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya
Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 8775 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Laura Massana Mas, diputada, Salvador Milà Solsona, diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Sostenibilitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El passat 16 de març un tren de rodalies que transitava per la línia Terrassa-Manresa va descarrilar a l'alçada de Vacarisses, com a conseqüència de la caiguda a la via d'una roca de grans dimensions, provocant onze persones ferides. A conseqüències de l'accident la circulació va quedar interrompuda uns dies.

Catalunya arrossega un retard històric en la modernització de la xarxa ferroviària de titularitat estatal. Aquest retard ha provocat, els darrers anys, nombrosos incidents i problemes en la xarxa ferroviària que han afectat el bon funcionament del servei de viatgers.

El futur de la mobilitat a Catalunya passa pel ferrocarril, per això és imprescindible modernitzar la xarxa ferroviària, condició fonamental per la prestació d'uns serveis que han de ser més eficients i de major qualitat per respondre a l'increment de la demanda que s'ha produït els darrers anys a Catalunya.

El Pacte Nacional per a les Infraestructures preveu realitzar les actuacions necessàries per renovar els trams de la xarxa actual de rodalies i convencional de Renfe/ADIF, en especial la renovació, entre d'altres, de la línia Barcelona/Manresa/Lleida i l'adequació dels serveis que s'hi presten a l'actual nivell de demanda.

El Govern de l'Estat va aprovar el Pla d'infraestructures ferroviàries de rodalies de Barcelona (2008-2015) amb l'objectiu de modernitzar, renovar i incrementar la capacitat de la xarxa ferroviària. Del total d'inversions previstes, 4.000 M d' euros, només se'n ha realitzat poc més de 300 M d' euros.

El 2009 la Generalitat va assumir la competència sobre els serveis ferroviaris de rodalies i, per tant, en aquests moments el Govern té la responsabilitat de vetllar pel bon funcionament dels serveis ferroviaris operats per Renfe, tot i que la xarxa ferroviària sigui competència de l'Estat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Realitzar totes les gestions necessàries amb el Ministeri de Foment i amb ADIF per tal que es realitzin les actuacions pertinents per garantir plenament la seguretat en el tram Terrassa-Manresa, amb l'objectiu d'evitar que es tornin a produir esllavissaments sobre la via, així com les millores previstes per incrementar la seguretat, la velocitat comercial i les freqüències de pas en aquesta línia.

2. Exigir al Govern de l'Estat el ple desenvolupament del Pla d'infraestructures ferroviàries de rodalies de Barcelona, garantint la inversió inicialment prevista.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Dolors Camats Luis, portaveu del GP d'ICV-EUiA; Laura Massana Mas, diputada del GP d'ICV-EUiA; Salvador Milà Solsona, diputat del GP d'ICV-EUiA

— **Proposta de resolució sobre la implantació del sistema tramviari del Camp de Tarragona**

Tram. 250-00285/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya
Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 8776 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Hortènsia Grau Juan, diputada del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Sostenibilitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La implantació del Sistema Tramviària del Camp de Tarragona, conegut com el Tram-Camp, la proposta de traçat del qual està inclosa al Pla Director Urbanístic de l'àmbit central del Camp de Tarragona, pla exposat a informació pública per segona vegada des del 24 de gener de 2011, és un projecte altament estratègic per al nostre territori i especialment per a la conurbació que conforma l'àrea metropolitana de Tarragona.

Davant de les declaracions el passat 26 de gener del delegat del Govern a Tarragona, Sr. Joaquim Nin, en les què afirmava que el Tram-Camp no era una prioritat del territori i que calia repensar el projecte, al mateix temps què es plantejava si en moments de crisi, com l'actual,

l'acord de Govern de 9.11.2010 i segons el calendari previst per l'Ajuntament de Cabriels.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC; Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC; Consol Prados Martínez, diputada del GP SOC

— **Proposta de resolució sobre la rehabilitació i la construcció de diversos centres d'ensenyament a Terrassa (Vallès Occidental)**

Tram. 250-00287/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista

Reg. 8815 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Montserrat Capdevila Tatché, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El passat 14 de febrer va començar el procés de preinscripció als centres educatius. Aquest ha estat especialment complex a la ciutat de Terrassa pel creixement sostingut de la demanda, fruit de l'intens desenvolupament demogràfic dels últims anys. Això ha obligat a l'administració local a accelerar la cessió dels solars necessaris per a construir els nous equipaments educatius i a l'administració educativa reduir els terminis per a la seva construcció.

És per això que aquest procés és especialment atès per la Oficina Municipal d'Escolarització (OME), que des de la seva creació s'ha mostrat com un instrument que ha permès acostar la informació i fer l'acompanyament a les famílies interessades en aquest procés, des de la proximitat, recolzant els centres educatius en aquesta tasca, i participant directament en la comissió de garanties d'escolarització.

Així, en els darrers anys, s'ha dibuixat un nou mapa d'equipaments escolars que no només ha fet front a la demanda d'escolarització si no que ha permès corregir desequilibris territorials i socials de Terrassa.

Tot això també ha estat possible gràcies a la bona tasca professional dels equips que s'han responsabilitzat de les noves realitats educatives, amb la implicació efectiva de les famílies, amb un exercici de transparència per part de l'administració educativa i una important tasca d'informació i mediació per part de l'Ajuntament.

A diferència d'altres ciutats, la comunitat educativa de Terrassa va entendre en els seu moment que, per frenar el

risc de massificació que estaven patint a les aules, calia accelerar la posada en funcionament d'alguns equipaments, encara que fos de forma provisional. En aquests moments la majoria d'aquests centres són una realitat o s'estan construint en els terminis previstos.

La pressió demogràfica de la ciutat, segons les últimes dades, s'ha estabilitzat; la demanda a infantil i primària continua pujant però moderadament si la comparem amb els darrers anys, i ara cal respondre, com ja s'està fent, a l'increment que els propers anys experimentarà la secundària a la ciutat.

Una altra de les claus del desenvolupament del mapa escolar de Terrassa ha estat el marc de coresponsabilitat del qual s'han dotat amb la administració educativa, ja que a través de la Taula Mixta de Planificació s'han pogut avançar, prendre decisions conjuntes i compartir les necessitats i reptes de futur.

Pel proper curs neixen nous centres de forma provisional a l'espera d'acords per a la seva construcció definitiva, seguint el model que fins ara ha funcionat bé a Terrassa en el qual es compta amb una data de caducitat que dona expectatives clares de futur a les famílies i mestres implicats.

Les últimes declaracions de la Conselleria d'Ensenyament sobre el retard en construccions ja aprovades, o el manteniment sense data de realitats equipaments provisionals que esperaven edifici nou, ha afegit un grau d'intranquil·litat innecessari al procés de preinscripció del curs 2011-2012.

Cal, doncs, reclamar que es mantinguin els terminis i les decisions establertes de comú acord sobre el mapa escolar del present i del futur imprescindible per a Terrassa.

En aquests moments s'estan realitzant les obres definitives de les escoles Nova Electra i El Vapor, i finalitzant les de l'Institut Mont Perdut. També s'han licitat projecte i obra de l'escola Can Montllor.

Ara calen els acords de govern que garanteixin la construcció de l'escola Sala i Badrines (Segle xx) i de l'Institut Aymerigues (Roc Blanc), així com la inversió necessària per a la seva instal·lació provisional amb una data clara per al seu trasllat als edificis definitius.

Hi havia, a més, el compromís d'avançar pels propers cursos els nous instituts de la ciutat sobretot el de Can Roca pel setembre de 2012, i el següent a la zona 3-4 d'escolarització (Cementiri Vell - Ca n'Anglada) i cal acabar la planificació de primària convertint l'actual «annex 34» en una futura escola emplaçada al terrenys cedits del Vapor Cortès.

La urgència de l'escolarització, però, no ha de fer perdre de vista les altres necessitats que s'han posat de manifest a Terrassa, com la remodelació dels centres més antics, cas de l'escola Ramon y Cajal, i la construcció del gimnasos pendants com són els de les escoles Francesc Aldea, Joan Marquès Casals i El Vallès.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Prendre els acords imprescindibles pel finançament i posterior licitació de les obres de l'Institut Aymerigues i de l'escola Sala i Badrines, i a facilitar les inversions necessàries per a la instal·lació i funcionament provisional d'ambdós centres educatius abans del setembre de 2011.
2. Prendre les mesures per a desplegar els acords presos per la Taula Mixta de Planificació pels propers anys, especialment l'institut de Can Roca pel curs 2012-2013.
3. vetllar pel compliment dels terminis en l'execució de les obres en curs –la Nova Electra i El Vapor– i l'inici de les obres ja licitades de l'escola Can Montllor.
4. Concretar terminis per realitzar les obres de dels gimnasos pendents a tres escoles de la ciutat (Francesc Aldea, Joan Marquès Casals i El Vallès).
5. Continuar el procés de millora dels edificis escolars antics, posant terminis a les actuacions necessàries, com és el cas de l'escola Ramón y Cajal amb cinquanta anys de vida.

Palau del Parlament, 16 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Montserrat Capdevila Tatché, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona

Tram. 250-00288/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8816 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de

centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a desenvolupar els convenis de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, per a l'elaboració de projectes executius i el finançament de la construcció de l'Escola Sant Martí de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Univers, de Barcelona

Tram. 250-00289/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8817 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de ge-

ner de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a desenvolupar els convenis de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, per a l'elaboració de projectes executius i el finançament de la construcció de l'Escola Univers de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona

Tram. 250-00290/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8818 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i

l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a desenvolupar els convenis de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, per a l'elaboració de projectes executius i el finançament de la construcció de l'Escola Can Fabra de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona

Tram. 250-00291/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8819 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i

l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a dotar de finançament i iniciar les obres de l'Institut Fabra i Coats de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola del Encants, de Barcelona

Tram. 250-00292/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8820 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els

compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a dotar de finançament i iniciar les obres de l'Institut-Escola dels Encants de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fluvià, de Barcelona

Tram. 250-00293/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8821 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària,

abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a dotar de finançament i iniciar les obres de l'Institut Fluvià de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Escola del Gòtic, de Barcelona

Tram. 250-00294/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8822 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a garantir la continuïtat de l'execució planificada del Nou CEIP del Gòtic de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Escola Fluvià, de Barcelona

Tram. 250-00295/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8823 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que

l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a garantir la continuïtat de l'execució planificada de l'Escola Fluvià de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Institut Pere IV, de Barcelona

Tram. 250-00296/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8824 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a garantir la continuïtat de l'execució planificada de l'Institut Pere IV de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Escola Mediterrània, de Barcelona

Tram. 250-00297/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 8825 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a dotar de finançament i iniciar les obres de l'Escola Mediterrània de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

— **Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona**

Tram. 250-00298/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista

Reg. 8826 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a dotar de finançament i iniciar les obres de l'Institut Angeleta Ferrer de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

— **Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona**

Tram. 250-00299/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista

Reg. 8827 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a dotar de finançament i iniciar les obres de l'Institut Viladomat de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC, Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

— **Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona**

Tram. 250-00300/09

Presentació

Grup Parlamentari Socialista

Reg. 8828 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu, Daniel Font i Cardona, diputat, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Vista la política de retallades de la despesa pública en Educació preconitzada pel Govern de la Generalitat i les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona, que han comportat la programació d'una oferta educativa, compartida per la major part de grups municipals de l'Ajuntament de Barcelona.

Vist el Mapa d'Ensenyaments Obligatoris de la Ciutat de Barcelona de 10 de maig de 2006, aprovat per conjuntament per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, i atès que el Pla d'equipaments educatius 2008-2011, de Construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, del 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, que recull el compromís de construcció, reforma, i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, abastament satisfets per l'Ajuntament pel que fa a la part que a aquest li correspon.

Atès que la construcció de noves escoles i instituts és una competència de la Generalitat de Catalunya, i que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat es espais necessaris per al compliment del Pla.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a dotar de finançament i iniciar les obres de l'Institut Vallcarca de Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2011

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del GP SOC; Daniel Font i Cardona, diputat del GP SOC; Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, diputada del GP SOC

— **Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla de viabilitat general per a l'aeroport de Lleida-Alguaire**

Tram. 250-00301/09

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra

Republicana de Catalunya

Reg. 8832 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Carmel Mòdol i Bresolí, diputat, Anna Simó i Castelló, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant la Territori i Sostenibilitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'any 2004 el Departament de Política Territorial i Obres Públiques (DPTOP) va decidir ubicar un aeroport regional al municipi d'Alguaire, a tocar de Lleida (Segrià). Feia anys que les Terres de Ponent reclamaven un aeroport i amb anterioritat a 2004 els governs de la Generalitat havien apostat per ampliar l'aeròdrom d'Alfés.

El gener de 2010 s'inaugura l'aeroport de Lleida-Alguaire, el primer aeroport promogut per la Generalitat, que havia de contribuir a recuperar l'equilibri del territori i a desenvolupar les terres de Lleida i el Pirineu. La construcció de l'aeroport va durar vora dos anys i va costar gairebé 100 MEUR.

Al novembre de 2010, la Generalitat va iniciar la licitació de la gestió de l'aeroport, que seria per a un període que oscil·laria entre els 25 i els 35 anys. L'empresa gestora podria explotar el desenvolupament logístic de la instal·lació (la gestió d'un parc industrial), però hauria de fer-se càrrec del manteniment i l'ampliació de les instal·lacions i pagar 2,2 MEUR a l'empresa pública Aeroports de Catalunya, que gestionaria l'aeroport des de la posada en marxa fins al segon trimestre del 2010.

En els darrers dies s'han anat succeint notícies negatives pel futur de l'aeroport. La companyia Ryanair ha anunciat que deixarà d'operar a l'Aeroport de Lleida-Alguaire les properes setmanes. Una marxa que se suma a les de Pirenaire i d'Spanair i que deixen l'aeroport lleidatà només amb els vols d'Air Nostrum cap a les Illes

Atès que l'aeroport de Lleida-Alguaire, a més de ser una reivindicació del territori, és una aposta clara pel reequilibri territorial, la porta del Pirineus i un motor per l'impuls econòmic de les comarques de Ponent

Atès que es necessari que els directius i impulsors de l'aeroport dissenyin els corresponents plans per evitar que decaigui l'activitat a l'aeroport.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

– Elaborar de forma urgent, un pla de viabilitat i de negoci de l'aeroport de Lleida-Alguaire, incloent un estudi de càrrega aèria analitzant les necessitats d'exportació i importació de les empreses de Lleida

– Portar a terme, de manera immediata, els treballs necessaris per a incrementar el nombre de companyies aèries que operen a l'aeroport de Lleida-Alguaire i ampliar el nombre de destinacions des d'aquest aeroport

– Instar el govern de l'Estat a accelerar el canvi en la normativa estatal que permeti instal·lar un punt d'inspecció fronterer a l'aeroport d'Alguaire per treure així més partit al potencial agroalimentari de les comarques de Lleida.

Palau del Parlament, 25 de març de 2011

Carmel Mòdol i Bresolí
Diputat del GP d'ERC

Anna Simó i Castelló
Portaveu del GP d'ERC

3.10.60. PROCEDIMENTS RELATIUS A LA MEMÒRIA ANUAL I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES

— **Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 5/2010, referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007; a l'Informe de fiscalització 8/2010, relatiu al Fons social europeu, corresponent al període 1990-2001, i a l'Informe de fiscalització 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006**

Tram. 256-00075/08, 256-00076/08 i 256-00077/08

Propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris

Reg. 8532, 8500, 8532, 8674, 8675, 8676 i 8686

Admissió a tràmit: Mesa de la CSC, 24.03.2011

Propostes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8499 i 8500)

A LA MESA DE LA COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que disposa l'article 164.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent Proposta de resolució subsegüent al Debat de l'Informe de fiscalització 8/2010, relatiu al Fons social europeu, corresponent al període 1990-2001 (tram. 256-00076/08).

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 8/2010, relatiu al Fons social europeu, corresponent al període 1990-2001 (tram 256-00076/08).

El Parlament de Catalunya insta el Govern a seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes que recull l'informe esmentat.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G. P. de CiU

A LA MESA DE LA COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que disposa l'article 164.5 del Reglament del Parlament, presenta la següent Proposta de resolució subsegüent al Debat de l'Informe de fiscalització 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006 (tram. 256-00077/08).

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006 (tram. 256-00077/08).

El Parlament de Catalunya insta el Govern a seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes que recull l'informe esmentat.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G. P. de CiU

Proposta presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 8532)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Anna Simó i Castelló, portaveu del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya d'acord amb allò que disposa l'article 164.5 i concordants del Reglament de la Cambra, presenta la proposta de resolució subsegüent al debat dels procediments relatius a l'Informe de fiscalització 5/2010, referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007 (NT 256-00075/08), l'Informe de fiscalització 8/2010, relatiu al Fons social europeu, corresponent al període 1990-2001 (NT 256-00076/08) i l'Informe de fiscalització 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006 (NT 256-00077/08).

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya:

1. Aprova l'Informe de fiscalització 5/2010, referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007, l'Informe de fiscalització 8/2010, relatiu al Fons social europeu, corresponent al període 1990-2001 i l'Informe de fiscalització 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006.

2. Insta el Govern de Catalunya a seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Anna Simó i Castelló
Portaveu del G. P. d'ERC

Propostes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 8674, 8675 i 8676)

A LA MESA DE LA COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, Pedro Chumillas Zurilla, María José García Cuevas, José Antonio Coto Roquet, diputats, fent ús del que es preveu a l'article 164 del Reglament de la Cambra, presenten la següent proposta de resolució subsegüent al procediment relatiu a l'Informe de Fiscalització 5/2010,

referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007 (NT 256-00075/08).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 5/2010, referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007, i assumeix les seves conclusions i recomanacions.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher, Pedro Chumillas Zurilla, María José García Cuevas, José Antonio Coto Roquet

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portavoz, María José García Cuevas, diputada, José Antonio Coto Roquet, diputado del Grupo Parlamentario del Partit Popular de Catalunya, de acuerdo con el artículo 164 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes Propuestas de Resolución subsiguientes al informe de fiscalización 8/2010, relativo al Fondo social europeo, correspondiente al periodo 1990-2001 (tram. 256-00076/08).

PROPUESTA DE RESOLUCIÓN

El Parlamento de Cataluña aprueba el Informe de fiscalización 8/2010, relativo al Fondo social europeo, correspondiente al período 1990-2001 y asume sus conclusiones y recomendaciones.

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a que a través de la intervención de la Generalitat, actúe con diligencia en el control de la justificación de las subvenciones otorgadas y proceda a la revocación y reclamación de las cantidades de aquellas que no han sido justificadas adecuadamente o se han detectado irregularidades.

Palacio del Parlamento, 23 de marzo de 2011

Josep Enric Millo i Rocher, María José García Cuevas, José Antonio Coto Roquet

A LA MESA DE LA COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, José Antonio Coto Roquet, diputat, fent ús del que es preveu a l'article 164 del Reglament de la Cambra, presenta les següents Propostes de Resolució subsegüents al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006 (NT 256-00077/08).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya aprova l'Informe de fiscalització 12/2010 i assumeix les seves conclusions i recomanacions.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a aplicar les consideracions observades a l'informe de fiscalització 12/2010 de la Sindicatura de Comptes

relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

Palau del Parlament, 22 de març de 2011.

Josep Enric Millo i Rocher José Antonio Coto Roquet

Proposta presentada pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 8686)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Miquel Iceta i Llorens, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 164.5 i concordants del Reglament de la Cambra, presenta la proposta de resolució subsegüent al debat dels procediments relatius als Informes de fiscalització 5/2010, referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007, 8/2010, relatiu al Fons social europeu, corresponent al període 1990-2001 i 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya:

1. Aprova els Informes de fiscalització 5/2010, referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007 (N.T. 256-00075/08), 8/2010, relatiu al Fons social europeu, corresponent al període 1990-2001 (N.T. 256-00076/08) i 12/2010, relatiu als ajuts atorgats pel Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, corresponent al 2006 (N.T. 256-00077/08).

2. Insta el Govern de la Generalitat a seguir les recomanacions realitzades per la Sindicatura de Comptes i recollides en cadascun dels Informes esmentats.

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Miquel Iceta Llorens Jordi Terrades i Santacreu
Portaveu del GP SOC Diputat del GP SOC

3.10.65. PROJECTES I PROPOSTES DE RESOLUCIÓ D'ACTUACIÓ DAVANT LES CORTS GENERALS

——— **Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de mesures en l'àmbit hipotecari**

Tram. 270-00001/09

Correcció d'errades de publicació (BOPC 44)

Al BOPC 44, de 28 de març de 2011, a la pàg. 60,

On diu: «Comissió competent: Comissió d'Economia, Finances i Pressupost.»

Ha de dir: «Comissió competent: *Comissió de Justícia.*»

——— **Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de mesures contra el sobreendeutament personal i familiar i de protecció enfront de procediments d'execució que afecten l'habitatge habitual**

Tram. 270-00002/09

Correcció d'errades de publicació (BOPC 44)

Al BOPC 44, de 28 de març de 2011, a la pàg. 60,

On diu: «Comissió competent: Comissió d'Economia, Finances i Pressupost.»

Ha de dir: «Comissió competent: *Comissió de Justícia.*»

3.30. ALTRES TRAMITACIONS

3.30.06. PROCEDIMENTS RELATIUS A LES CORPORACIONS LOCALS I A ALTRES INFORMES O MEMÒRIES DE LA SINDICATURA DE COMPTES

——— **Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 40/2010, referent al romanent de tresoreria de l'Ajuntament de Cunit, corresponent als exercicis 2006 i 2007**

Tram. 258-00003/09

Sol·licitud de presentació de l'informe

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 2496).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes, sessió del 24.03.2011.

——— **Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 1/2011, referent a l'Ajuntament de Caldes d'Estrac (Maresme)**

Tram. 258-00004/09

Sol·licitud de presentació de l'informe

Sol·licitud: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 8329).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de la Sindicatura de Comptes, sessió del 24.03.2011.

4. INFORMACIÓ

4.40. ACORDS, RESOLUCIONS I COMUNICACIONS
DELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

— Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat d'un diputat

Tram. 234-00012/09

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats

AL PLE DEL PARLAMENT

La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en la sessió tinguda el dia 29 de març de 2011, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Després d'estudiar la legislació vigent a Catalunya en matèria d'incompatibilitats dels diputats del Parlament de Catalunya, i d'examinar les dades declarades pel diputat Joan Güell i Serra relatives a les activitats professionals, laborals o empresarials que exerceix i als càrrecs públics que ocupa, d'acord amb l'article 16.1.b del Reglament i la legislació aplicable, la Comissió, en compliment del que disposa l'article 11.2 del Reglament, proposa al Ple la situació de compatibilitat del diputat Joan Güell i Serra (tram. 234-00012/08)

Palau del Parlament, 29 de març de 2011

El secretari	El president de la Comissió
Pere Calbó i Roca	Benet Maimí i Pou

— Renúncia de Georgina Arderiu i Munill a la condició de vocal del Consell Assessor de l'Institut Català de Finances

Comunicació

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Faig constar que, en data 28 de març de 2011, Georgina Arderiu i Munill ha renunciat a la condició de vocal del Consell Assessor de l'Institut Català de Finances, càrrec per al qual va ésser elegida pel Parlament en la sessió plenària tinguda el 3 de maig de 2007, d'acord amb l'article 26 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, aprovat pel Decret legislatiu 4/2002, del 24 de desembre, i l'article 22 de la Llei 7/2004, del 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.

Palau del Parlament, 28 de març de 2011

La presidenta del Parlament
Núria de Gispert i Català

4.48. INTERGRUPS PARLAMENTARIS

— Composició de l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara

Tram. 413-00001/09

Designació d'un membre del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 6740 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2011

Molt Hble. Sra. Núria de Gispert i Català
Presidenta del Parlament de Catalunya

Presidenta,

Us comuniquem que el representant del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya a l'Intergrup del Sàhara és el diputat senyor Rafel Luna i Vivas.

Atentament,

Palau del Parlament, 2 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu

Designació d'una membre del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 8763 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que preveu l'article 62 del Reglament del Parlament, comunica la designació de l'I. Sra. Neus Munté i Fernández, diputada del Grup parlamentari de Convergència i Unió, com a membre de l'Intergrup per la Pau i la Llibertat al Sàhara (tram. 395-00006/09).

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G. P. de CiU

Composició de l'Intergrup de Suport a la Bicicleta

Tram. 413-00002/09

Designació d'un membre del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 6744 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2011

Molt Hble. Sra. Núria de Gispert i Català
Presidenta del Parlament de Catalunya

Presidenta,

Us comuniquem que el representant del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya a l'Intergrup de la Bicicleta és el diputat senyor Rafael López i Rueda.

Atentament,

Palau del Parlament, 2 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu**Designació d'una membre del Grup Parlamentari de Convergència i Unió**

Reg. 8761 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que preveu l'article 62 del Reglament del Parlament, comunica la designació de l'I. Sra. Beth Abad i Giral, diputada del Grup parlamentari de Convergència i Unió, com a membre de l'Intergrup de suport a la bicicleta (tram. 395-00007/09).

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G. P. de CiU

Composició de l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva

Tram. 413-00003/09

Designació d'una membre del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Reg. 6743 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2011

Molt Hble. Sra. Núria de Gispert i Català
Presidenta del Parlament de Catalunya

Presidenta,

Us comuniquem que el representant del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya a l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva és la diputada senyora Eva Garcia i Rodríguez.

Atentament,

Palau del Parlament, 2 de març de 2011

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu**Designació d'una membre del Grup Parlamentari de Convergència i Unió**

Reg. 8764 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que preveu l'article 62 del Reglament del Parlament, comunica la designació de l'I. Sra. Anna Figueras i Ibàñez, diputada del Grup parlamentari de Convergència i Unió, com a membre de l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva (tram. 395-00008/09).

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G. P. de CiU

Composició de l'Intergrup del Poble Gitano

Tram. 413-00004/09

Designació d'una membre del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Reg. 8762 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2011

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que preveu l'article 62 del Reglament del Parlament, comunica la designació de l'I. Sra. Mila Fernández i López, diputada del Grup parlamentari de Convergència i Unió, com a membre de l'Intergrup del Poble Gitano (tram. 395-00009/09).

Palau del Parlament, 23 de març de 2011

Jordi Turull i Negre
Portaveu del G. P. de CiU

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals sobre les retallades a la funció pública en matèria de personal

Tram. 354-00028/09

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 8008).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió d'Afers Institucionals, sessió del 24.03.2011.

4.53. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES**4.53.03. SOL·LICITUDS DE SESSIÓ INFORMATIVA****Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Salut amb el conseller de Salut sobre el Pla de mesures urgents per a la sostenibilitat i la qualitat dels serveis sanitaris**

Tram. 354-00026/09

Sol·licitud i tramitació

Sol·licitud de compareixença: Carme Capdevila i Palau, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 7526 i 8135).

Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió de Salut, sessió del 23.03.2011.

4.53.05. SOL·LICITUDS DE COMPAREIXENÇA**Sol·licitud de compareixença del president de l'Associació de Relacions Culturals Catalunya-Israel davant la Comissió de Cultura i Llengua perquè informi sobre les activitats d'aquesta entitat en pro de les relacions entre ambdós països**

Tram. 356-00010/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Alicia Alegret Martí, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 5043).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Cultura i Llengua, sessió del 30.03.2011.

Sol·licitud de compareixença de representants del col·lectiu Papàs de l'Àlex davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informin sobre els projectes i les línies d'actuació d'aquesta associació

Tram. 356-00033/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Rafael López i Rueda, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 7944).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— Sol·licitud de compareixença del director dels Serveis Territorials d'Ensenyament a Girona davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre la prohibició a directors d'instituts de parlar amb els mitjans de comunicació

Tram. 356-00040/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Daniel Font i Cardona, del Grup Parlamentari Socialista (reg. 8487).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— Sol·licitud de compareixença de Vicenç Villatoro, director de l'Institut Ramon Llull, davant la Comissió de Cultura i Llengua perquè informi sobre el desplegament de les activitats que es duren a terme durant el seu mandat

Tram. 356-00043/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Consol Prados Martínez, del Grup Parlamentari Socialista (reg. 8689).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Cultura i Llengua, sessió del 30.03.2011.

— Sol·licitud de compareixença de Fèlix Riera, director de l'Institut Català de les Indústries Culturals, davant la Comissió de Cultura i Llengua perquè informi sobre el desplegament de les activitats que es duren a terme durant el seu mandat

Tram. 356-00041/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Consol Prados Martínez, del Grup Parlamentari Socialista (reg. 8687).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Cultura i Llengua, sessió del 30.03.2011.

— Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat de Barcelona davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00048/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8746).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— Sol·licitud de compareixença de Francesc Guardans, president del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, davant la Comissió de Cultura i Llengua perquè informi sobre el desplegament de les activitats que es duren a terme durant el seu mandat

Tram. 356-00042/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Consol Prados Martínez, del Grup Parlamentari Socialista (reg. 8688).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Cultura i Llengua, sessió del 30.03.2011.

— Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat Autònoma de Barcelona davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació

Tram. 356-00049/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8747).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— **Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Politècnica de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00050/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8748).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— **Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat de Lleida davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00053/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8751).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— **Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Pompeu Fabra davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00051/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8749).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— **Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Rovira i Virgili davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00054/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8752).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— **Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat de Girona davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00052/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8750).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

— **Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat Oberta de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00055/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8753).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

-
- **Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat de Vic davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00056/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8754).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

-
- **Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Abat Oliba davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00059/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8757).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

-
- **Sol·licitud de compareixença de la rectora de la Universitat Ramon Llull davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00057/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8755).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

-
- **Sol·licitud de compareixença de representants de la Taula del Tercer Sector davant la Comissió de Benestar, Família i Immigració perquè exposi les conclusions del III Congrés del Tercer Sector Social**

Tram. 356-00062/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Subgrup Parlamentari Ciutadans (reg. 9119).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Benestar, Família i Immigració, sessió del 31.03.2011.

-
- **Sol·licitud de compareixença del rector de la Universitat Internacional de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació**

Tram. 356-00058/09

Sol·licitud

Sol·licitud: Jordi Turull i Negre, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 8756).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats, sessió del 25.03.2011.

4.70. COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I COMUNICACIONS DEL GOVERN I D'ALTRES ÒRGANS

4.70.05. DOCUMENTACIÓ TRAMESA EN COMPLIMENT DE LLEIS I ALTRES NORMES

Memòria del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola a Catalunya corresponent al 2010

Tram. 334-00010/09

Presentació

Presidenta de CARTV

Reg. 8849 / Coneixement i tramesa a la

Comissió de Control de l'Actuació de la

Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals:

Mesa del Parlament, 29.03.2011

Molt Honorable Senyora Núria de Gispert
Presidenta del Parlament de Catalunya

M. Hble. Sra.,

D'acord amb la conversa que vàrem tenir en el decurs de la visita que va fer el Consell Assessor de RTVE a Catalunya al Parlament, em plau deixar constància, a través d'aquesta carta, del lliurament, en data 21 de febrer de 2011, de dos exemplars de la Memòria de l'any 2010 on es recullen les activitats realitzades per aquest Consell.

Agraïm la seva atenció envers aquest Consell Assessor i la saludo molt atentament,

Montserrat Nebot i Roig

Presidenta en funcions del Consell Assessor de RTVE a Catalunya

Barcelona, 8 de març de 2011

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.87. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

4.87.05. RECURSOS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSATS PEL PARLAMENT

Recurs d'inconstitucionalitat 5305/2002, interposat pel Parlament contra la Llei orgànica 5/2002, del 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional

Tram. 380-00004/06

Al·legacions que formula el Parlament sobre l'acumulació

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Esther Andreu i Fornós, letrada del Parlamento de Cataluña, actuando en nombre y representación del mismo según tiene acreditado en autos seguidos en el recurso de inconstitucionalidad núm. 5305/2002, en trámite ante este Tribunal,

DICE

1. Que en fecha 24 de febrero de 2011 ha sido notificada de la providencia de fecha 15 de febrero de 2011, dictada por el Pleno de este Tribunal, por la que se acuerda conceder un plazo de diez días a esta representación a fin de que alegue lo que estime oportuno sobre la acumulación del recurso de inconstitucionalidad núm. 5305-2002 promovido por el Parlamento de Cataluña contra determinados preceptos de la Ley Orgánica 5/2002, de 19 de Junio, de Cualificaciones y Formación Profesional, al recurso de inconstitucionalidad núm. 4937-2002, promovido por el Gobierno de la Generalidad de Cataluña, contra determinados preceptos de la misma ley.

2. Que esta representación considera que el recurso de inconstitucionalidad núm. 4937-2002, promovido por el Gobierno de la Generalidad de Cataluña, tiene en su mayor parte un mismo objeto que el recurso núm. 5305-2002 planteado por el Parlamento de Cataluña, lo que justifica la unidad de tramitación y decisión de ambos y, por ende, su acumulación en los términos establecidos en el artículo 83 de la LOTC.

Por lo que, de este Tribunal,

SOLICITA

Que teniendo por presentado este escrito, se sirva admitirlo y se tengan por hechas las manifestaciones formuladas y por evacuado el trámite conferido.

Barcelona para Madrid, 4 de marzo de 2011

Esther Andreu i Fornós

Letrada

4.87.10. RECURSOS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSATS CONTRA LLEIS DE CATALUNYA

— Recurs d'inconstitucionalitat 8912/2010, interposat pel president del Govern de l'Estat contra determinats articles de la Llei 4/2010, del 17 de març, de consultes populars per via de referèndum

Tram. 381-00001/09

Alegacions que formula el Parlament

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

El letrado del Parlament de Catalunya suscrito, en representación y defensa de la Cámara y en cumplimiento del Acuerdo de la Mesa del Parlament de fecha 1 de marzo de 2011, según tiene acreditado ante este Tribunal mediante escrito de fecha 4 de marzo de 2011, como mejor en derecho proceda

DICE

1. Que, en fecha 23 de febrero de 2011, el Parlament de Catalunya ha sido notificado de la providencia dictada por el Tribunal Constitucional por la que se admite a trámite el Recurso de Inconstitucionalidad 8912-2011, promovido por el Presidente del Gobierno contra los artículos 1 a 30, 43 y 45 de la Ley del Parlament de Catalunya 4/2010, de 17 de marzo, de consultas populares por vía de referéndum, confiriendo un plazo de quince días para personarse en el procedimiento y formular alegaciones.

2. Que, en fecha 7 de marzo de 2011, el Parlament de Catalunya presentó escrito en el Registro General del Tribunal Constitucional, personándose y solicitando le fuera concedida una prórroga para formular alegaciones.

3. Que, mediante providencia de 8 de marzo de 2011, el Tribunal Constitucional, a petición de esta representación, tuvo por personado al Parlament de Catalunya en el recurso de referencia y le confirió una prórroga de ocho días para la formulación de alegaciones.

4. Que, evacuando el trámite conferido mediante las providencias a que se ha hecho referencia, pasa a formular las siguientes

ALEGACIONES

I) ANTECEDENTES

1. Este proceso constitucional trae causa directa de la Sentencia 31/2010 de 28 de junio, especialmente de su fundamento jurídico 69, al tiempo que olvida el 147, y de más de treinta años de discrepancia en la interpretación de la vigente Carta Magna, entre el alto Tribunal y la Generalitat de Catalunya. Es el primero que se plantea frente a una ley de desarrollo del vigente Estatut, concretamente de su artículo 122.

Este hecho colorea todas las manifestaciones de esta parte y confiere un carácter particular a la articulación

de nuestra defensa de la constitucionalidad de la ley, e indirectamente a la voluntad de reiterar que el Parlament de Catalunya y las fuerzas políticas que en él o en las Cortes Generales le dieron apoyo y aprobación lo hicieron con el pleno convencimiento de que alumbraban un Estatuto plena y totalmente constitucional, siempre que se entendiera la vigente Constitución de la manera que siempre la leyó la Generalitat; aún más tras las modificaciones que introdujeron las Cortes Generales para mejor acomodarlo. Por ello, desde el respeto que merece el alto Tribunal, y la firmeza que exige la defensa de nuestras posiciones pasamos a explicitar previamente la estrategia de la defensa.

El apartado segundo (II. 1) responde a la necesidad de aportar al Tribunal el juicio que en sede académica y profesional –lejos pues de afirmaciones de partidos, fuerzas políticas, asociaciones culturales y cívicas, y medios de comunicación social, más pasionales y encendidas– y por tanto con razones jurídicas, mereció su Sentencia, especialmente en lo relativo al artículo 122 del Estatuto del que trae causa este proceso. El tercer bloque (II. 2) apunta un hecho coherente con las afirmaciones del primero: el Parlament de Catalunya, cuando aprueba una ley, pretende aprobar una ley constitucional, para ello se rodea de las cautelas y asesoramientos más cualificados de que dispone e intenta que su ley se acomode a su lectura de la Constitución, por más que con frecuencia no la comparta el alto Tribunal.

Hay un factor más que la honestidad intelectual exige desvelar: el tono del escrito del abogado del estado nos ha sorprendido, resulta diferente y poco común al expresado en otros procesos constitucionales; la politización de algunas de nuestras respuestas, es paralela a la dureza de algunas de sus afirmaciones. Sabemos que no escandalizamos al Tribunal: la esencia y el modelo de democracia participativa es intensamente político y permite multiplicidad de opciones, a pesar de que finalmente se revista con ropaje jurídico. Por ello en el último bloque (II, 3, 4 y 5) sintetizamos y resumimos las tesis jurídicas decantadas de los bloques segundo y tercero, que fundamentan la constitucionalidad de la ley, según nuestra lectura, y con las que nos atrevemos a esperar del alto Tribunal un *overruling* que acoja nuestras tesis.

2. La abogacía del estado y el Tribunal constitucional parten de *aprioris* y opciones políticas perfectamente legítimas, pero que no son las únicas compatibles con nuestra vigente Constitución. Tales *aprioris* negaron totalmente las opciones político-constitucionales que impregnaban las alegaciones jurídicas de los representantes del Gobierno de la Generalitat y del Parlament de Catalunya cuyo objetivo era fundamentar jurídicamente que el legislador estatal, al aprobar la Ley Orgánica 6/2006, de 19 de julio, de reforma del Estatuto de Autonomía de Catalunya, aprobó una ley orgánica plena y totalmente constitucional y acorde con el espíritu de la genuina Constitución de 1978, al menos en el sentido en que la refrendó el pueblo de Catalunya en el referéndum constitucional y en los dos referéndums de aprobación de los Estatutos de Autonomía. El apoyo del pueblo de Catalunya a la Constitución vigente partía de lecturas alternativas de normas constitucionales con altísimo contenido político y sociológico desde unos *aprioris*

axiológicos que postulaban democracia en profundidad, autonomía y descentralización, pluralismo y solidaridad, como principios fundantes y teleológicos de la vigente Constitución, trasplantados al proyecto de reforma del Estatut de 1979. Tal apoyo fue compartido y mantenido en sinnúmero de ocasiones por la mayoría de los diputados del Parlament de Catalunya, por buena parte de los que en las Cortes Generales intervinieron en el debate en comisión y en el pleno de dicho Proyecto; por el Consejo consultivo de la Generalidad, antes de la aprobación del vigente Estatut, y por el Consejo de Garantías Estatutarias desde febrero del 2009; por el Instituto de Estudios Autonómicos de la Generalitat de Catalunya y por la Comisión Jurídica Asesora, por sinnúmero de iuspublicistas, comentaristas y estudiosos de las universidades, principalmente catalanas y de Euskadi, pero también, y tanto igual o más, de Andalucía, Aragón, Madrid, País Valenciano, Salamanca... Fueron también los principios que inspiraron las alegaciones jurídicas en defensa de la constitucionalidad del Estatut de Catalunya L.O. 6/2006, de 19 de julio.

Sobrero es decirlo, pero la jurisprudencia constitucional ha ido recogiendo cada vez más ampliamente las tesis de los primeros, mientras que crecientemente ha ido abortando las segundas, hasta dejarlas heridas de muerte en la sentencia 31/2010 de 28 de junio, cuyas consecuencias jurídicas, políticas e históricas en lo que respecta a Catalunya no parecen haberse tenido en consideración suficiente. Por ello el Tribunal constitucional debe ser consciente de que con su lectura de la Constitución vigente, las herramientas políticas que deja a la autonomía de Catalunya, la capacidad de intervención de ésta en las políticas del estado español, resultan muy insuficientes.

El pacto y la federación necesitan dos partes y que ambas quieran pactar o federarse. La separación o la independencia no deben imponerse por la fuerza; tampoco el unitarismo, ni el afecto o el respeto a un estado y a unas instituciones que durante mucho tiempo ignoraron y aún menoscaban derechos fundamentales de Catalunya. La fuerza y la opresión sólo son soluciones provisionales y lábiles, sin olvidar jamás el altísimo coste cívico, cultural, humano y socioeconómico que generan. Las posiciones políticas al respecto se han ido enconando y radicalizando en los últimos años y también han modificado las posiciones jurídicas que las traducían en el marco constitucional.

II) CONSIDERACIONES JURÍDICAS

II.1) SOBRE EL ARTÍCULO 122 DEL ESTATUT

El Tribunal conoce suficientemente las alegaciones de las partes en la defensa de la constitucionalidad del artículo, así como los fundamentos de su decisión interpretativa. No parece oportuno abundar en ello; pero para esta representación resulta conveniente recoger la opinión que ha merecido a cualificados sectores de la opinión jurídica de Catalunya el fundamento jurídico 69 de la Sentencia 31/2010 de 28 de junio.

Recogemos en primer lugar la opinión vertida en el Informe sobre la sentencia del Tribunal constitucional que resuelve el recurso de inconstitucionalidad presentado

por más de 50 diputados y senadores del Partido popular contra el Estatut de autonomía de Catalunya, elaborado por encargo del Presidente de la Generalitat y los presidentes de los grupos parlamentarios del Parlament de Catalunya:

«El artículo 122 del Estatuto de autonomía de Catalunya (EAC) reconoce a la Generalitat la competencia exclusiva para establecer el régimen jurídico, las modalidades, el procedimiento, el cumplimiento y la convocatoria por la propia Generalitat o por los entes locales, en el ámbito de sus competencias, de encuestas, audiencias públicas, formas de participación y cualquier otro instrumento de consulta popular, salvando lo dispuesto por el artículo 149.1.32 CE.

»El reconocimiento de esta competencia es coherente con la posibilidad de que las instituciones políticas, en este caso la Generalidad, puedan prever mecanismos de democracia directa profundizando en la aplicación de este principio, en base a los artículos 1.1 y 23.1 CE.

»La opción establecida por el artículo 122 permite actuar en un doble sentido. En primer lugar, considerando la diferenciación que puede establecerse dentro de la categoría general de consultas populares, entre las que cuentan con las características propias y específicas del “referéndum” y otras posibles modalidades como las mencionadas en el precepto. En segundo lugar, considerando, en cuanto a la modalidad de referéndum, que la Constitución (artículo 149.1.32), sólo reserva al Estado la autorización de su convocatoria, lo cual permite que la Generalitat pueda regular su iniciativa y el procedimiento previo a la convocatoria, así como encargarse de la ejecución de la consulta con relación a cuestiones que afecten a sus competencias o a las de los gobiernos locales de Catalunya.

»Cabe recordar en este sentido la reciente aprobación en el Parlament de Catalunya de la Ley 4/2010, de 17 de marzo, de consultas populares por vía de referéndum. En cuanto a la posibilidad de que la Generalitat regule consultas distintas al referéndum, cabe recordar también que tras la aprobación del Estatuto, el Tribunal Constitucional declaró (STC 103/2008, de 11 de septiembre de 2008) que deben diferenciarse los referéndums de otras modalidades de consulta, lo cual confirmaría la constitucionalidad del artículo 122 EAC.

»La sentencia sobre el Estatuto de autonomía toma como referencia la doctrina contenida en la STC 103/2008 y, en este sentido, reitera la doctrina según la cual debe diferenciarse entre “consultas populares” y “referéndum”. Por lo tanto, el artículo 122 EAC no plantea duda alguna sobre su constitucionalidad en lo referente a encuestas, audiencias públicas y otras formas de participación, en la medida en que son modalidades de consultas populares diferentes del referéndum. En este punto conviene recordar los elementos que caracterizan específicamente un referéndum, según la misma doctrina del Tribunal Constitucional: es un tipo de consulta basada en el censo, es gestionada por la Administración electoral y cuenta con garantías jurisdiccionales específicas.

»No obstante, conviene advertir que, con relación a las demás consultas populares a que se refiere el artículo 122 EAC, la sentencia destaca específicamente que

dichas consultas deben circunscribirse al ámbito de las competencias autonómicas y locales, por lo que “es evidente que no puede haber afectación alguna del ámbito competencial privativo del Estado”. La utilización del concepto de “competencia” como criterio de alcance material de las consultas del artículo 122 EAC ha sido interpretado por el Consejo de Garantías Estatutarias (Dictamen 15/2010, de 6 de julio) en sentido técnico estricto, reconducible por lo tanto a las competencias de la Generalitat establecidas por el Título IV del Estatuto.

»Otro elemento importante que destaca la sentencia es que, pese a la consideración de “exclusiva” de la competencia referida en el artículo 122, dicha consideración no excluye la posible interacción de la competencia básica estatal relativa a las bases del régimen jurídico de las administraciones públicas (artículo 149.1.18 CE).

»En cuanto a la modalidad concreta del “referéndum”, el artículo 122 EAC permitía interpretar que el único aspecto reservado al Estado es el acto concreto de autorización del referéndum a que se refiere el artículo 149.1.32 CE. Esta lectura permitía entender que el artículo 122 EAC ampara la regulación por la Generalitat de los referéndums en el ámbito catalán y local, pero no de dicho acto concreto de autorización. Cabe recordar que esta interpretación era compartida también por el abogado del Estado en sus alegaciones.

»Sin embargo, esta posible interpretación es rechazada por la sentencia en tanto que la excepción que contiene el precepto estatutario “no puede limitarse a la autorización estatal para la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum, sino que ha de extenderse a la entera disciplina de esta institución, esto es, su establecimiento y regulación”. Huelga decir que esta lectura afecta de manera directa y frontal a la Ley 4/2010, de 17 de marzo, de consultas populares por vía de referéndum aprobada por el Parlamento.

»El principal argumento utilizado por la sentencia para excluir la capacidad de regulación de los referéndums es que existe en este caso una reserva de ley orgánica derivada de la conexión entre el artículo 23 CE (derecho de participación política) y el artículo 81 CE. Ahora bien, este argumento es altamente discutible porque es evidente que el artículo 23 CE puede ser desarrollado por ley ordinaria como lo pone de relieve la existencia de leyes autonómicas electorales o la misma regulación de las consultas populares que desde el año 1985 contempla y regula la Ley de bases de régimen local, que no tiene la condición de ley orgánica.

»En este sentido, conviene recordar también que la propia Ley orgánica 2/1980, de regulación de las diferentes modalidades de referéndum, remite en su disposición adicional a la legislación local para la regulación de las consultas que puedan hacer los ayuntamientos. Ello significa que en este caso la reserva de ley orgánica se ha interpretado claramente en sentido relativo y, por lo tanto, habría la posibilidad de salvar la doctrina especialmente restrictiva de la sentencia incluyendo en la Ley orgánica 2/1980 una referencia a los referéndums autonómicos en un sentido similar al contemplado ya respecto del ámbito local, para dejar claro que pueden ser regulados por ley autonómica.»

Más prolija es la argumentación del profesor Josep M. Castellà Andreu en su artículo «La competencia en materia de consultas populares por la vía de referéndum en la Sentencia 31/2010 sobre el Estatuto de autonomía de Catalunya», que pasamos a resumir en sus aspectos sustantivos.

«I. El art. 122 EAC, al prever la competencia exclusiva de la Generalitat “para el establecimiento del régimen jurídico, las modalidades, el procedimiento, el cumplimiento y la convocatoria por la misma Generalitat o por los entes locales, en el ámbito de sus competencias [...] [de] cualquier otro instrumento de consulta popular, salvando lo que dispone el artículo 149.1.32 de la Constitución,” admite, en abstracto, tres interpretaciones posibles:

»1) La más amplia, según la cual, la Generalitat tiene competencia exclusiva para regular toda consulta popular, entre las cuales está el referéndum aunque no se mencione. Esta competencia tiene, no obstante, dos límites: objetivo –las consultas sólo se pueden hacer sobre cuestiones en que la Generalitat o los entes locales tengan competencias– y competencial: la autorización por el Estado de la convocatoria de “consultas populares por la vía de referéndum” (art. 149.1.32 CE). De acuerdo con esta interpretación literal del precepto estatutario, el Parlamento catalán podría regular toda la institución del referéndum, excepto la autorización de su convocatoria, que la tiene atribuida el Estado.

»2) Una interpretación intermedia, de acuerdo con la cual la Generalitat puede regular el referéndum, como modalidad de consulta que es, amparándose en la cláusula residual que pone fin al art. 122 EAC (“cualquier otro instrumento de consulta”), pero al hacerlo ha de ajustarse a otras normas constitucionales, además de al art. 149.1.32 CE: la competencia básica del Estado sobre el régimen jurídico de las administraciones públicas (art. 149.1.18 CE) en relación con los referéndums locales, y las reservas de ley orgánica del Estado, la del art. 92.3 CE (una ley que regula las condiciones y procedimientos de las “distintas modalidades de referéndum previstas en esta Constitución”) y la del art. 81 CE (ley de desarrollo de los derechos fundamentales, entre los cuales está el derecho de participación directa del art. 23.1 CE). Siguiendo esta interpretación sistemática, la Generalitat no tiene competencia estrictamente exclusiva sobre el conjunto de la institución referendaria pero sí que puede aprobar una legislación propia que sea respetuosa con el marco jurídico enunciado. Mientras que en la primera interpretación –la más amplia– el Parlament de Catalunya podría prever, por ejemplo, el tipo de referéndum de derogación de leyes, de acuerdo con la segunda mencionada, el Parlamento podría regular el referéndum siempre que se ajustara al modelo constitucional de referéndum (el consultivo sobre decisiones políticas).

»3) La interpretación más restrictiva del art. 122 EAC, a partir de la cual el precepto hace mención expresa de unas modalidades de consulta (encuestas, audiencias públicas, foros de participación) que se pueden completar legalmente con otras parecidas, entre las cuales no figuraría el referéndum, por su diferente naturaleza jurídica (los primeros son instrumentos de democracia participativa; el referéndum lo es de democracia directa). Es más, la referencia a la excepción del art. 149.1.32

CE reforzaría la idea de que “cualquier otro instrumento de consulta” no puede incluir el referéndum. De acuerdo con esta interpretación, quedaría excluida la posibilidad de que la Generalitat regulara el referéndum a partir de la competencia del art. 122 EAC. [...]

»II. La Sentencia 31/2010, en el FJ 69, opta por la última interpretación, la más estrecha de las posibles, y afirma que “la excepción en él contemplada se extiende en la institución del *referéndum en su integridad*, y no sólo en la autorización estatal de su convocatoria”. [...]

»1) El referéndum es una especie dentro del género “consultas populares”, como ya había dejado claro en la STC 103/2008, donde se define el referéndum por contener un llamamiento al cuerpo electoral, siguiendo un determinado procedimiento electoral y cumpliendo unas determinadas garantías jurídicas. La autorización de la convocatoria por el Estado sólo ocurre en relación con el referéndum, y no respecto a otras especies de consultas populares, como en cambio sostenían los recurrentes.

»2) La competencia de la Generalitat sobre las consultas populares mencionadas en el artículo 122 es perfectamente legítima en términos constitucionales. Ahora bien, no es una competencia exclusiva porque está sometida a diversos límites: a) materiales: la intangibilidad por esta vía del sistema constitucional vigente, y b) competenciales: las bases del régimen jurídico de las administraciones que corresponde legislar al Estado (art. 149.1.18 CE). De esta manera y con estas condiciones, lo que hemos denominado figuras propias de la democracia participativa –mediante las cuales se expresa la opinión de individuos y colectivos (no la voluntad popular como pasa en el referéndum)– pueden ser reguladas por las instituciones catalanas, tanto para el plano autonómico como para el local.

»3) La exclusión de la competencia de la Generalitat sobre consultas populares de “la entera disciplina” del referéndum. Para el Tribunal la mención de la excepción del art. 149.1.32 CE afecta no sólo a la autorización de la convocatoria, sino que también ha de extenderse a “la entera disciplina de esa institución” (lo cual incluye el establecimiento y la regulación). Este entendimiento “parece implícito” en los términos utilizados por el mismo precepto. Así pues, para el Tribunal, el inciso “cualquier otro instrumento de consulta popular” no puede incluir el referéndum. El razonamiento de la Sentencia se limita a reproducir un fragmento de la ya mencionada STC 103/2008, con lo cual parece desprenderse la continuidad con la jurisprudencia anterior. Se afirma “la Ley Orgánica 2/1980, de 18 de enero, sobre regulación de las distintas modalidades de referéndum, es la llamada por el art. 92.3 CE para regular las condiciones y el procedimiento de las distintas modalidades de referéndum previstas en la Constitución, siendo además la única ley constitucionalmente adecuada para el cumplimiento de otra reserva, añadida a la competencial del art. 149.1.32 CE: la genérica del art. 81 CE para el desarrollo de los derechos fundamentales, en este caso el derecho de participación política reconocido en el art. 23 CE” (FJ 3). De acuerdo con esta cita, hay dos reservas de ley orgánica que ha de respetar al legislador estatutario, además de la competencia del art. 149.1.32 CE: la del art. 92.3 CE y la del art. 81 CE. Las dos se concretan en la Ley

orgánica reguladora de las diferentes modalidades de referéndum, que sería la ley constitucionalmente habilitada para regular el régimen jurídico de los referéndums, incluyendo los referéndums autonómicos. [...]

»III. Una vez leídos los argumentos del Tribunal Constitucional, se nos plantean una serie de dudas, en las que ahora queremos detenernos, porque en nuestra opinión el FJ 69 de la Sentencia no ofrece una argumentación lo suficientemente convincente para justificar la exclusión absoluta de la institución referendaria de la competencia autonómica sobre consultas. La discrepancia se centra en el punto 3 del apartado anterior en que acabamos de resumir la posición del Tribunal sobre el referéndum. En nuestra opinión, dejando de lado algunas afirmaciones discutibles, la argumentación de fondo que se desprende de lo que afirma el Tribunal no tendría que llevar a concluir la exclusión del referéndum del art. 122, de acuerdo con la interpretación más restrictiva que hemos señalado en el punto I, sino más bien a la que hemos llamado intermedia: la admisión del referéndum, respetando las reservas legales y las competencias estatales que la Constitución establece. Lo que al fin parece que es determinante para que el Tribunal adopte la interpretación más estricta, en lugar de una menos lesiva para la competencia catalana sobre el referéndum, es el hecho de que no se mencione expresamente el referéndum en la redacción del art. 122 EAC, ni sobre todo que no aparezca ninguna referencia al sometimiento a la reserva de ley orgánica del art. 92.3 CE y/o a los títulos competenciales del Estado implicados en la materia: el art. 149.1.18 CE (para los locales) y el art. 149.1.1 CE (para los de ámbito catalán; título que por cierto no se menciona en el FJ 69). En cambio, seguramente no ha sido decisivo para el sentido de la resolución del Tribunal la calificación como exclusiva de la competencia sobre consultas –si atendemos al hecho de que la misma sentencia saca valor a esta calificación, como recuerda el mismo FJ 69 remitiendo a otros fundamentos jurídicos. [...]

»1. De entrada, tener que deducir la competencia de la Generalitat sobre referéndum de un inciso residual, en lugar de mencionarlo expresamente, no obedece a la mejor técnica jurídica posible, vista la entidad que tiene esta institución y sus diferencias de naturaleza jurídica respecto a las citadas expresamente (modalidad de democracia directa/de democracia participativa). Parece que el legislador estatutario, tanto en el art. 122 EAC (en sede de competencias) como en el art. 29.6 EAC (en sede de derechos: el derecho a promover la convocatoria de consultas populares –sobre el cual, por cierto, el Tribunal no dice nada–), está pensando en esta figura, como lo acreditan los debates, y lo confirma la aprobación a continuación de la Ley 4/2010, de consultas populares por la vía de referéndum, por el legislador catalán ordinario. Sin embargo, el estatuyente no se atreve a incorporarla directamente y usa estas fórmulas elípticas, que no han servido para esconder el problema ni a los recurrentes ni al propio Tribunal.

»2. El Tribunal se basa en la doctrina ya establecida en la STC 103/2008. En esta sentencia se declara inconstitucional la ley vasca que regulaba la consulta sobre el derecho a decidir, sobre la base de tres tipos de fundamentos (competencial, sustantivo y de procedimiento). Atendiendo

do ahora al primero, se dice que la ley no encuentra soporte en ningún título competencial expreso del Estatuto del País Vasco (donde efectivamente no se habla de consultas) y que vulnera el art. 149.1.32 CE. Se podría deducir de la Sentencia, por contra, que cuando haya un título competencial que prevea las consultas populares sería conforme con la Constitución (en el caso vasco había otras causas de inconstitucionalidad de tipo sustantivo). Y añade que “solo pueden convocarse y celebrarse los referendos que *expresamente* estén previstos en las normas del Estado, incluidos los Estatutos de Autonomía, de conformidad con la Constitución.” (FJ 3, negrita añadida). Como sabemos, el Estatuto catalán de 2006 es ambivalente: prevé la competencia sobre consultas populares en sentido amplio, pero no menciona expresamente el referéndum entre las especies de consultas (tampoco lo excluye como, en cambio, hace el artículo equivalente del Estatuto de Andalucía de 2007, art. 78 y el de Aragón, art. 71.27). Tampoco la Ley orgánica de 1980 dice nada sobre el referéndum autonómico (en el caso del referéndum municipal, no lo regula pero la disposición adicional remite a la legislación de régimen local, donde sí que se hace).

»3. La Sentencia 31/2010, cuándo se refiere a reservas específicas de ley orgánica para regular los referendums, habla de la Ley orgánica 2/1980 como “la única ley constitucionalmente adecuada”, y parece desprenderse que si la Generalitat no es competente para la regulación de «la entera disciplina» del referéndum, esta tarea compete al Estado. Sin embargo, si tomamos en consideración el alcance de estas reservas de ley, la ley orgánica de desarrollo de un derecho fundamental no agota toda la legislación de la materia. De la misma manera que la LOREG no excluye la posibilidad de leyes electorales autonómicas, tampoco la LO 2/1980 tiene por qué impedir la legislación autonómica sobre el referéndum, siempre que haya base competencial. Tampoco se llega a una conclusión diferente si se tiene en cuenta la competencia del Estado en la regulación de las condiciones básicas que garanticen la igualdad en el ejercicio de los derechos constitucionales (art. 149.1.1 CE), que no cierra el paso a la legislación autonómica sobre derechos.

En el caso concreto de la reserva de la Ley de las diferentes modalidades de referéndum del art. 92.3 CE, se centra en las “previstas en esta Constitución”. Entre los referendums previstos en la Constitución no están ni los autonómicos ni los locales. Sí que encontramos, en cambio, el referéndum de reforma estatutaria (art. 152.2 CE). Y, en relación con éste, la Sentencia que ahora se comenta, cuando juzga la constitucionalidad de los preceptos sobre la convocatoria de referéndum por la Generalitat (arts. 222 y 223 del Estatuto), hace referencia a lo que pasaría si algún estatuto de autonomía de una comunidad autónoma diferente de las del art. 151 CE previera el referéndum de reforma de su estatuto, a partir de la habilitación para regular el procedimiento de reforma que hace el art. 147.3 CE (cosa que, por cierto, ya pasa en los nuevos estatutos de la Comunitat Valenciana y Aragón). En este caso, afirma la Sentencia, “se trataría entonces de una modalidad de referéndum distinta a las contempladas en la Constitución y, por tanto, si bien no podría celebrarse sin sujeción a los procedimientos y formalidades más elementales de cuantos se regulan en la Ley Orgánica 2/1980, sí cabría excepcionar la aplica-

ción a ella de los procedimientos y formalidades menos necesarios a los fines de la identificación de la consulta como un verdadero referéndum” (FJ 147). ¿Si pasa eso con los referendums de reforma estatutaria no previstos por la Constitución, no se podría decir lo mismo de los referendums autonómicos? Parece incoherente por parte de la Sentencia afirmar, por un lado, que la única ley competente para regular el referéndum es hoy por hoy la Ley orgánica de 1980 (FJ 69) y, por otro, admitir la posibilidad de excepcionar la aplicación de los elementos menos relevantes del régimen jurídico del referéndum a las otras regulaciones no previstas en la Constitución (FJ 147). Se puede entender, por lo tanto, que las comunidades autónomas pueden prever el referéndum en el estatuto y regularlo las leyes autonómicas, respetando la reserva de ley orgánica del art. 81 CE, dado que se estaría desarrollando un aspecto concreto de un derecho fundamental, el derecho de participación directa.

»IV. De acuerdo con la literalidad de la Sentencia, la Generalitat ahora no tiene competencia para regular ningún referéndum (excepto el de reforma estatutaria), ni en el ámbito catalán ni en el local. Sin embargo, como veíamos, la Sentencia no anula el precepto, sino que hace una interpretación conforme. En este sentido, el Tribunal no precisa qué pasa con el referéndum local, previsto en la LRBRL4 por remisión de la LO 2/1980. Se puede interpretar que éste ya tiene, pues, cobertura normativa y que el legislador catalán puede legislar sobre consultas locales de tipo referendario desarrollando las bases contenidas en la Ley de bases de régimen local, lo cual podría salvar parte de la Ley 4/2010, de consultas populares por la vía de referéndum, que incluye tanto el referéndum autonómico como el municipal, respetando el contenido de las reservas normativas mencionadas (cómo expresamente declara en el preámbulo). Otra cosa es lo que pasa con el referéndum autonómico: a la luz de la Sentencia, queda sin ninguna cobertura competencial.»

También ha abundado en el tema la profesora Esther Martín en su trabajo, *Competencia en materia de consultas populares* (art. 122), del que extractamos algunos de los argumentos más significativos:

«El artículo 122 EAC reconoce a la Generalitat la competencia exclusiva para el establecimiento del régimen jurídico, las modalidades, el procedimiento, la realización y la convocatoria por la propia Generalitat o por los entes locales, en el ámbito de sus competencias, de encuestas, audiencias públicas, foros de participación y cualquier otro instrumento de consulta popular, con excepción de lo previsto en el artículo 149.1.32 CE.

»La STC 31/2010, de 20 de junio, avala, en su fundamento jurídico 69, la constitucionalidad del precepto estatutario pero con una interpretación marcadamente restrictiva, pues la excepción en él contemplada no se ciñe exclusivamente a la autorización de la convocatoria sino que se extiende a la institución del referéndum “en su integridad”. El Tribunal advierte que el referéndum es un tipo de consulta popular en la que su autorización, establecimiento y regulación corresponde únicamente en el Estado, mientras que el régimen jurídico, las modalidades, el procedimiento, la realización y la convocatoria de las consultas en las que se recaba la opinión de cualquier colectivo sobre cualquier asunto

de interés público, son competencia de la Generalitat. De este modo niega en la competencia autonómica la posible inclusión del referéndum como instrumento de consulta popular, exclusión que se justifica además en la inadecuación del Estatuto como sede normativa adecuada para establecer regulaciones reservadas a las leyes orgánicas. Así, con cita de la STC 103/2008 se nos dice que “la Ley Orgánica 2/1980, de 18 de enero, sobre regulación de las distintas modalidades de referéndum, es la llamada por el art. 92.3 CE para regular las condiciones y el procedimiento de las distintas modalidades de referéndum previstas en la Constitución, siendo además la única ley constitucionalmente adecuada para el cumplimiento de otra reserva, añadida a la competencial del art. 149.1.32 CE: la genérica del art. 81 CE para el desarrollo de los derechos fundamentales, en este caso el derecho de participación política reconocido por el art. 23 CE (FJ 3)”. [...]

»2. *La competencia de la Generalitat para regular el referéndum y la autorización del Estado para su convocatoria*

»El art. 122 EAC atribuye a la Generalitat la competencia para regular y realizar las diversas formas de participación de los ciudadanos en las decisiones que las instituciones adopten en el ámbito de sus competencias, y lo hace de una forma sumamente amplia ya que por un lado enumera diferentes medios que pueden servir a este objetivo –encuestas, audiencias públicas, foros de participación– en una lista de carácter abierto y, por otro, comprende todas las funciones y potestades que se pueden actuar (régimen jurídico, modalidades, procedimientos, realización, convocatoria). Ciertamente en el precepto estatutario no se menciona expresamente al referéndum, pero la puntualización que realiza de que dichas potestades pueden realizarse salvando lo que dispone el art. 149.1.32 CE, que atribuye al Estado la competencia exclusiva en “la autorización para la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum”, parecía indicar que el ámbito material de la competencia autonómica incorporaba el referéndum en el sentido constitucional, es decir, como una especie del género “consulta popular”, tal como había sido configurado por el Tribunal. Ciertamente la técnica de distribución que utiliza el precepto constitucional no se corresponde con las categorías generales que rigen la división de competencias y que pivotan en general sobre los conceptos de legislación y ejecución, sino que opera como mecanismo de garantía de la unidad política, porque permite que las comunidades autónomas desplieguen todas sus potestades legislativas y ejecutivas pero reservando la decisión última de realización del referéndum a la autorización del Estado.

»La STC 31/2010 viene a negar tal interpretación y argumenta la exclusión del referéndum como materia que pueda ser asumida estatutariamente en la doctrina establecida en la STC 103/2008. Sin embargo hace una cita muy selectiva. Efectivamente, en esta Sentencia podemos leer que “para calificar una consulta como referéndum o, más precisamente, para determinar si una consulta popular se verifica ‘por vía de referéndum’ (art. 149.1.32 CE) y su convocatoria requiere entonces de una autorización reservada al Estado ha de atenderse a la

identidad del sujeto consultado, de manera que siempre sea éste el cuerpo electoral, cuya vía de manifestación propia es la de los distintos procedimientos electorales, con sus correspondientes garantías”. Sin embargo, la reciente Sentencia sobre el Estatuto catalán establece una limitación adicional: la competencia estatal no se limita a la autorización de la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum sino que se extiende “a la entera disciplina de esta institución, esto es, a su establecimiento y regulación”.

»Ciertamente, la interpretación del art.122 podía ser efectuada desde una posición maximalista o minimalista siguiendo, precisamente, la propia doctrina constitucional establecida en la STC 103/2008, según la cual hay que diferenciar entre “consultas populares” y “referéndum”. En primer lugar, la materia de la competencia puede hacer referencia al género “consultas populares” entre las que se incluyen las diferentes modalidades establecidas en el propio precepto estatutario: encuestas, audiencias públicas y foros de participación –aspectos que no plantean para el Tribunal ninguna duda de inconstitucionalidad. 2. Pero la cláusula abierta que posibilita regular “cualquier otro instrumento de consulta popular” puede ser entendida en el sentido de incluir el referéndum, salvando la competencia del Estado para autorizar su convocatoria, o en el sentido de excluirlo deliberadamente (interpretación seguida por el TC). 3. La opción estatutaria partía de un presupuesto jurídico: identificar el referéndum con las consultas populares que requieren autorización del Estado (art. 149.1.32). El referéndum sería así una “especie” del “género” consulta popular que mantiene unas características propias y diferenciadas de las anteriores modalidades: el llamamiento al cuerpo electoral y el cumplimiento de determinadas garantías jurídicas propias de la legislación electoral a lo largo del procedimiento de la consulta. La competencia del Estado en esta materia quedaría así reservada a la autorización de la convocatoria de las consultas realizadas a través de referéndum, permitiendo que la Generalitat pueda regular la iniciativa y el procedimiento previo a la convocatoria. Sin embargo, el Tribunal rechaza esta lectura del precepto en tanto que la excepción que contiene el precepto estatutario «no puede limitarse a la autorización estatal para la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum, sino que ha de extenderse a la entera disciplina de esta institución, esto es, su establecimiento y regulación» 4, apartándose de su doctrina anterior (STC 103/2008, FJ 3) en la que se declaraba inconstitucional la ley del parlamento vasco 9/2008, entre otras razones, por la falta de un “título competencial expreso”.

»3. *Los límites derivados de la reserva de ley orgánica*

»El referéndum es un instrumento de participación política directa de los ciudadanos que implica el ejercicio de un derecho fundamental, el previsto en el art. 23.1 de la Constitución, y por tanto, su desarrollo legislativo requiere ley orgánica según dispone el art. 81.1 CE. Reserva de ley que debe ser analizada junto a la previsión contemplada en el art. 92.3 CE que exige una ley orgánica para la regulación de las diversas modalidades de referéndum previstas en la Constitución. Si bien ninguno de estos dos preceptos supone la atribución de un

título competencial al Estado central, el examen de los límites derivados de estas reservas debe ser posterior a la delimitación competencial de la materia referéndum. Por ello, el desarrollo legislativo sí que vincula a las comunidades autónomas, dado que este desarrollo sólo puede ser efectuado por las Cortes Generales (como ha reconocido el TC en la Sentencia 173/1998, de 23 de julio, señalando que “siendo cierto que la reserva de ley orgánica no supone atribución de título competencial, no lo es menos que, en virtud del art. 81.1 CE, sólo el Estado puede dictar esta forma de leyes en desarrollo de los derechos fundamentales y libertades públicas” FJ 7). Es en este sentido que se tiene que entender que sólo será vinculante para las comunidades el contenido de la ley orgánica que implique un desarrollo del derecho de participación, que debe deducirse de los principios de la ley (pues no pueden aplicarse miméticamente todos los requisitos materiales referidos).

»En esta ocasión el TC considera que la única norma “constitucionalmente adecuada” para regular referendums es la ley orgánica 2/1980, de regulación de las diversas modalidades de referéndum, que es la ley llamada por el art. 92.3, que cumple además con la reserva del art.81 CE para el desarrollo del derecho fundamental de participación. La consideración de sus preceptos como normativa básica –no formalmente, pero sí materialmente– en materia de democracia directa del art.23.1 CE (como parece que lo entiende el Consejo de Estado en el Dictamen de 2008 sobre la ley vasca de la consulta popular) y de acuerdo con las previsiones del art.149.1.1 CE, comportaría que fueran de aplicación a todos los referendums como condiciones básicas. Sin embargo, la falta de previsión en la LORMR de 1980 de los posibles referendums autonómicos no debe ser entendida como una prohibición siempre que exista base competencial. Creo que es en este sentido como hay que entender la remisión que hace la disposición adicional de la ley orgánica de 1980, que excluye de su ámbito de aplicación las consultas populares que puedan celebrar los ayuntamientos salvando, en todo caso, la competencia exclusiva del Estado para su autorización. La Ley de bases de régimen local, sin tener rango de orgánica y respetando las competencias autonómicas regula los referendums consultivos de los ayuntamientos para los asuntos de su competencia y de carácter municipal.

La competencia exclusiva de la Generalitat del art. 122 avalaría en este sentido la posibilidad de regular las consultas populares de ámbito local respetando la competencia estatal establecida en el art.149.18 CE relativa a las bases del régimen jurídico de las administraciones públicas y concretada en la Ley 7/1985, de 2 de abril, de bases de régimen local, donde se reconoce la posibilidad de que las comunidades autónomas hayan asumido competencias en materia de consultas populares.»

II.2) SOBRE LA LEY DE CATALUNYA 4/2010, DEL 17 DE MARZO, DE CONSULTAS POPULARES POR VÍA DE REFERÉNDUM

Podríamos recoger ahora diversos documentos referidos a la ley de Catalunya 4/2010, cuestionada ante el Tribu-

nal, pero en aras de la economía argumental preterimos el *Informe en relación al anteproyecto de ley de consultas populares de Catalunya*, elaborado por la Asesoría Jurídica, del Departamento de Gobernación y Administraciones Públicas, promotor y redactor del anteproyecto, así como las *Observaciones al anteproyecto de ley de consultas populares por vía de referéndum de Catalunya*, redactadas por el Gabinete Jurídico de la Generalitat, para centrarnos por su autoridad en el extenso y completo análisis del Consejo de Garantías Estatutarias contenido en el DICTAMEN nº 3/2010, de 1 de marzo de 2010, sobre consultas populares por vía de referéndum de Catalunya, del que recogemos en extracto el FUNDAMENTO JURÍDICO Segundo. *El referéndum regulado por el título II del Proyecto de ley objeto de dictamen*

«A) Caracterización de las consultas por vía de referéndum

»La regulación de esta consulta popular por vía de referéndum encuentra su fundamento en el artículo 29.1 del Estatuto de autonomía de Catalunya (EAC), que prevé la participación directa de los ciudadanos en los asuntos públicos, y en el artículo 29.6 EAC, que incluso permite a los ciudadanos promover la realización de consultas populares, tanto de ámbito autonómico como municipal.

»El título II del Proyecto de ley regula los elementos principales de dicha modalidad de referéndum, que, en determinados aspectos, deben ponerse en relación con algunas de las disposiciones del título I sobre disposiciones generales. Así, el artículo 3 del Proyecto de ley define las consultas populares por vía de referéndum como “[...] un instrumento de participación directa para determinar la voluntad del cuerpo electoral sobre cuestiones políticas de trascendencia especial con las garantías propias del procedimiento electoral”.

»El artículo 10 del Proyecto de ley contiene la caracterización principal de la consulta por vía de referéndum al indicar que puede referirse a “cuestiones políticas de trascendencia especial para la ciudadanía en el ámbito de las competencias de la Generalidad”. Los dos elementos que integran dicha caracterización son muy amplios pero no plantean problemas: “cuestiones políticas de especial trascendencia” es una expresión que recuerda la utilizada por la Constitución en el artículo 92 aunque, en este caso, circunscrita al ámbito de la Generalidad, como subraya la alusión a las competencias. La naturaleza política del objeto es difícil de definir y deriva principalmente de la consideración que le atribuyan los sujetos a los que la ley permite iniciar y aprobar, respectivamente, la solicitud de referéndum.

»El artículo 12 del Proyecto de ley deja claro el carácter consultivo del referéndum, si bien articula un trámite parlamentario que obliga al Gobierno a comparecer ante el Parlamento para fijar su posición »a la vista del resultado del referéndum.

»Una de las características de este referéndum, tal y como es configurado por el Proyecto de ley, es la pluralidad de iniciativas posibles, ya que podría ser iniciado por el Gobierno, por el Parlamento, por los municipios y por la vía de la iniciativa popular, pluralidad que se refleja en la ley en una diversidad de procedimientos de tramitación.

»La modalidad de referéndum que regula el título II del Proyecto de ley debe ponerse en relación con algunas disposiciones generales, en particular con el sufragio activo que corresponde a los ciudadanos que tienen derecho de voto en las elecciones al Parlament de Catalunya (art. 4), las personas que están legitimadas para firmar una petición (art. 5), las características de la pregunta (art. 7.a) y la posibilidad de retirada o nueva formulación de la consulta (art. 8 y 9).

»Siguiendo una tendencia del derecho comparado, el Proyecto de ley determina los periodos en que la consulta no puede ser celebrada para evitar interferencias con el funcionamiento de las instituciones representativas, estableciendo también las materias excluidas, como es tradicional en este tipo de consultas (art. 6 y 14).

»Se trata, por tanto, de una auténtica forma de referéndum, en el sentido en que ha sido definido por el Tribunal Constitucional: se realiza mediante proceso electoral, basado en el censo, asegurado por garantías jurisdiccionales, que tiene por objeto asuntos públicos y que resuelve una cuestión que podría ser objeto de decisión en un órgano representativo. Desde este punto de vista, en expresión del mismo Tribunal, “El referéndum es, por tanto, una especie del género ‘consulta popular’” (STC 103/2008, de 11 de septiembre, FJ 2).

»La primera cuestión que debe plantearse es la legitimidad constitucional para regular, por ley autonómica, este tipo de referéndum que, a diferencia de otros que afectan también a las comunidades autónomas (aprobación y reforma de los estatutos, art. 151 CE), no cuenta con ninguna previsión expresa en la Constitución.

»Como reza en su preámbulo el propio Proyecto de ley objeto del presente análisis (párrafos segundo y tercero), el Estatuto de autonomía reconoce de forma muy amplia el derecho general de participación en su artículo 29 y, posteriormente, permite diversas vías de participación sectorial. Asimismo, entre las posibles formas de consulta popular, dicha ley ha optado por regular las que se instrumentan mediante el referéndum sobre cuestiones políticas de especial trascendencia para la comunidad, tanto en el ámbito de la Generalitat como en el ámbito municipal.

»Pese a que el artículo 122 EAC, titulado “consultas populares”, no menciona el referéndum de forma expresa, está claro que está incluido en el enunciado de esta competencia conferida a la Generalitat sobre “audiencias públicas, foros de participación y cualquier otro instrumento de consulta popular, salvando lo que dispone el artículo 149.1.32 de la Constitución”. La referencia del artículo 122 EAC al precepto constitucional, donde se atribuye al Estado la competencia sobre la autorización para las “consultas populares por vía de referéndum”, indica que el ámbito material de la competencia autonómica incorpora el referéndum en sentido constitucional, es decir, como una especie del género “consulta popular”, tal y como ha declarado el Tribunal Constitucional en la ya citada STC 103/2008, de 11 de septiembre (FJ 2). El Estatuto de autonomía, por tanto, asume la competencia sobre “las consultas populares por vía de referéndum”, en la caracterización mencionada, y a ella obedece el “referéndum de ámbito catalán sobre cuestiones políti-

cas de especial trascendencia” regulado por los artículos 10 a 30 del Proyecto de ley y que es objeto del presente dictamen.

»Ciertamente, el artículo 122 EAC permite desarrollar otras vías de participación e incluso otras formas de participación política, pero ahora interesa concluir que una de estas es el referéndum previsto por el Proyecto de ley, respetando las competencias y los derechos reconocidos por la Constitución, cuestión que es abordada en el siguiente Fundamento.

»Previamente, sin embargo, conviene valorar la función de dicho tipo de referéndum en el seno de las instituciones de la Generalidad, ya que el Tribunal Constitucional ha examinado varias veces la relación entre las instituciones de democracia representativa y de democracia directa.

»El respectivo peso de las formas representativas y directas en el Estado y la Generalitat dependerá de los problemas concretos que deban tratarse, pero el conjunto de las instituciones descansa sobre el funcionamiento representativo, y las formas de participación directa adoptan una función excepcional y complementaria de las decisiones adoptadas por las instituciones representativas. Esta consideración deriva claramente del sistema constitucional y estatutario general, y ha sido subrayada por la jurisprudencia constitucional, que, en diversas sentencias, ha reiterado que “priman los mecanismos de democracia representativa sobre los de participación directa” (STC 119/1995, de 17 de julio, FJ 3).

»La Constitución y el Estatuto de autonomía de Catalunya organizan respectivamente las instituciones del Estado y de la Generalitat a partir del principio representativo, fundamentado, en general, sobre el Estado de derecho democrático y social (art. 1 CE) y basado, más en concreto, en las elecciones periódicas por sufragio universal y, complementariamente, en las formas de democracia directa (art. 23.1 CE). Pero esta forma tradicional de sistema representativo deja también un amplio espacio a la democracia participativa, siguiendo las tendencias constitucionales más modernas, que también encuentran cobertura constitucional (9.2 CE y 4.2 EAC).

»La función que corresponde al referéndum en el seno del sistema representativo fue abordada directamente por los miembros de las Cortes constituyentes, que distinguieron dos tipos principales de referéndum: aquellos que tienen por objeto ratificar un texto jurídico fundamental de aprobación o reforma de la Constitución o de los estatutos de autonomía (art. 167 y 168, y 151 CE) y aquellos que tratan sobre cuestiones políticas de especial trascendencia (art. 92 CE).

»Por último, el Proyecto de ley presenta como elemento esencial común a las diferentes modalidades de referéndum la aprobación de su convocatoria por la mayoría del Parlamento, de forma que se respeta la primacía de la democracia representativa.

»B) La dimensión institucional del referéndum

»El propio concepto de autonomía derivado de la Constitución comporta la capacidad de las comunidades autónomas para configurar sus instituciones, siendo este

un elemento esencial que deben prever los estatutos (art. 147.2.c CE) y que efectivamente el sistema autonómico ha apoyado desde su inicio. La potestad de autoorganización de las comunidades autónomas no ofrece dudas.

»Dicha potestad, que acredita la existencia del principio dispositivo, no sólo afecta a la configuración particular que pueda tener el Parlamento o el Gobierno, como establece expresamente el artículo 152 CE, sino que permite crear, organizar y regular las propias instituciones autónomas, destinadas a servir a la acción política de la comunidad autónoma. Se extiende, pues, a la configuración de instituciones que, en algunos casos, resultan paralelas a las estatales, como ocurre con las equivalentes al Defensor del Pueblo, al Tribunal de Cuentas o al Consejo de Estado. Dichas instituciones han sido avaladas por sentencias del Tribunal Constitucional –como se recoge en el Dictamen 288, de 5 de agosto de 2008, del Consejo Consultivo de la Generalitat de Catalunya, sobre el Proyecto de ley de la presidencia de la Generalitat y del Gobierno– a partir de la potestad de autoorganización de las comunidades autónomas.

»En la Sentencia 247/2007, de 12 de diciembre, el Tribunal Constitucional afirma que «[...] los Estatutos de Autonomía pueden incluir con normalidad en su contenido, no sólo las determinaciones expresamente previstas en el texto constitucional [...] sino también otras cuestiones, [...] relativas a las funciones de los poderes e instituciones autonómicas, tanto en su dimensión material como organizativa, y a las relaciones de dichos poderes e instituciones con los restantes poderes públicos estatales y autonómicos, de un lado, y, con los ciudadanos, de otro» (FJ 12).

»El referéndum tiene una dimensión institucional, además de ser proyección del derecho a la participación, justamente porque implica la toma de decisiones políticas por medios diferentes a los representativos, de forma directa por los ciudadanos, y como tal institución puede ser incluida en el ordenamiento jurídico de la Generalidad, respetando las reglas generales, las competencias del Estado y la regulación de los derechos fundamentales de los ciudadanos, que ya han sido examinadas.

»Desde esta misma perspectiva, puede plantearse la existencia de una semejanza entre las instituciones del Estado y las de las diversas comunidades autónomas, que se reconoce en los sistemas federales y que, aplicada al sistema autonómico de Catalunya, conduciría tanto a justificar la existencia de instituciones equivalentes –en este caso, el referéndum consultivo sobre cuestiones políticas de especial trascendencia– como a establecer para las instituciones autonómicas unas condiciones que no resultasen demasiado dispares del referéndum estatal.

»Esta similitud institucional es operativa en Estados Unidos (cláusula de garantía) y en Alemania (principio de homogeneidad, especialmente a partir del artículo 28.1 de la Ley fundamental de Bonn), porque se parte –como en España– de la competencia exclusiva de los estados y los Länder para configurar sus instituciones, al mismo tiempo que se aspira a que presenten unas estructuras generales que respondan a unos mismos principios (Estado de derecho, democracia, principio social) o equivalentes (republicanas, federativas). No se trata

de exigir uniformidad ni concordancia entre las instituciones federales y estatales, sino únicamente que las instituciones de los dos niveles presenten elementos que permitan su congruente actuación.

»Es cierto que el Tribunal Constitucional ha recibido esta construcción con ambigüedades (STC 225/1998, de 25 de noviembre, y 3/2003, de 16 de enero), y que la propia doctrina sitúa lo mínimo común en niveles diferentes, pero la introducción de este criterio permite la cobertura constitucional necesaria para el Proyecto de ley objeto del dictamen.

»Efectivamente, el paralelismo entre las características de dicho tipo de referéndum en el Estado y en la Generalidad, tal y como está este último regulado en el Proyecto de ley, es notable y afecta al objeto (cuestión política de especial trascendencia, en el seno de las propias competencias), al procedimiento electoral, al carácter consultivo e, incluso, a ciertos límites temporales y materiales (art. 6 y 14). Las principales diferencias estriban en la pluralidad de iniciativas previstas en el Proyecto de ley, así como en la mayor densidad participativa, aunque esta encuentra su justificación en la mayor proximidad de la autonomía a los ciudadanos y tiene su habilitación en el Estatuto (art. 29.5 EAC).

»En cualquier caso, la característica esencial común de dicho tipo de referéndum es la aprobación de su convocatoria por mayoría del Parlamento, tanto del Congreso de los Diputados como del Parlament de Catalunya. Así, todas las modalidades de referéndum que establece el Proyecto de ley, incluso las iniciativas más difíciles de conseguir, como es el caso de la de carácter popular, tienen su fase decisiva en la aprobación por la mayoría absoluta de los miembros del Parlament de Catalunya, de modo que la institución más representativa de los ciudadanos mantiene la capacidad de realización del referéndum.

»En cuanto al Proyecto de ley objeto del presente dictamen, la regulación de la institución de participación política que constituyen las diversas consultas mediante referéndum previstas en su contenido (títulos II y III) se relaciona directa o indirectamente con las funciones que ejercen las instituciones representativas en Catalunya, ya sea el Parlamento, el Gobierno o también los ayuntamientos.

»Las consultas por vía de referéndum se configuran como un instrumento integrante del derecho fundamental de participación política, las cuales, de acuerdo con la forma de gobierno basada en la democracia representativa, diseñada en la Constitución para las comunidades autónomas (art. 152 CE) y reiterada por el Estatuto (cap. I a IV del título II EAC), son un instrumento de participación de carácter extraordinario y que, en todo caso, opera de forma complementaria al funcionamiento ordinario de las instituciones representativas.

»Es en este sentido y en el marco del artículo 152.1 CE, que determina las instituciones básicas de las comunidades autónomas, que las consultas por vía de referéndum se integran también en el ámbito de la autonomía institucional que habilita a la Generalitat para la organización de sus instituciones de autogobierno (art. 148.1.1 CE).

»Igualmente, cabe destacar que dicha competencia también ha sido invocada por la doctrina del Consejo Consultivo en su Dictamen nº 288, de 5 de agosto de 2008 (F II), apoyándose también en la jurisprudencia constitucional, que, sobre la determinación del contenido mínimo de los estatutos, desde el inicio entendió que no existe ninguna reserva estatutaria absoluta ante las leyes de las comunidades autónomas, y que estas pueden desarrollarse –como en el supuesto que ocupa el presente dictamen– en materia de organización de las instituciones propias.

»De este modo, la Sentencia del Tribunal Constitucional 89/1984, de 28 de septiembre, concretamente estableció: “Tampoco existe tal reserva estatutaria absoluta frente a la Ley de la Comunidad Autónoma en lo que se refiere a la organización de las instituciones autónomas propias, cuyo desarrollo mediante Ley no podría considerarse contrario al artículo 147.2, c) [de la Constitución].” (FJ 7)

»En consecuencia, en este marco de preceptos delimitados por la Constitución y el Estatuto de autonomía, el Parlament de Catalunya dispone de habilitación constitucional para aprobar este Proyecto de ley de consultas populares por vía de referéndum.

»Tercero. La competencia de la Generalitat para regular el referéndum y la autorización del Estado para su convocatoria

»El artículo 122 del Estatuto de autonomía de Catalunya atribuye a la Generalitat la competencia para regular y llevar a cabo las distintas formas de participación de los ciudadanos en las decisiones que las instituciones adopten en el ámbito de sus competencias, y lo hace de un modo muy amplio, ya que, por una parte, enumera distintos medios que pueden servir a dicho objetivo (encuestas, audiencias públicas, foros de participación), en una lista de evidente carácter abierto, y, por otra, comprende cuantas funciones y potestades puedan referirse a los mismos (régimen jurídico, modalidades, procedimientos, cumplimiento, convocatoria). El propio texto de la norma puntualiza que se trata de una competencia exclusiva y, por tanto, en los términos del artículo 110 EAC, corresponden a la Generalitat la totalidad de las potestades legislativas, reglamentarias y ejecutivas, aunque salvando lo dispuesto por el artículo 149.1.32 de la Constitución, como expresamente puntualiza el último inciso del precepto estatutario.

»La citada alusión indica que el artículo 122 del Estatuto de autonomía incluye el referéndum porque a éste se refiere la Norma constitucional (“consultas populares por vía de referéndum”), tal y como se ha razonado con más extensión en el Fundamento anterior. Partiendo de la competencia de la Generalitat en esta materia, seguidamente el presente dictamen procede a tratar la articulación concreta de la autorización que corresponde al Estado en el conjunto del proceso referendario llevado a cabo por la Generalidad.

»El artículo 149.1.32 de la Constitución española establece textualmente la competencia exclusiva del Estado en materia de “autorización para la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum”, que afecta sin duda al tipo de referéndum de ámbito autonómico objeto del presente examen.

»Entre las categorías generales derivadas del artículo 149 de la Constitución española, la concreta competencia atribuida al Estado en este caso implica que pueden corresponder a las comunidades autónomas el resto de competencias, por lo tanto, todas las demás potestades, incluida la legislativa, sobre referéndums.

»En este sentido, el artículo 122 EAC asume también como competencia exclusiva el régimen jurídico, las modalidades, el procedimiento, el cumplimiento y la convocatoria de diferentes tipos de consultas, entre las que se situaría el referéndum, salvando de forma expresa lo dispuesto por el artículo 149.1.32 CE.

»Consideramos, por lo tanto, que en un primer plano existe un encaje correcto entre el Proyecto de ley y las normas constitucionales y estatutarias, bastando formular una breve explicación sobre su sentido.

»La técnica de distribución utilizada en el artículo 149.1.32 CE no se corresponde con las categorías generales que rigen la división de competencias y que en general se sostienen sobre los conceptos de legislación y de ejecución, sino que opera como mecanismo de garantía de la unidad política, porque permite que las comunidades autónomas desarrollen la totalidad de sus potestades legislativas y ejecutivas aunque reservando la última decisión sobre la realización del referéndum a la autorización del Estado.

»La forma concreta que cada referéndum puede tener variará según el ejercicio de los poderes que haya desplegado la comunidad autónoma pero, en todo caso, será necesaria la autorización del Estado para que pueda procederse a la convocatoria del referéndum. Cada comunidad autónoma puede establecer modalidades diferentes para contar con la opinión de sus ciudadanos en cuestiones de interés general, pero, en último extremo, necesita que el Estado valore si su realización puede colisionar con otras finalidades del ordenamiento que también merecen protección.

»La condición anterior se resuelve adecuadamente en el Proyecto de ley objeto del presente examen, en el sentido de pedir la autorización estatal, ya que su artículo 13 establece expresamente que, una vez aprobada la propuesta de referéndum, el Presidente de la Generalitat transmite la solicitud de autorización al Gobierno del Estado. En cambio, surge un problema con la expresión “para que, si procede, la autorice”, porque la ley catalana no debería manifestar qué órgano del Estado es el encargado de aprobar la autorización, ya que podría efectivamente ser el Gobierno, pero también el Congreso de los Diputados o, incluso, las Cortes Generales. Lo mismo pasa en el artículo 43.2 del Proyecto de ley, que regula la convocatoria del referéndum, con la expresión “una vez concedida la autorización del Gobierno del Estado”.

»De acuerdo con el bloque de constitucionalidad, examinado anteriormente, el legislador catalán tiene un ámbito muy amplio de decisión, pero la autorización corresponde al Estado, no pudiendo predeterminar la ley autonómica qué órgano del Estado debe prestar la autorización. No hay obstáculo alguno para que el artículo 13 del Proyecto de ley mantenga el Gobierno del Estado como interlocutor y destinatario del envío de la solicitud de autorización, pero la determinación del órgano concre-

to que debe resolver dicha autorización corresponde al legislador estatal. A la misma conclusión se alcanza respecto del artículo 43.2 del mismo Proyecto de ley, al cual se ha hecho referencia anteriormente, porque, de acuerdo con lo dispuesto por el artículo 19.2 de la Ley 2/2009, de 12 de febrero, del Consejo de Garantías Estatutarias (LCGE), tiene una relación directa con el anterior precepto, en la medida que contiene la misma previsión sobre la autorización del Gobierno del Estado, a la hora de regular en general el procedimiento de convocatoria de la consulta popular.

»Por lo tanto, los artículos 13 y 43.2 del Proyecto, en el extremo mencionado, suponen una invasión competencial en la esfera de decisión de las instituciones estatales (ex art.149.1.32 CE), al mismo tiempo que comportan una extralimitación de las competencias autonómicas establecidas por el artículo 122 EAC. Esta conclusión no tiene el carácter vinculante para el Parlamento que dispone el artículo 76.4 EAC, dado que los preceptos citados no vulneran derechos estatutarios.

»Cuarto. Los límites derivados de las reservas de ley orgánica

»Afirmada la legitimidad constitucional del referéndum regulado por los artículos 10 a 30 del Proyecto de ley objeto de este dictamen, y constatado su encaje con el régimen competencial configurado sobre esta materia en el bloque de la constitucionalidad, es preciso ahora analizar si el Proyecto de ley es respetuoso con las reservas de ley orgánica que establece la Constitución.

»Siguiendo la jurisprudencia constitucional, entendemos que el examen de los límites derivados de dichas reservas de ley orgánica debe hacerse con posterioridad al estudio de los límites que resultan de la distribución competencial en materia de referéndum, realizado en el anterior fundamento jurídico. En efecto, a pesar de que el Tribunal Constitucional no ha mantenido siempre un criterio uniforme, ha afirmado que “la reserva de ley orgánica del art. 81.1 CE no contiene, en puridad, ningún título competencial habilitante en favor del Estado” (STC 173/1998, de 23 de julio, FJ 7). De tal manera que la delimitación material de la reserva de ley orgánica debe hacerse de acuerdo con el reparto de competencias, y ello por las razones que esgrime la Sentencia del Tribunal Constitucional 137/1986, de 6 de noviembre: “Ni la unidad de la Constitución toleraría que una de sus disposiciones (art. 149.1.30) se desvirtuase íntegramente por lo establecido en otra (art. 81.1) ni, de otra parte, un precepto ordenador del sistema de fuentes en el ordenamiento integral del Estado (art. 81.1) puede sobreponerse a la norma que, en un plano del todo diverso, busca articular los ámbitos materiales que corresponden a ordenamientos diversos, por más que obviamente unidos (art. 149.1.30). El criterio general de que, en el Estado de autonomías territoriales, las normas entronizadas de reservas a determinadas fuentes no son, sólo por ello, atributivas de competencia a un cierto ente (STC 37/1981, fundamento jurídico 2º) parece habría aquí de tenerse en cuenta, tanto más cuanto que, según antes se apuntó, la colaboración en términos generales entre Ley Orgánica y ordinaria no ha de reputarse, en todo caso, constitucionalmente ilegítima.” (FJ 3).

»La solicitud de dictamen dirigida a este Consejo por una decena parte de diputados del Parlamento plantea la posible contradicción del Proyecto de ley con el artículo 92 de la Constitución, el cual, en su apartado 3, dispone que “una ley orgánica regulará las condiciones y el procedimiento de las diversas modalidades de referéndum previstas por la presente Constitución”. En particular, los solicitantes consideran conveniente conocer el encaje del referéndum de ámbito autonómico con la Ley orgánica 2/1980, de 18 de enero, sobre regulación de las distintas modalidades de referéndum. Por otra parte, a pesar de que no se menciona expresamente en la solicitud, debería examinarse también si la regulación del referéndum objeto del presente dictamen es respetuosa hacia la reserva de ley orgánica contenida en el artículo 81 CE, cuando dispone que “Son leyes orgánicas las relativas al desarrollo de los derechos fundamentales y de las libertades públicas”, dado que el referéndum es un instrumento para el ejercicio del derecho fundamental reconocido por el artículo 23.1 de la Constitución.

»La repetida Sentencia del Tribunal Constitucional 103/2008 hace referencia a la Ley orgánica 2/1980 como norma cumplidora de aquella doble reserva al afirmar que “La Ley Orgánica 2/1980 [...] es la llamada por el artículo 92.3 CE para regular las condiciones y el procedimiento de las distintas modalidades de referéndum previstas en la Constitución, siendo además la única Ley constitucionalmente adecuada para el cumplimiento de otra reserva, añadida a la competencial del artículo 149.1.32 CE: la genérica del artículo 81 CE para el desarrollo de los derechos fundamentales, en este caso el derecho de participación política reconocido en el artículo 23 CE” (FJ 3).

»En cuanto a la primera de las reservas, cabe tener presente que se encuentra en el artículo 92 CE, ubicado en el título II de la Constitución, “de las Cortes Generales”, y concretamente en su capítulo II, dedicado a la elaboración de las leyes. Una interpretación sistemática del precepto lleva a entender que la proyección natural de sus previsiones se dirige al ámbito de las instituciones estatales y no de las autonómicas. Así, el apartado 1 del artículo 92 CE habla del “referéndum consultivo de todos los ciudadanos”, mientras que el apartado 2 dispone en singular que “el referéndum será convocado por el rey a propuesta del presidente del gobierno”. La lectura conjunta de ambos apartados conduce a concluir que el referéndum al cual se refieren dichos apartados es aquel mediante el cual el presidente del Gobierno del Estado puede someter decisiones políticas de especial trascendencia a la consulta de todos los ciudadanos españoles.

»Por el contrario, el apartado 3 del mismo artículo 92 no se refiere sólo a esta modalidad sino a las “distintas modalidades de referéndum”, cuyas “condiciones y procedimientos” debe regular una ley orgánica, si bien circunscribe la reserva a “las distintas modalidades de referéndum previstas en esta Constitución”. Ello no comporta, como ya se ha argumentado, que sólo sean constitucionalmente legítimas las modalidades de referéndum previstas en la Constitución y desarrolladas por la ley orgánica establecida por el artículo 92.3 CE, puesto que, pese a la concepción restrictiva de este instrumento de participación directa que impondría el sistema de demo-

cracia representativa, serían posibles otras modalidades. Así lo ha admitido, aunque también restrictivamente, el Tribunal Constitucional al declarar que “sólo pueden convocarse y celebrarse los referendos que expresamente estén previstos en las normas del Estado, incluidos los Estatutos de Autonomía, de conformidad con la Constitución” (STC 103/2008, FJ 3).

»En coherencia con la citada limitación material de la reserva establecida por el artículo 92.3 CE, la Ley orgánica 2/1980 reguló las modalidades de referéndum expresamente establecidas por la Constitución: el referéndum consultivo sobre decisiones políticas de trascendencia especial previsto por el artículo 92.1 y 2 CE (art. 6), el referéndum sobre la reforma constitucional previsto por los artículos 167.3 y 168.4 CE (art. 7) y los referendums sobre la iniciativa autonómica (art. 8), así como los de aprobación y reforma de los estatutos de autonomía (art. 9 y 10), previstos por el artículo 151.1 y 2 CE, y el artículo 152.2 CE. Por el contrario, la disposición adicional de la Ley orgánica 2/1980 excluyó expresamente de su regulación las consultas populares que pueden celebrar los ayuntamientos, remitiendo la regulación de esta modalidad de referéndum a la legislación de régimen local y salvando en todo caso la competencia exclusiva del Estado para su autorización. Dicha remisión tuvo su concreción en la Ley de bases del régimen local que, sin tener rango de ley orgánica, y respetando las competencias autonómicas, estableció los referendums consultivos de los ayuntamientos para los asuntos de su competencia y de carácter municipal de especial relevancia para los intereses de los vecinos (art. 71).

»De lo expuesto anteriormente se concluye que el alcance de la reserva de ley orgánica ex art. 92.3 CE se extiende únicamente a las diversas modalidades de referéndum previstas por la Constitución, y así lo hace la Ley orgánica 2/1980, que da cumplimiento a aquella reserva. Por lo tanto, el Proyecto de ley objeto del presente dictamen, al regular determinados aspectos de una modalidad de referéndum no prevista por la Constitución, como es la “consulta popular por vía de referéndum de ámbito de Catalunya”, no infringe la reserva de ley orgánica establecida por el artículo 93.2 CE ni la Ley orgánica 2/1980.

»Es preciso ahora examinar si el Proyecto de ley objeto del presente dictamen respeta también los límites que impone la segunda reserva de ley orgánica, es decir, la derivada del artículo 81 CE en la medida en que es este tipo de ley el que debe regular el «desarrollo» del derecho fundamental de participación política reconocido por el art. 23.1 de la Constitución, del cual el referéndum es el instrumento para su ejercicio. Como se ha dicho, el Tribunal Constitucional ha entendido que la Ley orgánica 2/1980 también daba cumplimiento a esta reserva genérica establecida por el art. 81.1 CE.

»Llegados a este punto, de nuevo hay que distinguir entre los límites a las competencias autonómicas provenientes de los títulos competenciales estatales, y los derivados de la reserva a ley orgánica del “desarrollo de los derechos fundamentales” ex artículo 81.1 CE, ya que el ámbito de los títulos materiales no coincide con el de la citada reserva. Ello es así porque las Cortes Generales no retienen la competencia para regular todo lo que pueda ser considerado “desarrollo” del derecho fundamen-

tal, ya que la “materia” sobre la que se proyecta el derecho fundamental corresponde al legislador ordinario, estatal o autonómico, con competencias sobre aquella. De hecho, el ámbito material de la reserva de ley orgánica del artículo 81.1 CE es el “desarrollo directo” del derecho fundamental, un concepto que ha ido definiendo casuísticamente el Tribunal Constitucional, y que la ya citada STC 173/1998 entiende como “la regulación de determinados aspectos esenciales para la definición del derecho, la previsión de su ámbito y la fijación de sus límites en relación con otras libertades constitucionalmente protegidas” (FJ 7).

»Es preciso aquí recordar que la Ley orgánica 2/1980 fue aprobada poco después de la entrada en vigor de la Constitución de 1978 con el principal propósito de regular los referendums necesarios para encauzar el proceso autonómico. Por lo tanto, dado el contexto histórico en que fue elaborada, no pretendía un desarrollo completo de esta institución de democracia directa, y menos aún un régimen exhaustivo del ejercicio del derecho garantizado por el art. 23 CE. En consecuencia, solo algunos de los preceptos de la Ley orgánica 2/1980 pueden ser considerados un desarrollo directo del derecho fundamental a la participación en los asuntos públicos, consagrado por el artículo 23.1 CE, y ejercido a través del referéndum, entre otros instrumentos. Efectivamente, dicha Ley orgánica regula esencialmente las diversas modalidades de referéndum previstas por la Constitución, y sólo algunas de las previsiones contenidas en el capítulo II (“Del procedimiento para la celebración del referéndum”) pueden considerarse constitutivas de un desarrollo directo del artículo 23.1 CE, como también lo serían algunas de la Ley orgánica 5/1985, de 19 de junio, del régimen electoral general (LOREG), a las cuales remite la misma Ley orgánica 2/1980 (art. 19).

»Si el referéndum es efectivamente un instrumento para el ejercicio del derecho fundamental establecido por el artículo 23.1 CE, las “consultas por vía de referéndum de ámbito de Catalunya”, reguladas por los artículos 10 a 30 del Proyecto de ley aquí examinado, son una modalidad de referéndum en sentido constitucional, porque, como también se ha dicho, se realizan mediante un proceso electoral, basado en el censo y asegurado por garantías jurisdiccionales, características que figuran en el “concepto de consulta popular por vía de referéndum” (art. 3 del Proyecto de Ley). Pues bien, con relación a estos elementos, que podrían constituir un desarrollo directo del derecho fundamental del artículo 23.1 CE, el Proyecto de Ley es absolutamente respetuoso hacia la reserva de ley orgánica del artículo 81 CE. Así lo manifiesta el preámbulo al decir que «las disposiciones de la presente ley sobre las consultas populares por vía de referéndum en Catalunya respetan lo establecido por la Ley orgánica 2/1980, de 18 de enero, de regulación de las diversas modalidades de referéndum, y la Ley orgánica 5/1985, de 19 de junio, del régimen electoral general», leyes orgánicas a las que aquellas se refieren explícita o implícitamente para lo que sea de aplicación (art. 3, 4, 5 y 54). Cabe concluir, pues, que el Proyecto de ley objeto del presente dictamen, al regular la “consulta popular por vía de referéndum de ámbito de Catalunya”, tampoco infringe la reserva de ley orgánica establecida por el artículo 81.1 CE con relación al artículo 23.1 CE.»

Del apartado «*Quinto. La solicitud de dictamen al Consejo de Garantías Estatutarias sobre la adecuación de la propuesta de referéndum a la Constitución y al Estatuto*» sólo nos interesa recoger, porque la argumentación restante no es del caso que «La posibilidad de pedir dictamen al Consejo de Garantías Estatutarias es la opción que ha elegido finalmente el legislador catalán, entre otras alternativas igualmente adecuadas desde la perspectiva constitucional y estatutaria. Su inclusión pretende dar mayor seguridad jurídica respecto a las condiciones de la propuesta sometida a referéndum, y su previsión responde al poder de autoorganización de la Generalidad, en los términos que se acaban de examinar. La elaboración del dictamen sobre la propuesta de referéndum no está prevista en la Ley 2/2009, de 12 de febrero, pero el artículo 77.3 EAC admite la posibilidad de que una ley atribuya nuevas funciones de emisión de dictamen, siempre y cuando no sean vinculantes.»

Los razonamientos contenidos en el apartado *Sexto: La exigencia de una mayoría de dos terceras partes de diputados para aprobar la propuesta de consulta, cuando el Consell de Garanties Estatutàries ha concluido que no se adecua al marco constitucional y estatutario* tampoco se recoge en este resumen porque las observaciones del órgano consultivo fueron atendidas por el legislador, de manera que los preceptos criticados fueron modificados y no figuran en la ley promulgada.

Podríamos recoger otras opiniones académicas y de iuspublicistas en defensa de la constitucionalidad de la ley controvertida, pero la amplitud, la solidez y el prestigio del alto órgano consultivo de la Generalitat nos eximen de ello, dado que las argumentaciones son parecidas. La tesis de todas ellas es concluyente: la ley de Catalunya 4/2010 es conforme a la Constitución, leída desde los parámetros con que ha sido tradicionalmente votada e interpretada en Catalunya.

Justo es decir que el dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias fue emitido antes de ser dictada la STC 31/2010 de 28 de junio; la abogacía del estado remarca que resulta «sorprendente» que el Consejo de Garantías no saque las mismas consecuencias de la lectura de la STC 31/2010 que las que deduce la abogacía del estado; a esta parte le sorprenden las evidencias implícitas, cuando no han sido deducidas explícitamente. Más respetuosa parece la lectura del Consejo de Estado al constatar que «*Aparecen (en estos antecedentes) dos líneas interpretativas de este precepto*», que explica y resume tersa y llanamente, si bien concluye, dada su posición institucional, con un argumento de autoridad y no jurídico decantándose, como no podía ser menos, por la interpretación del alto Tribunal: «*Resultaría estéril profundizar en este análisis interpretativo del artículo 122 EAC ya que el Tribunal Constitucional, en su Sentencia 31/2010, de 28 de junio, ha establecido el criterio que debe reputarse correcto desde el punto de vista constitucional*».

La contraposición de las fundamentaciones jurídicas, con razones de peso en ambas lecturas, ha sido claramente establecida; no hace falta explicitar que nuestras razones no fueron atendidas por el Tribunal, pero tampoco rebatida su fundamentación. Hemos ofrecido elementos suficientes para una lectura alternativa a la del propio Tribunal, la Abogacía del Estado – y en buena

parte también a la del Consejo de Estado –, en favor de una interpretación de la *ley de Catalunya 4/2010, del 17 de marzo, de consultas populares por vía de referéndum* conforme a la Constitución.

II.3) SÍNTESIS DE LA FUNDAMENTACIÓN JURÍDICA

De acuerdo con la buena doctrina decantada en los documentos anteriores, que hacemos propia ante el alto Tribunal e incorporamos in totum a las alegaciones, pasamos a sintetizar torpemente la posición de esta representación en favor de una lectura de la Constitución, que permita mantener la constitucionalidad de la ley de Catalunya 4/2010 y rechazar la lectura de la parte actora, que sigue la Sentencia 31/2010, de 28 de junio, y el Dictamen del Consejo de Estado 1618/2010, de 16 de septiembre, que la avala, sin más razonamientos, por razón de la autoridad constitucional del Tribunal.

II.3.1) LA GENERALITAT DE CATALUNYA TIENE COMPETENCIA PARA ESTABLECER EL RÉGIMEN JURÍDICO, LAS MODALIDADES, EL PROCEDIMIENTO, LA REALIZACIÓN Y LA CONVOCATORIA DE LAS CONSULTAS POPULARES POR VÍA DE REFERÉNDUM EN EL ÁMBITO DE CATALUNYA

Alfa. El artículo 122 del Estatut

La función que corresponde al referéndum en el seno de nuestro sistema de democracia representativa y su relación con las instituciones de democracia directa y semi-directa fue establecida por las Cortes constituyentes. La Constitución de 1978, el Estatut d'Autonomía de Catalunya de 1979 y el nuevo Estatut de 2006 organizaron las instituciones del Estado y de la Generalitat, respectivamente, a partir del principio representativo, fundamentado sobre el Estado de derecho democrático y social (art. 1 CE), basado en las elecciones periódicas por sufragio universal y, complementariamente, en formas de democracia participativa, directa o por medio de representantes. La participación de todos los ciudadanos en los asuntos públicos constituye un derecho fundamental (art. 23.1 CE) que va acompañado del mandato que el art. 9.2 de la Constitución dirige a los poderes públicos de promover y facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida política; en términos equivalentes los arts. 8.2 del EAC de 1979 y 4.2 del EAC de 2006 los trasladan a la Generalitat y a los poderes públicos de Catalunya.

Se ha recordado suficientemente que la opción del constituyente por el sistema representativo se acompañó con la apertura de un espacio para el desarrollo de mecanismos de democracia participativa y de democracia directa, siguiendo las tendencias constitucionales más modernas, y en tal sentido se reconocieron constitucionalmente diversos cauces de participación directa y con distinto grado de intensidad en cuanto a su valor decisorio, como son, amén del referéndum consultivo previsto en el art. 92.1 CE y las demás formas de referéndum decisorio previstas en la Constitución, la participación efectiva de los sectores afectados en la programación de la enseñanza (art. 27.5 CE), el derecho de petición (art. 29 CE), la iniciativa legislativa popular (art. 87.3 CE), la participación en la elaboración de disposiciones administrativas (art. 105.a CE), el ejercicio de la acción popular y el Jurado

(art. 125), la participación en la planificación económica general (art. 131.2 CE), etc. Algunos son resolutivos: los referendums decisorios, el Jurado y el Concejo abierto. Por el contrario, otros son meramente consultivos: la iniciativa legislativa popular, el derecho de petición, el ejercicio de la acción popular y las demás formas de participación cuando no vinculan al criterio expresado por los ciudadanos o sus representantes, la eficacia de la resolución final que adopten los poderes públicos. Nos encontramos, pues ante mecanismos de distinta naturaleza y distinto grado de intensidad en cuanto al ejercicio del derecho de participación política. Es paradigmática la Sentencia 119/1995 (FJ 6), citada por todos y reproducida supra.

Nadie ha negado que los redactores de la vigente Constitución eran recelosos con los mecanismos de democracia directa y de democracia participativa, para los que previeron un uso excepcional y limitado. Los tiempos han cambiado y aquellas razones, que ya entonces tenían muy escasa consistencia democrática y mucho tufo partidocrático y de democracia sustitutiva, hoy en día ni resultan validas ni pueden fundar interpretaciones restrictivas para condenar al ostracismo las diversas formas de participación más allá de la electoral. Hoy en día, y precisamente para superar el anquilosamiento solipsista de partidos políticos y cámaras representativas, los ciudadanos republicanos exigen un protagonismo más directo y la expresión directa de su voluntad en los asuntos públicos de máxima relevancia, exigencia avalada no sólo por el espíritu de la Constitución, sino también reconocida explícitamente en su preámbulo y sus arts. 9.2 y 23.1.

La experiencia atesorada en los referendos consultivos de ámbito municipal a lo largo de los años de democracia representativa indica que no supone ninguna fractura en el edificio constitucional la inferencia de los elementos nucleares del desarrollo del derecho fundamental de participación política a partir de la Ley Orgánica sobre Regulación de las distintas modalidades de Referéndum y la Ley Orgánica del Régimen Electoral General que, al desarrollar el mandato derivado del art. 9.2 CE han permitido al referéndum consultivo en los niveles de gobierno Estatal y local cumplir su función institucional; por ello ningún demócrata puede seguir negando la posibilidad de realizar referendos consultivos a nivel autonómico, como manifestación del ejercicio del derecho fundamental de participación política reconocido en la Constitución y el Estatut de Catalunya.

Beta. el último inciso del art. 122 del Estatut y el art. 149.1.32 de la Constitución

En el preámbulo de la Ley de Catalunya 4/2010 (párrafos segundo y tercero) se pone de manifiesto que el Estatut de Autonomía reconoce de forma muy amplia el derecho de participación de los ciudadanos de Catalunya, art. 29. Entre las posibles formas de consulta popular, esta ley opta por regular el referéndum consultivo sobre cuestiones políticas de especial trascendencia para la comunidad, tanto en el ámbito de la Generalitat como en el ámbito municipal.

La modalidad de referéndum prevista es una auténtica forma de referéndum en el sentido en definido por el

Tribunal Constitucional: se realiza mediante un proceso electoral basado en el censo y asegurado por garantías jurisdiccionales, tiene por objeto asuntos públicos y se dirige a obtener la expresión de la voluntad popular en una cuestión que puede ser objeto de decisión en un órgano representativo. *«El referéndum es, por tanto, una especie del género “consulta popular”»* (STC 103/2008, FJ 2). La ley no regula el referéndum vinculante; sino que opta por regular el referéndum consultivo, es decir, una consulta sin eficacia jurídica vinculante.

El referéndum no se menciona expresamente en el artículo 122 EAC, que se titula «consultas populares»; sin embargo para sus redactores está claro que está incluido en el enunciado de la competencia conferida a la Generalitat sobre *«audiencias públicas, foros de participación y cualquier otro instrumento de consulta popular, con excepción de lo previsto en el artículo 149.1.32 de la Constitución»*. La referencia al precepto constitucional, que atribuye al Estado la competencia sobre la autorización de las *«consultas populares por vía de referéndum»*, indica que el ámbito material de la competencia autonómica incorpora el referéndum en sentido constitucional, es decir, como una especie del género «consulta popular», tal como ha declarado el Tribunal Constitucional STC 103/2008 (FJ 2). El Estatut asume la competencia sobre «las consultas populares por vía de referéndum», en la caracterización de consulta no vinculante, *«sobre cuestiones políticas de especial trascendencia»*. La lógica aristotélico-tomista, coincidente con la jurídica, siempre ha mantenido que el género tiene un alcance mayor que la especie y que si bien el primero incluye a la segunda, la inversa no es postulable.

La interpretación sistemática del Estatuto de Autonomía de Catalunya, sitúa al art. 122 como el correlato lógico, en el ámbito de las competencias de la Generalitat, de los derechos reconocidos en el Título I. Explícitamente el art. 29.1 del Estatut reconoce que los ciudadanos de Catalunya tienen el derecho a participar de forma directa o por medio de sus representantes en los asuntos públicos de Catalunya, en los supuestos y los términos que establezcan el propio Estatut y las leyes; el art. 29.6 EAC reconoce a los ciudadanos de Catalunya el derecho a promover consultas populares tanto en el ámbito de la Generalitat cuanto de los Ayuntamientos en el ámbito de sus respectivas competencias. A mayor abundamiento, el art. 43 del Estatut, enuncia como principio rector de las políticas públicas de los poderes públicos de Catalunya fomentar y promover la participación individual en el ámbito político.

Estos derechos y mandatos resultarían injustificados y mermados en su contenido si se sustrajese a la Generalitat la competencia sobre las consultas por vía de referéndum.

Gamma. Alcance institucional de consulta y referéndum

El sentido propio del art. 122 EAC no es el que expresa la demanda, fundándose en el deducido por la STC 31/2010 (FJ 69), puesto que el artículo del Estatut extiende la competencia de la Generalitat sobre el género consultas populares a *«cualquier otro instrumento de consulta popular»*, enunciado ontológicamente, en estos instrumentos entran las consultas por vía de referéndum, mera especie del género consultas populares.

El art. 122 del EAC dice que la Generalitat de Catalunya asume la competencia en la materia de consultas populares de la que, mediante remisión expresa al art. 149.1.32 de la Constitución, exceptúa la autorización para la convocatoria de referéndums por ser competencia estatal. Es un principio lógico que las excepciones, también en la reglas jurídicas y las normas, se interpretan de forma restrictiva para no invertir el sentido de la regla general previamente establecido. En consecuencia, tanto la excepción enunciada en el último inciso del art. 122 del Estatut, cuanto lo dispuesto en el art. 149.1.32 de la Constitución han de entenderse conforme a su contenido estricto y a su dicción literal; dado que precisamente son excepción y no regla, no cabe una interpretación expansiva de la restricción como la que establece la demanda.

Tampoco cabe admitir que mediante esa excepción enunciada en el último inciso del art. 122 del Estatut se esté revertiendo al Estado, por la vía del 149.3 CE, parte de la competencia asumida por la Generalitat en materia de consultas por vía de referéndum. El Tribunal Constitucional ha establecido en las SSTC 103/2008 (FJ 2) y 31/2010 (FJ 69) que las consultas populares por vía de referéndum son una especie del género consultas populares. Por tanto carece de toda lógica interpretativa que, si la Generalitat asume la competencia sobre el género, al mismo tiempo excluya la competencia sobre la especie, máxime cuando se resalta la naturaleza consultiva de esa especie. El Consejo de Estado y la parte demandante en este recurso, en base a una lectura alternativa y centralista de dichas Sentencias, sostienen que la exclusión resulta de la especial naturaleza de la especie «referéndum».

Lo reiteramos, la competencia enunciada en el art. 122 del Estatut es el correlato lógico de los derechos de participación reconocidos en su Título I. La lectura que proponemos del art. 122 del EAC queda confirmada al analizar comparativamente el ordenamiento estatutario vigente: Andalucía asume la competencia en materia de consultas populares «con la excepción del referéndum» con el art. 78 de su Estatut. En el mismo sentido el art. 71.27 del Estatuto de Aragón, que, tras asumir la competencia sobre consultas populares, las limita «con excepción de la regulación del referéndum y de lo previsto en el artículo 149.1.32 de la Constitución.» El tenor del art. 122 del EAC, por su parte, es más amplio al definir la competencia y más restrictivo al establecer la excepción. El legislador estatal orgánico que fue quien aprobó los tres Estatutos de Autonomía –los tres fueron aprobados durante la misma legislatura de las Cortes Generales–, cuando quiso excluir de la competencia autonómica la materia «referéndum» lo dijo con toda precisión, como fue el caso de Andalucía; cuando quiso excluir únicamente la regulación de la materia referéndum, pero no la competencia ejecutiva sobre la misma, y al mismo tiempo quiso poner de manifiesto que quedaba excluida de las competencias ejecutivas la autorización, reservada por el art. 149.1.32 CE al Estado, también lo redactó con total precisión, como hizo en el Estatuto de Aragón.

Por consiguiente, si el Estatuto de Autonomía de Catalunya únicamente reserva al Estado la autorización ex art. 149.1.32 CE, resulta palmario –*ubi lex non distingit nec nos distingere debemus*– que únicamente se refiere a la autorización estatal de las convocatorias de consultas

populares por vía de referéndum autonómicas y municipales, pero en ningún caso limita las competencias legislativas y ejecutivas asumidas por la Generalitat en base a lo dispuesto en el art. 122 EAC.

Delta. La competencia exclusiva reservada al estado

Según la dicción literal del art. 149.1.32 CE, queda reservada al Estado «La autorización para la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum». Ampliar de forma expansiva el estricto enunciado del precepto constitucional para derivar de él una supuesta competencia estatal exclusiva para regular el régimen jurídico de todas las modalidades de consultas por vía de referéndum contradice totalmente su sentido gramatical y la interpretación del sistema de distribución de competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas, pacífica hasta la irrupción de la STC 31/2010 (FJ 69).

En uso del principio dispositivo, la Generalitat de Catalunya puede asumir a través del Estatuto de Autonomía las competencias que el art. 149.1 de la Constitución no ha reservado expresamente al Estado. El art. 149 es un campo abierto a la disponibilidad del legislador, por su propia naturaleza de precepto constitucional y, por tanto, puede acoger diversas opciones legislativas de desarrollo; abierto también porque el principio dispositivo es uno de los elementos conformadores del sistema de distribución de competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas previsto en la Constitución Española, el cual lleva a que cada Estatuto tenga que definir las competencias que asume la Comunidad Autónoma «dentro del marco establecido por la Constitución» y «dentro del marco establecido en el artículo 149», como determinan, respectivamente, los arts. 147.2.d) y 148.2 de la Constitución.

El apartado 3 del art. 149 CE precisa en mayor grado el ámbito de disponibilidad de los Estatutos de Autonomía, al establecer que «Las materias no atribuidas expresamente al Estado por esta Constitución podrán corresponder a las Comunidades Autónomas, en virtud de sus respectivos Estatutos.» La habilitación enunciada por el 149.3 CE acota restrictivamente el alcance de las competencias estatales resultante tras la asunción competencial de cada Comunidad Autónoma a aquellas que tengan una expresa atribución al Estado, al tiempo que habilita al legislador estatuyente para interpretar de forma estrictamente ajustada a sus enunciados explícitos las reservas competenciales al Estado. La interpretación sistemática de la misma expresión empleada en los apartados 1 y 3 del art. 149 CE lleva a entender que éste último habilita a las Comunidades Autónomas a asumir tanto las materias como las funciones no reservadas expresamente al Estado. El legislador estatal, cuando aprueba los Estatutos de Autonomía, ha de atribuir un determinado contenido competencial a cada Comunidad Autónoma y, al hacerlo, necesariamente ha de atenerse a lo dispuesto en el art. 149.1 de la Constitución, tomando en cuenta, para respetarlo como frontera infranqueable, el contenido competencial reservado al Estado. Pero en la lectura que el legislador estatuyente ha de hacer del art. 149.1, dispone del margen que le confiere el art. 149.3 CE y, consiguientemente, puede llegar a atribuir a la Comunidad Autónoma todas las competencias que no han quedado «atribuidas expresamente» al Estado.

Es lo que hizo la ley Orgánica 6/2006, de 19 de julio, al fijar el alcance de la competencia asumida por la Generalitat mediante el art. 122 del EAC, respetar íntegramente el contenido de la competencia que el art. 149.1.32 CE ha reservado al Estado y asumir el resto de la materia competencial relativa a las consultas populares por vía de referéndum, además de la integridad de la competencia respecto de las demás especies del género consultas populares.

En cuanto al enunciado del art. 149.1.32 CE, la técnica de distribución que utiliza no se corresponde con las categorías generales que rigen la división de competencias y que, en general, pivotan sobre los conceptos de legislación y de ejecución, sino que el mecanismo que opera es la garantía de la unidad política del Estado, porque permite a las Comunidades Autónomas desplegar todas sus potestades legislativas y ejecutivas al tiempo que reserva la decisión penúltima del referéndum a la autorización del Estado.

De acuerdo con el bloque de constitucionalidad, el legislador catalán tiene un ámbito muy amplio de decisión para promoverlo y desarrollarlo, pero la autorización de la convocatoria corresponde siempre al Estado, sin que la ley autonómica pueda tan siquiera predeterminar a qué órgano del Estado le compete la autorización.

Si bien la Constitución sólo hace una referencia implícita a los referendos consultivos de ámbito autonómico, el carácter democrático y social del Estado, el art. 23.1 CE, que reconoce el derecho de los ciudadanos a participar directamente en los asuntos públicos, y el deber de los poderes públicos de facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida política (art. 9.2 CE), se oponen a una prohibición constitucional de esta modalidad de referendos en el ámbito autonómico.

Épsilon. Las potestades de autoorganización

La posibilidad de celebrar consultas populares por vía de referéndum en el ámbito de sus propias competencias forma parte de las potestades de autoorganización reconocidas a todas las Comunidades Autónomas para configurar sus instituciones y constituye un elemento esencial que ha de estar previsto en los respectivos Estatutos de Autonomía (art. 147.2.c CE). La potestad de autoorganización de las Comunidades Autónomas, en base al principio dispositivo, no sólo permite la configuración individual del Parlamento y el Gobierno, como prevé expresamente el artículo 152 CE, sino que también se extiende a la creación y regulación de las instituciones autónomas propias. Estas a veces resultan paralelas a las estatales –las homólogas al Defensor del Pueblo, Tribunal de Cuentas, Consejo de Estado, etc.–; pero también pueden ser específicas de una Comunidad. Instituciones avaladas por sentencias del Tribunal Constitucional, en base a la potestad de autoorganización de las comunidades autónomas (STC 247/2007, de 12 de diciembre, FJ 12).

La consulta popular por vía de referéndum, amén de ser proyección del derecho a la participación, tiene una dimensión institucional porque comporta la expresión de la voluntad de los ciudadanos por medios diferentes a los representativos, y como tal institución puede ser incluida en el ordenamiento jurídico de la Generalitat, respetando las reglas generales, las competencias del Estado y la

regulación de los derechos fundamentales de los ciudadanos. La semejanza entre las instituciones del Estado y las de las Comunidades Autónomas aconsejan establecer unas condiciones para las instituciones autonómicas que no resulten muy dispares del referéndum consultivo estatal. Esta similitud institucional opera en los Estados Unidos (cláusula de garantía) y en Alemania (principio de homogeneidad, artículo 28.1 de la Ley fundamental de Bonn), porque la Constitución reconoce, como en España, la competencia exclusiva de Estados y *Länder* para configurar sus propias instituciones y a la vez postula que presenten unas estructuras generales que respondan a unos mismos principios (Estado de derecho, democracia, principio social) o equivalentes (republicanas, federativas). No se exige uniformidad y concordancia entre las instituciones federales y estatales sino únicamente que las instituciones de ambos niveles presenten unos rasgos que permitan su actuación congruente.

En España el Tribunal Constitucional ha recibido esta construcción doctrinal con cierta ambigüedad (STC 225/1998, de 25 de noviembre y 3/2003, de 16 de enero) y la doctrina, por su parte, sitúa el mínimo común en niveles diferentes, sin embargo da cobertura constitucional suficiente para la ley objeto de recurso. El paralelismo de los rasgos de la consulta referendaria en el Estado y en la Generalitat, tal como está regulada en la Ley de Catalunya 4/2010, es notable y afecta al objeto (cuestión política de especial trascendencia, en el seno de las competencias propias), al procedimiento electoral, al carácter consultivo e, incluso, a ciertos límites temporales y materiales (art. 6 y 14). Las diferencias principales radican en la pluralidad de iniciativas previstas en la Ley catalana, así como en la mayor densidad participativa; empero encuentran su justificación en la mayor proximidad de la autonomía a los ciudadanos y tiene su habilitación en el Estatut (art. 29.5 EAC). El rasgo esencial común de la consulta referendaria es la aprobación de la convocatoria por mayoría del Parlamento, del Congreso de los Diputados en el ámbito del estado, del Parlament de Catalunya en el de la Generalitat. En ambos casos la institución más representativa de la democracia ciudadana tiene la capacidad de decidir la realización del referéndum.

Esta competencia ha sido reconocida en la jurisprudencia constitucional al referirse al contenido mínimo de los Estatutos de Autonomía. No hay una reserva estatutaria absoluta de las leyes de las Comunidades Autónomas con las que pueden desarrollar materias correspondientes a la organización de las instituciones propias (STC 89/1984, de 28 de septiembre, FJ 7).

Dseda. Paralelismos significativos

Las posiciones sostenidas se corroboran desde una interpretación sistemática de la Constitución. Los mecanismos de participación política previstos en el art. 92.1 son congruentes con los previstos en el art. 87. Ambos preceptos se encuentran en el mismo Capítulo II del Título III y reconocen mecanismos de participación en el ámbito institucional; el primer caso se refiere al derecho de los ciudadanos a presentar iniciativas legislativas ante las Cortes; según el segundo, los ciudadanos pueden ser llamados a consulta sobre decisiones políticas de especial trascendencia.

La iniciativa legislativa ha reservado a la regulación por ley orgánica las formas de ejercicio y requisitos de la iniciativa popular para la presentación de proposiciones de ley; pero las leyes orgánicas 3/1984, de 26 de marzo y 4/2006, de 26 de mayo, han regulado exclusivamente la presentación de iniciativas ante las Cortes Generales y hasta hoy nadie ha formulado objeción alguna a que los Estatutos de Autonomía establecieran iniciativas similares ante las correspondientes cámaras legislativas autonómicas; tampoco se ha objetado la regulación legal del ejercicio de tales iniciativas mediante leyes autonómicas, sin intermediación de ley orgánica, evidentemente estatal, alguna.

Dado el paralelismo existente entre ambas instituciones de participación, resulta sorprendente que, en el caso del referéndum consultivo, el Tribunal constitucional no las haya entendido de manera equivalente. Se trata de institutos de participación en el ámbito de las instituciones estatales. En ambos casos comporta un ejercicio de similar intensidad de participación política; en ambos casos la participación carece de efectos jurídicos vinculantes respecto a la decisión final, que es competencia íntegra de la institución correspondiente. Una participación masiva de ciudadanos y la expresión de su voluntad tienen sin duda un peso político indirecto que difícilmente permitirá a la autoridad o institución que debe adoptar la decisión sobre el tema separarse del criterio expresado por la ciudadanía; sin embargo, *ex iure*, cabe tal posibilidad y la responsabilidad de decidir permanece íntegra en la autoridad o institución correspondiente.

Es criterio de interpretación sistemática, tratar de manera similar a lo semejante y de manera diferente a lo disímil: *símiles símiles querunt*.

Eta. ¿Menos que en el Estatut de 1979 y en la LBRL?

La negación de la competencia a la Generalitat para regular las consultas por vía de referéndum choca por lo demás, con los preceptos del Estatut de Autonomía de Cataluña de 1979, vigentes hasta mediado el 2006, —que por lo demás no es el único que la regula, pues con él vienen a coincidir los Estatutos Andalucía (art.15.2), Asturias (art.11.11), Canarias (art.32.5), Castilla y León (art.34.1.11) Extremadura (art.8.11), Generalitat Valenciana (art.32.1.8), Illes Balears (art.11.16), La Rioja (art.9.7), Murcia (art.11.8),— también entra en contradicción con la práctica seguida por el legislador estatal y autonómico desde el año 1979 respecto de las consultas por vía de referéndum de ámbito municipal.

La STC 31/2010 niega la competencia de la Generalitat en materia de consultas populares por vía de referéndum por la falta de una previsión expresa en la LOMR del referéndum consultivo de ámbito autonómico. Esa imprevisión en la ley orgánica estatal impide al Estatut de autonomía de Cataluña asumir competencia respecto de tal modalidad de consultas y al legislador catalán regular su régimen jurídico. Si la razón fuera apodíctica habría que admitir que durante veinticinco años estuvo vigente el art. 10.2 del Estatut de 1979, precepto inconstitucional según la nueva doctrina, mediante el que la Generalitat asumió la competencia respecto del desarrollo legislativo del sistema de consultas populares municipales. Más aún, la LBRL, art. 71, y la ley de

Cataluña 8/1987, de 15 de abril, art.144 a 146, incurrieron en idéntica vulneración constitucional, puesto que la LOMR no reguló el referéndum de ámbito municipal sino que en su Disposición Adicional se limitó meramente a reenviar a la legislación de Régimen Local, tras precisar, como no podía ser menos, que la autorización de la convocatoria del referéndum corresponde al Estado, ex art. 149.1.32 CE.

Es palmario que las consultas municipales previstas en la LBRL y la legislación catalana tienen ambas la naturaleza de consultas populares por vía de referéndum: el sujeto consultado es el cuerpo electoral; la cuestión consultada ha de ser de relevancia pública; se convoca y celebra con las garantías del proceso electoral. Por tanto, si desde el punto de vista de ejercicio del derecho fundamental de participación política no puede distinguirse el referéndum consultivo municipal del autonómico, ambos deben ser juzgados con los mismos parámetros de constitucionalidad.

Entender hoy, tras la dilatada vigencia y celebración pacífica de numerosos referéndums municipales, que su regulación es inconstitucional por no haberse regulado en la LOMR, resulta una interpretación inadmisibles que conduce a una conclusión absurda y contradictoria.

La abogacía del estado varias veces insinúa que es toda la ley la que podría declararse inconstitucional, pero no lo pide en base a criterios formales, por bien que no deje de insinuar que el alto Tribunal podría hacerlo, desde los parámetros que le ofrece el art. 39.1 de la LOTC, con lo que «la declaración de inconstitucionalidad y nulidad [...] abarcaría su total e íntegro contenido».

Por el contrario las consideraciones de esta parte pretenden demostrar que la regulación de la LOMR cubre adecuadamente la reserva de ley orgánica establecida por el art. 81.1 CE, de manera que, tal como ha hecho la LBRL y la legislación autonómica, corresponde al legislador ordinario disponer las prescripciones legales necesarias para establecer el régimen jurídico de las consultas referendarias en el ámbito municipal y autonómico. La ley catalana 4/2010 lo ha hecho con pleno respeto a la LOMR y la LOREG y, por ende, es plenamente conforme con la Constitución. En congruencia con el *petitum* de la abogacía del estado, pero en sentido opuesto, pedimos que no sólo se mantenga la constitucionalidad de los artículos no impugnados, sino que se declare la de toda e íntegra ley.

II. 3. 2) LA REGULACIÓN DE LAS CONSULTAS POR VÍA DE REFERÉNDUM EN LA LEY 4/2010 NO VULNERA LAS RESERVAS DE LEY ORGÁNICA PREVISTAS EN LOS ART. 92.3 Y 81.1 CE

Alfa. La reserva de ley orgánica del art. 92.3 CE

El 92.1 CE se refiere al referéndum que convoca a todos los ciudadanos del estado, no a los que convoca a solamente a una parte, residente toda ella empero en un territorio común. La interpretación sistemática del artículo 92 lleva a entender el apartado 2 como complemento del 1.

Por su parte el artículo 92.3 se refiere a las distintas modalidades de referéndum previstas en la CE.

Resulta meridiano y no hay que insistir en ello que las consultas populares por vía de referéndum autonómico no se prevén en la Constitución Española, excepto para la ratificación de los Estatutos de autonomía, art. 151.2 y 3 y 152.2. En el momento de redactarse la Constitución, nadie pensó en ellas y, por tanto, la Constitución ni las autorizó, ni las prohibió. La LOMR, en su día, únicamente reguló las modalidades de referéndum previstas explícitamente en la Constitución; tampoco hubiera podido hacerlo de otro modo, puesto que el Tribunal Constitucional rechaza una interpretación expansiva de las reservas de ley orgánica establecidas en la Constitución, toda vez que para su aprobación se requiere mayoría absoluta, una excepción a la regla general de aprobación de las leyes mediante mayoría simple, excepción que por ende debe interpretarse restrictivamente. La jurisprudencia constitucional es constante: la regulación por ley orgánica, llevada al extremo, produciría una petrificación nefanda en beneficio de quienes gozasen en un momento determinado de la mayoría absoluta en el Congreso de los Diputados, en detrimento del carácter democrático del Estado (STC 5/1981, 76/1983, 185/1995, 160/1987 185/1995). Entendemos pues que el art. 92.3 CE únicamente somete a reserva de ley orgánica la regulación de las modalidades de referéndum expresamente previstas en la Constitución Española. Dado que las consultas populares por vía de referéndum de ámbito autonómico no están previstas en la Constitución, esta modalidad de consulta no está sometida a reserva de ley orgánica.

El Tribunal Constitucional ha entendido siempre estrictamente la reserva material de ley orgánica, cuando se ha referido a las materias enumeradas en el art. 81.1 CE, (SSTC 160/1987 y 142/1993), interpretación que mantiene también respecto a materias reservadas singularmente en otros preceptos, como es el caso del art. 92.3 sobre el que venimos disertando.

A mayor abundamiento, ya lo hemos dicho, la lectura sistemática de la Constitución ha de dar la misma interpretación a los mecanismos de participación previstos en los arts. 87 y 92. El art. 87 contiene una reserva expresa de Ley Orgánica para la regulación de la iniciativa legislativa; en base a ella, la Ley Orgánica 3/1984, de 26 de marzo, regló la iniciativa legislativa popular pero únicamente la que se ejerce ante las Cortes Generales, sin entrar para nada a regular las modalidades de iniciativa legislativa popular que pueden promover los ciudadanos de una Comunidad Autónoma ante su Parlamento.

Son diversas las Comunidades Autónomas que han establecido leyes de iniciativa legislativa popular –en el ámbito de la Generalitat, el art. 32.6 del EAC de 1979, la Ley 2/1995, de 23 de marzo, de la iniciativa legislativa popular, y el art. 62.1 del EAC de 2006–. Hasta hoy nadie ha afirmado que la regulación estatutaria y el desarrollo que de la iniciativa legislativa popular ante las respectivas Cámaras han aprobado diversas Comunidades Autónomas vulneran la reserva de ley orgánica del art. 87 CE. Idéntico entendimiento cabe, por tanto, frente a la previsión estatutaria y la regulación legal de las consultas por vía de referéndum de ámbito autonómico y municipal. En concordancia, además, con la dimensión

institucional de las consultas por vía de referéndum a la que ya nos hemos referido.

Por lo demás, si atendemos al sentido propio del art. 92.3 CE, éste estrictamente prevé una ley orgánica que regule los aspectos esenciales, las condiciones y el procedimiento de las distintas modalidades de referéndum previstas en la Constitución. En congruencia con el entendimiento correcto de la reserva material de ley orgánica debemos interpretar que el art. 92.3 CE se refiere a las condiciones y procedimientos comunes a las distintas modalidades de referéndum previstas en la CE. No resultaría lógico ni congruente que se dedujera del enunciado constitucional que la reserva de ley orgánica incluye también la regulación de las condiciones y la integridad del procedimiento de todas y cada una de las distintas modalidades de consultas por vía de referéndum, fueren de ámbito estatal, autonómico o municipal.

¿La Generalitat de Catalunya, ha de tener menos competencias que un Ayuntamiento para promover una consulta por vía de referéndum en el ámbito de sus competencias?

La interpretación del art. 92.3 que se propugna se corresponde armónicamente con la que el Tribunal Constitucional ha hecho, en las SSTC 173/1998, 133 y 135/2006, de la reserva de ley orgánica respecto al derecho de asociación y el alcance de las potestades reguladoras de las competencias asumidas por las Comunidades Autónomas.

Beta. La reserva de ley orgánica del art. 81.1 CE

El art. 81.1 CE reserva a la ley orgánica el desarrollo de los derechos fundamentales; tal enunciado no obliga empero a que toda regulación del derecho fundamental de participación política reconocido por el art. 23.1 CE deba hacerse en ley orgánica. Lo reiteramos: el Tribunal Constitucional ha llevado el entendimiento de la reserva material de ley orgánica al contenido de las materias enumeradas en el art. 81.1 CE, cuya interpretación ha de hacerse de forma restrictiva (SSTC 160/1987, 142/1993, 173/1998 y 135/2006). Las Sentencias 173/1998 (FJ 7) y 135/2006 (FJ 7) abundan en el sentido restrictivo que ha de darse a la reserva de ley orgánica enunciada en el art. 81.1 y reiteran lo establecido ya en las SSTC 76/1983, 160/1987 y 101/1991 (FJ 2), calificando la Ley Orgánica como legislación extraordinaria o «*excepcional*». Más aún, en la Sentencia 135/2006, el Tribunal delimita el ámbito propio de la reserva de ley orgánica para el desarrollo del derecho fundamental en referencia a su alcance material y a su correspondencia con el orden constitucional y estatutario de distribución de competencias; «*lo que está constitucionalmente reservado a la Ley Orgánica es la regulación de determinados aspectos esenciales para la definición del derecho, la previsión de su ámbito y la fijación de sus límites en relación con otras libertades constitucionalmente protegidas*» (STC 173/1998, FJ 7; también en términos similares SSTC 129/1999, de 1 de julio, FJ 2, y 53/2002, de 27 de febrero, FJ 12).

El Tribunal Constitucional, a mayor abundamiento, ha reconocido la estrecha colaboración que ha de producirse entre la ley orgánica y la ordinaria, puesto que conforme al art. 53.1 de la Constitución, es el legislador ordinario quien tiene la tarea de regular el ejercicio

de los derechos fundamentales, que puede corresponder a las Comunidades Autónomas de acuerdo con el sistema de distribución de competencias. En ese punto, el Tribunal, desde la STC 5/1981, puso de relieve que se ha venido negando que el art. 81.1 CE contenga, en puridad, un título competencial a favor del Estado; sin embargo reconoció igualmente que, en base a la reserva de Ley orgánica, corresponde al Estado dictar las leyes que desarrollan los derechos fundamentales y libertades públicas y que las Comunidades Autónomas al ejercer sus competencias deben respetar el contenido de las mismas so pena de incurrir en un vicio de inconstitucionalidad.

Por ello, en la STC 135/2006, en congruencia con la 173/1998, el Tribunal recordó tres criterios de interpretación fundamentales: «[...] *que el ámbito de la reserva de Ley Orgánica no es coextenso al de las competencias atribuidas al Estado [...] que, en aplicación de un elemental criterio de interpretación sistemática, al fijar el alcance de la reserva de Ley Orgánica debe cohererarse con el contenido de los preceptos del llamado bloque de la constitucionalidad que distribuyen las competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas [...]* Y que esa definición sistemática reserva al Estado *«la regulación de los aspectos esenciales, el desarrollo directo del derecho fundamental considerado en abstracto o “en cuanto tal”, en tanto que se atribuye la regulación de la “materia” sobre la que se proyecta el derecho al legislador ordinario, estatal o autonómico, con competencias sectoriales sobre la misma [...]*».

El Tribunal reconoció también en estas Sentencias la dificultad de delimitar las atribuciones del legislador orgánico y las del ordinario, estatal o autonómico, por la dificultad inherente en discernir dónde termina el desarrollo del derecho en cuanto tal, y dónde empieza la regulación de la materia en la que éste se proyecta.

Aunque la jurisprudencia del alto Tribunal se estableció al socaire de la regulación del derecho de asociación y el régimen jurídico de las asociaciones, nos encontramos ahora ante un supuesto similar. En este proceso es preciso delimitar el ámbito propio del desarrollo del derecho fundamental de participación directa en los asuntos públicos, que compete a la ley orgánica, en mérito a lo dispuesto en los art. 81.1 y 23.1 CE, y el que corresponde a la Generalitat de Catalunya para regular las consultas populares por vía de referéndum que tengan como ámbito territorial el de su comunidad, considerando además que los referéndums meramente consultivos tienen un grado menor de intensidad que los decisivos y que las consultas populares por vía de referéndum no constituyen el grado máximo del derecho fundamental de participación política.

Para concluir, debemos destacar el reconocimiento explícito que la STC 31/2010, FJ 17, hace de la potestad legislativa de la Generalitat de Catalunya para regular el ejercicio de determinados derechos fundamentales, en la medida que le corresponda de acuerdo con el sistema de reparto de competencias; así, pues, la participación política inherente a las consultas populares por vía de referéndum comporta el ejercicio del derecho fundamental reconocido en el art. 23.1 CE y la regulación contenida en la Ley de Catalunya 4/2010 es plenamente respetuosa

con la reserva de ley orgánica establecida en el art. 81.1 de la Constitución Española.

Gamma. ¿Resulta necesaria una ley orgánica de intermediación?

El Tribunal, en una afirmación tan rotunda como sucintamente fundamentada —que a pesar de su trascendencia parece sólo un *obiter dicta*—, sostiene que la Generalitat de Catalunya no puede regular las consultas populares por vía de referéndum en tanto los referéndums autonómicos no sean previamente encorsetados por una ley orgánica, que las Cortes generales no han sentido la necesidad de dictar tras casi treinta y tres años de Constitución, y que sólo se reclama cuando Euzkadi y Catalunya manifiestan la necesidad política de llamar a sus ciudadanos a consulta democrática, en ejercicio del derecho fundamental de participación política reconocido en el art. 23.1 CE.

La Ley Orgánica 2/1980, reguladora de las modalidades de referéndum, en su art. 11.1 y en la Disposición Transitoria primera, sometió el procedimiento de referéndum al régimen electoral general en todo lo que sea de aplicación y no se oponga a la regulación específica de los referéndums contenida en la propia Ley Orgánica 2/1980. En consecuencia, la reserva de ley orgánica para el desarrollo del ejercicio del derecho fundamental de participación política a través del referéndum, se encuentra suficientemente cubierta por los preceptos de la LOMR y de la LOREG que resulten de aplicación a los referéndums autonómicos.

No se olvide que la competencia conferida a la Generalitat de Catalunya, ex art. 122 EAC, es para regular las consultas por vía de referéndum de ámbito local y de Cataluña. Toda mente libre de prejuicios puede constatar que la regulación legal establecida en la Ley de Cataluña 4/2010, de 17 de marzo, es totalmente respetuosa con la regulación de los elementos nucleares del derecho fundamental contenida en la legislación orgánica mediante la que se ha fijado el desarrollo del derecho fundamental a la participación política. Ya en su preámbulo, la Ley cuestionada proclama de forma expresa que sus disposiciones respetan lo establecido en la LOMR y en la LOREG.

Impedir la celebración de consultas populares por vía de referéndum de ámbito de Catalunya alegando la falta de una ley orgánica que desarrolle el derecho fundamental de participación política en esa concreta modalidad de consulta referendaria autonómica, es una restricción del ejercicio del derecho de participación política manifiestamente contrario al mandato del 9.2 CE, que impone a los poderes públicos promover la participación; es también contrario al fundamento de la Constitución que consagró los derechos fundamentales, puesto que, según reza su preámbulo, la Constitución sirve al propósito de establecer una sociedad democrática avanzada y de proteger a todos los pueblos de España en el ejercicio de los derechos humanos, sus culturas i tradiciones, lenguas e instituciones.

Cabe recordar una vez más que la falta de una Ley Orgánica de desarrollo de un derecho determinado, no ha sido impedimento para la previsión en los Estatutos de Autonomía de competencias para regular determina-

dos tipos de derecho, ni tampoco para su ulterior regulación en ley autonómica.

Por lo demás, un postrer argumento, *last but no less*, en favor de nuestras tesis, lo encontramos en la propia doctrina del alto Tribunal, de la que meramente pueden hacerse traslaciones numéricas, pero no doctrinales, so pena de incurrir en flagrante contradicción con la sólida y reflexiva doctrina establecida en el Fundamento Jurídico 147, tan olvidado por la abogacía del estado, cuanto por el propio Tribunal.

«No puede haber infracción del art. 62 c) CE por parte de un precepto que, como el art. 223.1 i) EAC, se refiere estrictamente a un referéndum por el que se recaba el pronunciamiento de un órgano de la Comunidad Autónoma –su cuerpo electoral– acerca del contenido de una norma que, en su caso, adquirirá plena validez al integrarse en el Ordenamiento –formalizada como ley del Estado– tras la sanción y promulgación regias que anteceden a su publicación oficial, haciéndose entonces “visible el nexo por medio del cual la organización institucional de las Comunidades Autónomas se vincula al Estado, de cuya unidad y permanencia el art. 56 de la Norma fundamental define al Rey como símbolo” (STC 5/1987, FJ 5).

»[...] conformadora de una suerte de convención constitucional ya consolidada –y muy relativa, por suponer la disconformidad con una norma legal a la que la Constitución se remite y no una infracción directa e inequívoca de un precepto constitucional sustantivo–. (...) Se trataría entonces de una modalidad de referéndum distinta a las contempladas en la Constitución y, por tanto, si bien no podría celebrarse sin sujeción a los procedimientos y formalidades más elementales de cuantos se regulan en la Ley Orgánica 2/1980, sí cabría excepcionar la aplicación a ella de los procedimientos y formalidades menos necesarios a los fines de la identificación de la consulta como un verdadero referéndum [...]» (STC 31/2010 de 28 de junio, FJ 146 y 147).

Apuntamos también que la analogía entre la compatibilidad de la Ley Orgánica 3/1984, de 26 de marzo, que regló la iniciativa legislativa que se ejerce ante las Cortes Generales y no entró para nada a regular las modalidades de iniciativa legislativa popular que pueden promover los ciudadanos de una Comunidad Autónoma ante su Parlamento, cuya constitucionalidad nunca ha sido cuestionada; el alto Tribunal, en el fundamento jurídico citado, la traslada, sin quiebra alguna de la Constitución, a otra compatibilidad entre la institución estatal y la autonómica. *«Como tampoco hay obstáculo constitucional para que, estándole también atribuida al Rey la función general de promulgar las leyes [art. 62 a) CE], las autonómicas las promulgue el Presidente de la respectiva Comunidad Autónoma en nombre del Rey.» (STC 31/2010 de 28 de junio, FJ 147).*

Razones que se añaden a las apuntadas para concluir la compatibilidad de la ley catalana de consultas populares con la Constitución, sin necesidad de que esté prevista la modalidad de referéndum autonómico en la Ley Orgánica 2/1980, reguladora de las modalidades de referéndum.

II.4) LOS ARTS. 1 A 30, 43 Y 45 DE LA LEY DE CATALUNYA 4/2010 SON CONSTITUCIONALES

La demanda dedica el apartado Tercero al examen particular de los arts. 1 a 30, 43 y 45 de la Ley 4/2010; sin embargo de facto, se limita a resumir el objeto específico de cada uno y a concluir someramente su supuesta inconstitucionalidad por incompetencia, en base a la argumentación general decantada en sus apartados anteriores. Congruentemente esta parte se circunscribe a proyectar sobre los preceptos concretos de la Ley de Cataluña 4/2010 los argumentos generales expuestos prístinamente, desde los que se deduce su encaje con el sistema de distribución competencial definido por la Constitución y el Estatut de Catalunya y la salvaguarda de las reservas de ley orgánica que resultan de la Constitución Española.

Los arts. 10 a 14 de la Ley 4/2010 contienen unas disposiciones generales sobre las consultas populares por vía de referéndum de ámbito de Cataluña, comunes para las distintas modalidades de iniciativa que se prevén en los arts. 15 a 30 de la propia Ley. En tanto en cuanto que, primero, ex art. 122 del Estatut, la Generalitat ha asumido la competencia sobre consultas populares por vía de referéndum; segundo, en el art. 13 de la Ley se ha reconocido expresamente la competencia estatal para la autorización de las consultas, conforme a lo previsto en el art. 149.1.32 CE; tercero, la ley de Catalunya respeta la regulación orgánica estatal de los aspectos nucleares o esenciales que pueden afectar al ejercicio del derecho de participación política reconocido en el art. 23.1 CE; cabe concluir de acuerdo con lo argumentado en los apartados precedentes que la Sentencia debe reconocer la constitucionalidad de los preceptos enunciados y desestimarse íntegramente el recurso.

Más contundente debe ser, por las razones ya expuestas, nuestra oposición a la impugnación de los arts. 1 a 9, 43 y 45 de la Ley, tanto en cuanto se refieren a los referéndums de *ámbito de Catalunya*, como especialmente cuando pretenden extender la inconstitucionalidad, *per connectionem*, a los referéndums municipales.

II.5) PECULIARIEDAD DEL RECURSO Y ALCANCE DE LA SUSPENSIÓN SOLICITADA

El recurso se encabeza con un fundamento de derecho que pone de manifiesto que, a pesar de que el recurso se plantea contra la modalidad referendaria de ámbito autonómico, regulada en los arts. 10 a 30, también se impugnan los arts. 1 a 9, 43 y 45, *«exclusivamente en cuanto se refieren o sirven de instrumento a las consultas de ámbito de Cataluña, no en cuanto puedan ser aplicables a los referendos municipales.»*

Esta manera peculiar de plantear el recurso, nos obliga a hacer unas precisiones antes de plantear el *petitum*.

Si los arts. 1 a 9, 43 y 45 de la Ley catalana no se impugnan en cuanto sirven de instrumento a los referendos municipales, la suspensión derivada de la invocación del art. 161.2, debería tener congruentemente el mismo alcance; es decir, la suspensión de tales preceptos debería postularse únicamente de manera parcial en cuanto *pu-dieran referirse o servir de instrumento* a las consultas de

ámbito de Cataluña; por el contrario nada puede impedir su vigencia y aplicación en cuanto se refiere a las posibles consultas referendarias de ámbito municipal que puedan tener lugar en Cataluña.

La suspensión tiene siempre carácter adjetivo y cautelar respecto al objeto del recurso, según se deduce de la literalidad del art. 161.2 CE que establece que «la impugnación producirá la suspensión de la disposición o resolución recurrida», que también recoge el art. 30 de la LOTC; a lo que hay que añadir finalmente la presunción de constitucionalidad de que goza la Ley y el carácter excepcional de suspender su vigencia, que imponen una interpretación estricta al alcance de la suspensión. Si se entendiera que los arts. 1 a 9, 43 y 45 de la Ley catalana han visto suspendida su vigencia y aplicación a posibles consultas referendarias de ámbito municipal, se estaría confiriendo a la suspensión de la Ley un alcance expansivo ajeno a la voluntad del recurrente y se desbordaría el enunciado del art. 161.2 CE.

La vis impugnatoria expansiva de la abogacía del estado al plantear el recurso de inconstitucionalidad y solicitar la suspensión cautelar de la ley, va más allá de la disposición adoptada por el Presidente del Gobierno de recurrir los art. 1 a 30, 43 y 45 de la Ley, con la acotación referida, puesto que en la demanda invita ostensiblemente al alto Tribunal a declarar inconstitucionales, por conexión o consecuencia, otros artículos no recurridos de la Ley como el 44, apartados 2 y 4, 46.2, letras a) y h), y 48, apartados 1) y 5). Cubriéndose con piel de cordero, el Abogado del Estado dice observar la doctrina del Tribunal Constitucional conforme a la cual la extensión de la declaración de inconstitucionalidad a preceptos que no son objeto de recurso, es una prerrogativa exclusiva del Tribunal que no puede ser pedida por las partes como indirecta estrategia de ampliar el objeto del recurso. Compartiremos el racionamiento, si compartimos también que el leal entendimiento de esa doctrina en ningún caso habilita al abogado del Estado a intentar la extensión del objeto del recurso. Para aventar el *fumus persequutionis* que nos invade al leer la primera alegación el Tribunal Constitucional ha de tener por no puestas las invitaciones ampliativas y declararlas improcedentes. *Odiosa restringenda!*

III) OMEGA: UN OVERRULING SOÑADO

Ni falta hace recordar que el Tribunal Constitucional en sus Sentencias únicamente está vinculado por lo dispuesto en la Constitución Española y la LOTC, por lo que, ni para el propio Tribunal, tienen valor vinculante sus propias sentencias y fundamentaciones y puede separarse de ellas siempre que su resolución sea motivada suficientemente, dado que las disposiciones del art. 13 de la LOTC, sólo resultan aplicables a las Salas.

El juicio político de la ciudadanía de Catalunya respecto al Tribunal constitucional en general es poco positivo, desde una consideración jurídica, académica, política o cívica, y escasas resultan las ocasiones en que la ciudadanía lo ha visto como un garante de la autonomía política de las Comunidades Autónomas, y más particularmente de la de Catalunya. Un elevado tanto de responsabilidad en el hecho de que en Catalunya se califique

a la autonomía como de escasa calidad y leve densidad corresponde a la lectura que hace de la Constitución el alto Tribunal, que habitualmente condena toda norma que pretenda una lectura asimétrica de la Constitución o que defienda una España en red, multipolar. El Tribunal podría adaptar su jurisprudencia a las nuevas realidades, revisarla cuando se modifican las normas que integran el bloque de constitucionalidad; considerar que el nuevo Estatut, amén de ser una ley de Catalunya, es también una norma orgánica estatal de especial resistencia por haber sido aprobada por el Parlament de Catalunya, las Cortes del reino y la ciudadanía de Catalunya en referéndum decisorio. Los parabienes y reconocimientos que el Tribunal ha cosechado en su defensa de una interpretación de las normas constitucionales lo más favorable posible al reconocimiento y defensa de los derechos de las personas, desearíamos poder extenderlos a su concepción del estado autonómico. Propuestas innovadoras de las autonomías de Euzkadi y Catalunya, fueron interpretadas por el Tribunal como contrarias a la Constitución; las dos más recientes y contundentes han llevado a grupos sociales y a buenos ciudadanos de esas naciones a colocarse extramuros de la Constitución del Tribunal, que enervó lo que de refundación del pacto constituyente pudieran tener.

El Estado no gusta de oír la voz de los ciudadanos de Catalunya y les cierra puertas que permitan expresar libremente su opinión. El Parlament de Catalunya, que ha promovido innúmeras veces, la más reciente con la reforma del Estatut, una lectura alternativa de la Constitución en la que la singularidad de Catalunya, sus derechos históricos, lingüísticos y culturales, la especificidad de su tradición jurídica se vieran mejor reconocidas y acogidas, apenas ha conseguido que el Tribunal Constitucional atendiera la postura de la mayoría de los ciudadanos de Catalunya. A pesar del rechazo de sus posiciones basilares, sin embargo, la primera obligación del Parlament es la que le sigue encomendando la ciudadanía catalana tras nueve convocatorias electorales, ser *the Nation's Committee of grievances, and his Congress of opinions*.

Por todo lo expuesto, de ese Tribunal,

SOLICITA

Que teniendo por presentado este escrito en tiempo y forma, se sirva admitirlo, tenga por formuladas las alegaciones precedentes en el recurso de inconstitucionalidad núm. 8912-2010 promovido por el Presidente del Gobierno, contra los artículos 1 a 30, 43 y 45 y, en mérito de las mismas y previos los trámites oportunos, en su día dicte sentencia en la que declare que la Ley de Catalunya 4/2010, de 17 de marzo, de consultas populares por vía de referéndum, es conforme a la Constitución en todos sus artículos, los no impugnados, los impugnados, y también aquellos de los que la abogacía del estado solicita una declaración extensiva y referencial de inconstitucionalidad; en suma, que toda la íntegra ley es conforme a la Constitución.

Barcelona para Madrid, a 23 de marzo de 2011

— **Recurs d'inconstitucionalitat 1772/2001, interposat pel president del Govern de l'Estat contra la Llei 16/2000, del 29 de desembre, de l'impost sobre grans establiments comercials**

Tram. 381-00003/06

Alegacions que formula el Parlament sobre la pervivència del recurs

AL PLENO DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Pere Sol i Ordis, letrado del Parlamento de Cataluña, actuando en nombre y representación del mismo según tiene acreditado en autos seguidos en el recurso de inconstitucionalidad número 1772/2001, en trámite ante ese Tribunal,

DICE

1. Que en fecha 22 de marzo de 2011 ha sido notificado de la providencia de 15 de marzo, dictada por el Pleno de ese Tribunal, por la que se acuerda oír a las partes personadas para que aleguen sobre la incidencia que en la pervivencia del recurso de inconstitucionalidad número 1772/2001 haya podido tener la modificación del artículo 6.3 de la Ley Orgánica de Financiación de las Comunidades Autónomas (LOFCA) en virtud de la Ley orgánica 3/2009, de 18 de diciembre, confiriendo un plazo de diez días a dicho fin.

2. Que esta representación considera que la modificación del artículo 6.3 de la LOFCA no altera la posición mantenida por el Parlamento de Cataluña por lo que respecta a la plena constitucionalidad de la Ley de Cataluña 16/2000, de 29 de diciembre, del Impuesto sobre Grandes Establecimientos Comerciales.

3. La modificación de la LOFCA operada mediante la Ley orgánica 3/2009 implica el reconocimiento expreso de que las comunidades autónomas pueden establecer y gestionar tributos sobre las materias que la legislación de régimen local reserve a las corporaciones locales, sin perjuicio que los tributos que establezcan las comunidades autónomas no pueden recaer sobre hechos impositivos gravados por los tributos locales. La nueva redacción del artículo 6.3 reafirma los argumentos aportados por esta representación en el escrito de alegaciones presentado en su día, especialmente en el sentido de que, tal como esta representación afirmó, *«el artículo 6.3. LOFCA delimita el ámbito tributario de las comunidades autónomas no solo en relación con el establecimiento de tributos, sino también en relación con su gestión y éste es el motivo de que el artículo 6.3. LOFCA trate de materias: porqué no solo está delimitando la vertiente impositiva en el ámbito tributario de las comunidades autónomas en relación con las corporaciones locales, sino porqué delimita dicho ámbito tributario también en su vertiente gestora, de tal manera que la expresión materias que la legislación de Régimen Local reserve a las Corporaciones Locales no puede en ningún caso identificarse, sin más, con el concepto de materia imponible en el sentido expresado por las SSTC 37/1987 y 289/2000, ya que la referencia a la gestión tributaria circunscribe el ámbito material al definido por cada figura tributaria»*.

4. Ciertamente, los argumentos esgrimidos por el Abogado del Estado en el escrito de interposición del recurso 1772/2001 se centraban de manera especial en la consideración que el impuesto sobre grandes establecimientos comerciales regulado por la Ley de Cataluña 16/2000 se había establecido sobre una materia que la legislación de régimen local reservaba a las corporaciones locales, sin que dicha legislación lo previera, lo que entraría en colisión con el artículo 6.3 LOFCA en la redacción vigente hasta la entrada en vigor de la Ley orgánica 3/2009. De acuerdo con ello, la entrada en vigor de la Ley orgánica 3/2009 haría perder de virtualidad el recurso interpuesto. Ahora bien, en el escrito de interposición el Abogado del Estado también se manifestaba que el hecho imponible del impuesto sobre grandes establecimientos comerciales coincidía con el hecho imponible del Impuesto sobre Actividades Económicas, lo que conllevaría que, desde el punto de vista del escrito de interposición y sin perjuicio de lo que pueda alegar el Abogado del Estado, la modificación del artículo 6.3 LOFCA no desvanecería las dudas sobre la inconstitucionalidad alegada.

5. Por otro lado, a lo largo de los diez años desde que se interpuso el recurso, se ha aprobado el Decreto 342/2001, de 24 de diciembre, por el que se aprobó el Reglamento del impuesto sobre grandes establecimientos comerciales (DOGC 3542, del 28 de diciembre de 2001), contra el cual se interpuso recurso contencioso-administrativo ante el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (expediente 262/2002), según edicto publicado en el DOGC 3666, de 28 de junio de 2002; así mismo se han producido actos de aplicación de la Ley, que en algunos casos han sido recurridos ante la jurisdicción contenciosa-administrativa. De acuerdo con la información de que dispone esta representación, dichos procedimientos judiciales se hallan suspendidos a la espera de la sentencia del Tribunal Constitucional sobre el recurso número 1772/2001, ya que de la validez de la Ley impugnada depende el fallo que deba producirse en los procesos contencioso-administrativos planteados.

6. Por todo ello, esta representación considera que la modificación del artículo 6.3 LOFCA, operada en virtud de la Ley orgánica 3/2009, de 18 de diciembre, no afecta a la pervivencia del recurso de inconstitucionalidad número 1772/2001 y que el Tribunal Constitucional debería emitir sentencia sobre el fondo.

Por lo que de ese Tribunal,

SOLICITA

Que teniendo por presentado este escrito, se sirva admitirlo, tener por hechas las manifestaciones formuladas y por evacuado el trámite.

Barcelona para Madrid, 29 de marzo de 2011

Pere Sol i Ordis
Letrado del Parlamento de Cataluña

4.87.15. QÜESTIONS D'INCONSTITUCIONALITAT

Qüestió d'inconstitucionalitat 43/2010, plantejada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 13 de Barcelona respecte a l'article 30 de la Llei 3/1993, del 5 de març, de l'Estatut del consumidor

Tram. 382-00002/09

Reg. 8841 / Provisió del president del TC del 15.03.2011

Coneixement

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 29.03.2011.

Acord de compareixença del ParlamentAcord: Mesa del Parlament, sessió del 29.03.2011.

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.10. CÀRRECS I PERSONAL

Concurs per a proveir temporalment un lloc de treball de cap de l'Àrea del Parc Mòbil

Tram. 500-00003/09

Adscripció provisional d'un funcionari de carrera

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 29.03.2011

SECRETARIA GENERAL

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 22 de febrer de 2011, va acordar de convocar un concurs per a proveir temporalment un lloc de treball de cap de l'Àrea del Parc Mòbil del Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat, grup A2/C1/C2, nivell 10, fins que aquest lloc de treball es proveeixi de manera reglamentària.

D'acord amb la base setena de la convocatòria esmentada, el concurs s'ha de resoldre a favor de l'aspirant que obtingui la millor valoració de la totalitat dels mèrits al·legats i comporta l'adscripció provisional de l'aspirant al lloc de treball convocat.

De conformitat amb el que estableix la base cinquena de la convocatòria, en data 18 de març de 2011 la Comissió Tècnica d'Avaluació acorda formular la proposta d'adscripció provisional de Pascual del Puerto Galindo al lloc de treball de cap de l'Àrea del Parc Mòbil del Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat.

Fent ús de les competències que li atribueixen els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, la Mesa del Parlament

ACORDA:

Adscriure provisionalment Pascual del Puerto Galindo al lloc de treball de cap de l'Àrea del Parc Mòbil del Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat del Parlament de Catalunya, grup A2/C1/C2, nivell 10, amb efectes a partir de la data de la presa de possessió i fins que aquest lloc de treball es proveeixi de manera reglamentària.

Segon. Contra aquest acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar, de conformitat amb el que estableix la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei de l'Estat 4/1999, del 13 de gener, un recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin pertinent per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 29 de març de 2011

La secretària general

Imma Folchi i Bonafont
